НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

N. 1789.

VI-52

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Mathias Jżronuski

M: C:

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

μητρὸς ἰδοῦς.

ὀργὴ ἐστιν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις. (Phocyl.) —

σκῆπτρον insigne erat regum ac sacerdotum Ili. II 185. Odys. XI. 90. — longitudinis ? ad 6 pedes. aliquando δορὺ hasta dicta est. Eur. Hecub. 9. πολυμνήστωρ φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί Polymnestor (rex Chersonesi) equorum studiosum populum hasta moderans. (ait Polydor.) — Justi. 43. c. 3. « Per ea adhuc tempora reges hastas pro diademate habebant, quas Graeci sceptra dixere. Nam et ab origine rerum pro diis immortalibus veteres hastas coluere: ob cujus religionis memoriam adhuc deorum simulacris hastae adduntur. »

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ Η Α ΡΑΨΩΙΔΙΑ.

HOMERI ILIADIS LIBER PRIMVS.

Cum verſione interlineari, & vocum omnium explicatione.

In vſum Studioſæ Iuuentutis.

ROTHOMAGI,

Apud IOANNEM LE BOVLLENGER, propè Collegium Societatis IESV.

M. DC. XLVIII.

16482.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

57

БИБЛІОТ. ИМПЕРАТ. НОВОРОСС. УНИВЕРСИТЕТА

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

К

STVDIOSIS ADOLESCENTIBVS TYPOGRAPHVS:

QVisquis Ομηρομάστιξ eſt, vapulet, ab huius crimine longè abſum, itaque nemo accuſet quod hic Homeri liber conciſus à nobis prodeat, quod auulſæ non modo aliæ ab aliis ſententiæ, ſed ſuis etiam ſedibus motæ voces, vtramque paginam impleant: denique quod Homerum non modo cœcum demus, ſed omni etiam ex parte mutilatum, vt Abſyrtus eſſe poßit qui Medeam inuenerit, quaſi ſit hoc diuiniſsimorum Poëtarum commune quoddam fatum, vt laniantium ſe veſaniæ patere debeant, quod Orpheo contigiſſe à Bacchantibus proditum eſt. In quo fortaſſe dicet aliquis, mulierculas rabie ſuperamus, quòd illæ incitatæ, nos quieti: furentes illæ, nos ſani & ſceleris bene conſcij ſæuiamus: ſed ehodum Adoleſcens, non ſentis à nemine magis Homero quàm à nobis in hoc opere tributum. Eſt enim factum Alexandri quamquam illuſtre & regium, Perſico narthecio volumen Homericum honeſtaſſe; minus tamen, quàm voces ſingulas ſeu totidem gemmas, auro proprio incluſiſſe: quod neſcio an præſtite-

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

rimus, conati certè ſumus, & Timanthis inuento ſumus vſi, cui cum Cyclops in tabella pictus eſſet, huius vt breui ſpatio molem comprehenſam corporis exhiberet, ſatyriſcos adhibuit, qui thyrſo ſeu decempeda pollicem dormientis metirentur, haud enim abſimiliter Homerum ſingulis veluti dimenſum articulis dedimus, quod etſi minutum videri poßit (ſeorſim ſi ſpectetur) iunctim tamen, illud quod quærimus efficit, maior vt appareat. Non igitur eſt à nobis ea re Principis Poëtarum maieſtas imminuta, quin plurimum potius adiuta & aucta. Neque vobis, Adoleſcentes, minùs interim conſultum, quibus hæc veluti pueris à nutricibus minuta & manſa ſunt, ac tantum in os non iniecta. Vtinam in oculos, qui animo vice oris eſſe debent. Tentate modò quod ea re iuuemini, & ſi emolumento fuerit, laboris mei me fructum incundiſsimum cepiſſe putatote.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

SVBIECTVM PRIMÆ HOMERI
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α ΟΜΗΡΟΥ
RAPSODIAE.
ΡΑΨΩιΔΙΑΣ.

Chryſes ſacerdos Apollinis, accedit
ΧΡύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγί-
ad nauale Græcorum,
νεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων
volens redimere filiam
βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγα-
ſuam Chryſeidem: non recipiens verò, ſed & cum
τέρα αὑτοῦ Χρυσηΐδα: οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ'
contumelia repulſus ab Agamemnone: precatus eſt
ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος; ηὔξατο τῷ
Apollini aduerſus Græcos: peſte verò facta, &
Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων; Λοιμοῦ δὲ γινομένου, καὶ
multis vt par eſt pereuntibus, concionem
πολλῶν ὡς εἰκὸς διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν
Achilles congregauit. Calchante autem diluci-
Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφή-
dante veram cauſam, & iubente Achille
σαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλ-
placari Deum Agamemnon iratus
λέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς
altercatus eſt aduerſus Achillem, & ipſi præmium ab-
διηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ γέρας ἀπο-

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ſtraxit Briſeidem: ille vero iraſcitur Græcis.
ἀφασε τὴν Βρισηίδα· ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι.
Thetis verò filio precante in Olympum aſcendens,
Θέτις δὲ τοῦ υἱοῦ δεηθέντος εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα,
petiit à Ioue, vt Troianos ſu-
ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπι-
periores Græcis faciat. Iuno verò cognoſ-
κρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦ-
cens iſtud, altercata aduerſus Iouem, quouſque ipſos
σα τοῦτο, διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς
diſſoluit Vulcanus pocillatus in poculo au-
διέλυσεν Ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐπὶ πώματι χρυ-
reo. illi verò reliquum diei epulati in
σείῳ. οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες εἰς
ſomnum vertuntur.
ὕπνον τρέπονται.

PARTICVLARVM EXPOSITIO.

Ὑπόθεσις τῆς ὑποθέσεως.) ε. contract. ſubiectum, ſuppoſitum fit à 2. perſ. paſſ verbi ὑποτίθημι ſuppono, præcipio, propono.

τῆς α.) hoc eſt τῆς πρώτης. primæ. In totidem enim libros diuiſa eſt Ilias, ſicut Odyſſea, quot ſunt elementa, quorum primum eſt α.

Ὁμήρου.) Poëta prius Meleſigenes dicebatur, quod ipſum mater Criteis iuxta Meletem amnem peperiſſet. Poſtea verò cùm cæcus factus eſſet, ὅμηρος dictus fuit, quaſi μὴ ὁρῶν non videns, à particula priuata μὴ, & ὁράω video.

ῥαψῳδία) ſic dicta eſt Homerica poëſis, quaſi conſutio, & contextura carminum, ex ῥάπτω ſuo, & ᾠδὴ cantilena, carmen. Cum enim ſparſim, & per partes iaceret, qui ipſam canebant, conſuebant.

ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου.) nomen Sacerdotis Apollinis, in Chryſa vrbe Troica, à qua fortè nomen ſumpſit.

Ἱερεύς) Sacerdos, ſacrificulus genit. εως, 3. contract. deriuatur ab ἱερεύω, ſacrifico.

Ἀπόλλων τοῦ ωνος.) deriuatur ab ἀπολύω ſoluo, libero: ſol enim qui per Apollinem intelligitur, liberat à morbis quando purè,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

nitidéque lucét. Alioquin ἀπὸ τοῦ ἀπόλλειν, ſeu ἀπολλύειν, à perdendo.

προσεγγίνομαι.) accedo ſimplex γίνομαι, fio, γίνη, γίνετ).

ναυςαθμος.) nauale, ſex nauium ſtatio. Componitur à ναῦ, τῆς ναος, id eſt, nauis, & ςαθμος, ſtatio, diuerſorium.

Ἑλλήνων.) g. pl. à ſing. Ἑλλην, τοῦ Ἑλληνος. Quos Latinè Græcos vocant Græcè ἕλληνες dicuntur, ab Hellene Deucalionis filio,

βουλόμενος.) particip. præſentis βούλομαι, quod ſumit ſua tempora à βουλεομαι.

λυτρώσασθαι.) infinit. Aor. 1. medij verbi λυτρόω, ῶ, redimo: deducitur à τὸ λύτρον τοῦ λύτρου precium redemptionis, quod eſt verbale à 3. perf. paſſ. verbi λυω, ſoluo.

τὴν θυγατέρα.) Acc. ſing. quintæ ſimp. cuius nominat. ἡ θυγάτηρ filia. g. τῆς θυγατέρος θυγατρός.

αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ.) ſui ipſius.

ἀπολαβών.) particip. Aor. 2. verb. ἀπολαμβάνω, recipio, quod ſumit ſua tempora à λήβω.

ὕβρεως.) genitiuus Atticus pro ὕβριος, à nominat. ὕβρις, contumelia, 2. contract. à quo ὑβρίζω, contumelioſè ago.

ἀποδιωχθείς.) g. θέντος particip. Aor. 1. paſſ. à verbo ἀποδιώκω. repello, cuius ſimplex διώκω, perſequor.

ηὔξατο.) Atticè pro εὔξατο, 3. ſing. Aor. 1. verbi εὔχομαι, precor, voueo, glorior, fut εὔξομαι. Aor. 1. εὐξάμην, ξω, ξατο.

κατὰ) cum genitiuo aduerſus.

εἰκὸς τοῦ εἰκότος.) par, veriſimile, fit ab ἐοικὸς per ſyncopen, quod eſt partici. perf. medij ἔοικα verbi εἴκω aſſimilo cedo.

ἐκκλησία.) cœtus, concilium fit à perf. paſſ. verbi ἐκκαλέω, ῶ, euoco, conuoco, fut. έσω, vel ήσω.

συνήγαγον, γες, γε.) Aor. 2. verb. συνάγω, congrego.

διασαφήσαντος.) gen. ſing. particip. Aor. 1. verbi διασαφέω, ῶ, manifeſto, clarum facio, fut. ήσω quod deducitur ab adiectiuo ὁ καὶ ἡ σαφής, clarus, euidens.

κελεύσαντος. gen. partic. κελεύσας. Aor. 1. verb. κελεύω, iubeo.

Ἀχιλλέως.) gen. ſing. 3. contract. à nominatiuo Ἀχιλλεύς Achilles, qui quidem ita dictus fuit, quod non χιλῷ, hoc eſt alimonia ex frumento, aut ſimilibus, quæ feruntur, in ipſa infantia enutritus fuit, ſed pinguedine & medullis ferarum, quas Chiron. Centaurus, cui commiſſus fuerat, capiebat.

ἱλάσκεσθαι.) infinit. præſentis ἱλάσκομαι, placo, propitio, aliàs ἱλάσκω quod ab ἱλάω ſumit tempora.

ὀργισθείς.) particip. Aor. 1. verb ὀργίζομαι, iraſcor, quod fit ab

НБ ОНУ імені І.І. Мечнікова

ὀργὴ ira. Primitiuum autem ὀρέγομαι, appeto. Nam ὀργὴ, nihil aliud, quâm appetitus vindictæ.

διαστήτην, ης, η.) Aor.1.verb. διαφέρομαι altercor, litigo, tanquam ab ςνεχω.

το γέρας.) g. ατος, αος, ως, ς. contract. præmium. munus.

ἀπέασασι, ας, ε.) Aor.1.verb. ἀποσπάω, ῶ, abſtraho 2. circunflexorum, fut. άσω.

Θετις, τῆς, θέτιδος.) mater Achillis.

δεηθεὶς.) g. δεηθέντος particip. Aor.1.verb. δέομαι, rogo, & indigeo, fut. δεήσομαι.

ὄλυμπος.) Mons Theſſaliam à Macedonia dirimens, ita altus vt pro ipſo cœlo & deorum domicilio à poëtis capiatur. Dicitur autem quaſi ὁλόλαμπος omniuo ſplendens, vt non ſit mirum ſi pro ipſo cœlo capiatur.

ἀνελθὼν, ῦσα) particip. Aoriſt 2. verbi ἀνέρχομαι aſcendo, fut. ἀνελεύσομαι tanquam ab ἐλεύθω, & ſecundus Aoriſt.2. ἀνήλυθον, ἀνῆλθον per ſyncop.

ἠτησάμην σω, σατο.) Aor.1. medius verb. αἰτέω perf.

τῦ Διὸς.) gen. nominis heterocliti à Ζεὺς Iupiter, quod caſus obliquos ſumit à Δὶς inuſitato nominatiuo.

Τρῶας.) Acc.pl. à ſingulari τρὼς gen. τρωὸς. Dicti autem Troes à rege Troe.

ἐπικρατέςερος.) ſuperlatiuus, cuius poſitiuus ὁ κὴ ἡ ἐπικρατὴς, potens, validus 1. contract.

Ηρα τῆ ἥρας.) Iuno per eam, vt volunr ſcholiaſtæ, aër intelligitur allegorice, & dici volunt per tranſpoſitionem pro ἀὴρ quemadmodum & per Iouem æther.

γνοὺς, γνῦσα.) particip. Aor.2.verb. γινώσκω, cognoſco, tanquam à γνῶμι.

ἕως.) donec, cum leni, Aurora.

Ηφαιςος.) Vulcanus, dicitur quaſi ἀφαπὸς non palpabilis, ab ἀπὸ præpoſitione, quæ priuandi vim habet, & ἅπτομαι tango. Per Vulcanum autem ignis intelligitur allegoricè.

οἰνοχοήσας.) particip. Aoriſt.1. verb. οἰνοχοέω, ῶ, vinum fundo, quod fit ab οἰνοχόος, pincerna, quod componitur ab οἶνος vinum & χέω, fundo.

ἔκπωμα τῦ ἐκπώματος.) 5. ſimp. poculum, ſimplex πῶμα operculum: πόμα autem cum ο, potio.

χρύσειος.) aureus, alias χρύσεος, quod fit à χρυσὸς, aurum.

εὐωχηθέντες.) nom pl. particip. Aor.1. verbi εὐωχέομαι, ῦμαι, epulor, quod componitur ab εὖ bene, & ὀχὴ, cibus.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

HOMERI ILIADIS PRIMA
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

RAPSODIA.
ΡΑΨΩιΔΙΑ.

peſtis, & ira.
λοιμὸς, καὶ μῆνις.

Prima ſupple, preces Chryſæ, peſtem exercitus,
Ilias
Ἄλφα λιταὶ χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ,
inimicitiam regum, ſupple continet.
ἔχθος ἀνάκτων.

Iram cane Dea Pelidæ Achillis
ΜΗΝΙΝ ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
pernicioſam, quæ infinitis Achiuis dolores
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε'
poſuit,
ἔθηκε,
multas verò fortes animas ad orcum miſit
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Heroum, ipſos autem prædas fecit canibus,
Ἡρώων· αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
auibuſque omnibus: Iouis autem perficiebatur voluntas:
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Ἰλιὰς τῆς Ἰλιάδος.) liber, quo res apud Ilium geſtæ deſcribuntur.

ἡ μῆνις τῆς μήνιδος.) ira, ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαι ab inſaniendo. Nam ira eſt breuis inſania, vel à μένω, maneo, & dicitur de ira quæ diu manet.

ἡ λιτή.) ſupplicatio, hinc & λίτομαι, ſupplico, cuius fut. λίσομαι, frequens apud Homerum.

τὸ ἔχθος.) gen. εος, ους, odium, inimicitia.

ἀνάκτων.) gen pl. à ſingulari ἄναξ, rex, ſed minus eſſe volunt ἄνακτα quàm βασιλέα, & dici ab ἀνάκτως aduerbio, quod ſedulò, & diligenter ſignificat. vt ſit ἄναξ idem quod ἐπιμελητὴς, hoc eſt curator. Nam & Caſtorem, ac Pollucem ἄνακας, dici, quod curam gerant nauigantium, & templum ipſorum ἀνάκειον.

ἀείδω.) & per craſin ᾄδω, cano. Inde ἀοιδὴ, & per craſin ᾠδὴ carmen. cantilena, & ἀοιδὸς, ᾠδός. Volunt autem ἀείδειν non eſſe ſimpliciter canere, ſed cum ſcientia, & componi ab α augendi particula, & εἴδω, ſcio. Debere autem poëtam, non vt cumque, ſed cum ſcientia canere.

Θεά.) Dea, per Deam ſuam γνῶσιν, hoc eſt cognitionem, poëtam alloqui vult Euſtatius.

Πηληϊάδεω.) pro Πηλείδου, quod eſt primæ ſimp. ſunt autem trIa notanda in hoc genitiuo πηληϊάδεω, diſſolutio ηϊ pro ει pleonaſmus α & Ioniſmus εω pro ου.

Ἀχιλῆος.) Ionicè pro ἀχιλλέως, eſt que genit. 1. contract. à nominat ἀχιλεὺς vel ἀχιλλεὺς cum duplici λ.

οὐλομένην.) vel eſt particip. Aor. 2 medij ὀλόμενην, verbi ὀλλύω ſeu ὄλλυμι perdo, quod ab ὀλέω, ſumit tempora, vt fit οὐλομένην, Ionicè pro ὀλομένην perdentem, pernicioſam. Iones enim vertunt ο in ου. Vel eſt adiect. compoſitum ab ὀλοὸς exitialis & τὸ μένος vis, robur, quaſi vim exitialem habens.

μυρία ἄλγεα.) infinitos dolores, accuſ. pl. à ſingulari μυρίος, α ον. infinitus, immenſus. Differunt autem μυρίοι, & μύριοι, accentu, & ſenſu nam μύριοι decem mille ſignificat.

ἄλγεα.) dolores à ſingulari τὸ ἄλγος, gen. εος, ους, 1. contract.

ἔθηκε, ας, ε.) Aor. 1. verb. τίθημι, pono, quod apud poëtas pro facio.

Ἀχαιοῖς.) dat. pl. 3 ſimp. Dicuntur autem Græci multis nominibus apud poëtas: nam & Achæi, Pelaſgi, Danaï, Argiui vel per ſynecdochen, vel à quibuſdam regibus.

ἰφθίμους.) accuſat. pl. adiect. ἴφθιμος, fortis, generoſus quod dicitur quaſi ἴφιμος, ab ἶφι aduerbio fortiter, ex quo & ἶφις ad-

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

iectiuum.
ἄϊδι,) dat. ſing. à nominatiuo ὁ ἄϊς infernus, Orcus, ſic dictus
ab α priuatiua, & εἴδω, video. Eſt enim infernus locus obſcurus,
ſubterraneus.
προΐαψεν.) 3. ſingul. Aor 1. verb. προϊάπτω mitto Euſtat. ſic ex-
plicandum cenſet, miſit ad infernum ante tempus cum damno, &
componit à πρὸ quod ante ſignificat, & ἴπτω, lædo, & per pleo-
naſmum ἰάπτω.
Ηρώων.) g. pl. à ſingulari ἥρως τȣ̃ ἥρωος. ſunt autem heroes,
quos Latini ſemideos vocant, dictóſque volunt ἀπὸ τȣ̃ ἔρωτος ab
amore honeſti videlicet, qui eos à terrenis ad res cœleſtes, & diui-
nas abducit.
τὰ ἑλώρια.) Acc. pl. à ſingulari τὸ ἑλώριον, quod eſt diminu-
tiuum ab ἕλωρ præda, quod fit ab inuſitato ἕλω, pro quo αἱρέω,
capio.
τεῦχε pro ἔτευχε.) poëtæ non ſeruant augmentum vbi verſus
neceſſitas exigit, eſt que imperfect. verbi τεύχω fabrico, facio.
κυνέσσι,) datiuus pluralis poëticus qui fit à nominatiuo plurali
κυνές.) cuius ſingularis κύων τȣ̃ κύνος & per ſyncop. κυνὸς, canis.
Dicitur autem κύων à verbo κύω oſculor.
οἰωνοῖσι.) Ioni. pro οἰωνοῖς, dat. 3. plur. ſimpl. οἰωνὸς, autem auis
augurium, ſed propriè de vulturibus, & carniuoris auibus quod
abſque ouo & ex ſolo aëre concipiant, ab οἶος, ſolus ὠὸν, ȣ, ouum.
ἐτελείετο.) epentheſis pro ἐτελέετο, tertia ſingul. imperf. verb.
τελέομαι ȣ̃μαι. Act. τελέω. ῶ, perficio.
βȣλὴ τῆς βȣλῆς.) conſilium, voluntas.

Ex quo certè primum diceſſerunt contendentes
Ἐξ ȣ̃ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Atrideſque rex virorum, & diuinus Achilles.
Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
quis illos deorum, contentione impulit pugnare
Τίς τ' ἄρ σφῶε θεῶν, ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι.
Latonæ, & Iouis filius: ille enim regi iratus,
Λητοῦς, καὶ Διὸς υἱός; ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
Morbum per exercitum excitauit malum, peribant autem populi.
Νȣ̃σον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί.

τὰ πρῶτα.) Atticè pro τὸ πρῶτον primum, ſic πολεμητέα pro

ГБ ОНУ імені І.І. Мечникова

πολεμητέον bellandum.

διαςήτην.) 3. dualis Aor. 2. verb. δίςημι, diſſidere facio, & ſiſto: ſed notandum quod vt plurimum huius verbi ἵςημι præſens,& futurum, & Aor.1.exigunt; ſecundus verò neutraliter ſignificat.

ἐρίσαντε.) nom. dual. particip. ἐρίσας, gen. ἐρίσαντος, quod eſt.Aor.1 à verbo ἐρίζω,contendo f.ίσω.

Ατρείδης.) gen. ου, ſimpl. eſt patronymicum. Intelligit Agamemnonem Atrei filium.

ανδρῶν.) g.pl 5.ſimp.ab ἀνὴρ, g. ερος per ſyncop ἀνδρὸς.

δῖος.) diuinus quaſi δίιος, à gen. διὸς cuius nominatiuus Ζεὺς, Iupiter,quaſi qui eſt à Ioue oriundus.

βασιλῆϊ.) Ionicè pro βασιλεῖ, à nominatiuo βασιλεὺς,rex,quod componitur à βάσις, fundamentum ,& λεὼς, populus, vt ſit rex quaſi fundamentum populi.

χολωθεὶς.) particip.Aor.1.verbi χολόομαι, iraſcor, quod deducitur à χόλος,ira.

νοῦσον.) Ionicè pro νόσον, morbum.

ὦρσα,ας,ε.)Aor.1.verb. ὀρνύω, ſeu ὄρνυμι excito, incito, impello,quod ſumit ſua tempora ab ὄρω, Æoles autem futuris in λω & ρω affigunt σ, ita vt pro ὀρῶ dicant ὄρσω, à quo fit Aoriſt.1 ὦρσα.

κακὸς,η,ον.) malus,ſit à χάζομαι euito,quia malum eſt euitandum.

ὀλέκοντο.)3 pl.imperf.verb.poëtici ὀλέκομαι, pereo.

λαὸς.) populus. Dicitur à nomine λᾶς τοῦ λαὸς, lapis, vel propter frequentiam,aut duritiem populi. Alij referunt etymologiam ad fabulam Pyrrhæ & Deucalionis.

eo quòd Chryſem dehonorauit ſacerdotem
Οὕνεκα τὸν χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Atrides: ille enim venit celeres ad naues Achiuorum
Ἀτρείδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ſoluturus filiam , ferenſque infinita dona
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα
coronas habens in manibus longè iaculantis Apollinis,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
aureo cum ſceptro, & rogabant omnes Achiuos
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Atridas autem maximè duos inſtructores populorum,

Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.

οὕνεκα.) ſyncop.pro οὗ ἕνεκα cuius cauſa, eo quod.

ἠτίμησε.) Aor.1.verb.ἀτιμάω,dehonoro.

ἀρητῆρ.) gen.τοῦ ῆρος, ſacerdos, propriè qui vota, & preces facit, diciturque Ionicè pro ἀρατὴρ, à tertia ſing.perf. verb. ἀρέομαι,precor,voueo fut.ἀρέσομαι.Ionicè ἀρήσομαι.

νῆας.) Ionicè pro ναῦς,à ſingul. ἡ ναῦς, τῆς ναὸς, & Ionicè νεὸς, nauis,deriuatur à νέω,nato.

θοὸς,η,ον.) celer à θέω,id eſt curro.

ἀχαιοὺς.)per Achæos,Græcos intelligit,ſynecdochicos,Achaia enim pars eſt Græciæ.

λυσόμενος.) particip.fut.medij verbi λύω, ſoluo, à quo & λύτρον.precium redemptionis.

θύγατρα.) ſyncop. pro θυγατέρα, accuſ. ſing. à nominatiuo ἡ θυγάτηρ,filia.

ὁ καὶ ἡ ἀπερείσιος.) quidam interpretantur infinitum, ab ἀ priuatiua particula, & πέρας fini sEuſthatius verò dici vult à verbo ἀπερείδω,defigo,quaſi mirabilis, ſeu qui oculos aſpicientium in ſe defigit.

τὸ ἄποινον.) pretium redemptionis, dicitur quaſi ἄφοινον, à cæde liberans,ab α particula priuandi,& φόνος cædes.

τὸ στέμμα, τοῦ στέμματος.) corona, fit à primo perf. paſſ. verbi στέφω,corono.

χερσὶν.)dat.pl.à ſingulari χεὶρ,manus,τῆς χειρός.

ὁ καὶ ἡ ἑκηβόλος.)longè iaculans. Componitur ab ἕκη longè, & βάλλω,iacio.

χρύσεος.) per contract. χρυσοῦς gen.έου,οῦ,dat.έῳ,ῷ, aureus,fit à χρυσὸς,aurum.

ἀνὰ.) hoc in loco idem quod σύν.

σκῆπτρον.) ſceptrum,ſeu baculus cui innitimur, fit à σκήπτομαι, incumbo,inhæreo.

ἐλλισσέμην,σου,σετο.) metri cauſa geminat σ eſtque imperf.quod more Æolico formatur à futuro λίσομαι, cuius præſens λίτομαι.

κοσμήτωρ τοῦ κοσμήτορος.) ornator, inſtructor, fit à 3.perf.paſſ. verb.κοσμέω,orno.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

Atridæque, & allii bene ocreati Achiui
Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί
Vobis quidem Dij dent Olympicas domos habentes
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
vaſtare Priami vrbem, bene verò domum redire.
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι.
filiam verò mihi ſoluite charam, precia verò capite
Παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε
reuerentes Iouis filium longè iaculantem Apollinem.
Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

ἐϋκνήμιδες.) nominat. plur. ab ἐϋκνήμις τοῦ καὶ τῆς ἐϋκνήμιδος bene ocreatus, quod componitur ab εὖ, id eſt bene, & κνημὶς τῆς κνημῖδος ocrea, cuius primitiuum ἡ κνήμη tibia.

δοῖεν.) ſyncop. pro δοίησαν, 3. plur. Aoriſt. 2. optat. modi verb. δίδωμι do.

ἐκπέρσαι.) Inf. Aor. 1. ἐκπέρθω vaſto, populor, expugno, cuius futur. σω.

οἴκαδε.) domum aduerb. loci. Componitur ab inuſitato nomine οἶξ, οἶκος & coniunctione δὲ quæ quando poſtponitur accuſatiuo loci, valet idem quod præpoſitio ἐς, εἰς, πρὸς.

ἱκέσθαι) Inf. Aor. 2. verb. ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, quod ſumit ſua tempora ab ἵκομαι.

λύσατε) 2. pl. Aor. 1. imp. modi verbi λύω, ſoluo.

δέχεσθε) 2. pl. præſentis imperatiui modi verb. δέχομαι, capio.

ἅζομαι.) veneror, honorem exhibeo: primitiuum habet χάζομαι, quod ſignificat recedo, vt ſit ἅζομαι, recedere ab aliquo honoris cauſa & cedere loco. Eſt & actiuum ἄζω, quod cum leni ſcribitur, & ſignificat ſicco, areſacio.

Tunc alii quidem omnes aſſenſerunt Achiui
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
reuereri ſacerdotem, & ſplendida accipere dona:
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ſed non Atridæ Agamemnoni placuit animo,
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ſed malè dimittebat, durum verò ſermonem mandabat.
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
ne te ſenex cauas ego apud naues deprehendam,
Μή σε γέρον κοιλῇσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
vel nunc cunctantem vel in poſterum rurſus venientem.
Ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα.
ne tibi non proſit ſceptrum, & corona Dei.
Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
hanc verò ego non ſoluam, priuſquam illam & ſenectus inuadat
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
noſtra in domo, in Argo longè à patria,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης,
telam texentem, & mei lecti participantem
Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν
ſed vade ne me irrita, ſaluior vt reuertatis.
Ἀλλ' ἴθι μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.

ἐπευφήμησαν.) 3.pl.Aor.1.verb εὐφημέω, aſſentio, bona verba dico, ab εὖ id eſt bene, & φήμη, fama.

αἰδεῖσθαι.) præſens infinit. verb. αἰδέομαι, οῦμαι, fut. αἰδέσομαι, Aor.1. ἠδέσθην.

ἀγλαά.) ſplendida, idem quod αἰγλήεντα, ab αἴγλη, ſplendor.

δέχθαι pro δεδέχθαι.) poëtæ non ſeruant augmentum, vbi neceſſitas metri exigit, eſt autem inf.perf.verbi δέχομαι, capio.

ἥνδανον, ες, ε.) imper. verb. poëtici, ἁνδάνω, placeo, aliàs ἅδω.

θυμός.) gen. οῦ, animus, aliquando pro ira ſumitur, & dicitur quaſi θύον αἷμα, furens ſanguis.

ἀφίεον, εες, εις, εε, ει. imperfect. verbi, ἀφίημι, dimitto, tanquam ab ἱέω. verba enim in μι formant nonnumquam ſua imperf. à circumflexis.

τέλλω.) mando, & etiam orior. Notanda autem hoc in loco tmeſis qua poëtæ plurimùm vtuntur, debuit enim dicere ἐπέτελλε.

κρατερός, α, ον.) fortis, durus.

μῦθος.) ſermo ſimpliciter apud Homerum, ſed apud poſteros pro fabula.

γέρον.) voc.ſing.nominis γέρων τοῦ γέροντος, ſenex.

κοίλῃσι.) Ionicè pro κοίλαις, dat. plur. adiect. κοῖλος, η, ον, cauus.

νηυσί.) Ionicè pro ναυσί.

κιχείω.) metri cauſa κιχείω inuenio, aliàs κίχημι & κιχάνω.

δηθύνω) tardo, forte à δηθά, aduerbio quod multum, frequenter ſignificat.

ὕστερον.) poſterius vel in poſterum, ſuperlatiuum habet ὕστατος, poſitiuo autem caret νύ, particula expletiua χραίσμω, proſum.

τὸ γῆρας, τοῦ γήρατος αος, ως.) ſenectus. ἔπειμι, εις, εισι, inuado, ab ἐπὶ & εἶμι eo: τηλόθι & τῆλε, longè.

πάτρη τῆς πάτρης.) Ionicè pro πάτρα. ἱστὸς τοῦ ἱστοῦ, tela & malus nauis ab ἵστημι ſto.

ἐποίχομαι.) hoc in loco metaphoricè pro texo, ſed propriè peruado, τὸ λέχος gen. εος, ους, lectus à λέχομαι, cubo.

ἀντιόωσαν.) pleonaſmus pro ἀντιῶσαν, particip. accuſat. ſingul. numeri à verb. ἀντιάω ῶ, quod hoc in loco participo ſignificat, & aliquando regit genitiuum.

ἴθι) præſens imperatiui modi verbi εἶμι eo.

ἐρέθιζε.) præſens imper. præſent. ἐρεθίζω, irrito, fut. ισω, aliàs ἐρέθω.

σαώτερος, comparatiuus adiectiui, σάος, ſaluus, incolumis.

ὥς, vt κε.) particula quæ idem valet quod ἄν in proſa.

νέηαι.) Ionicè pro νέῃ quod eſt ſecunda præſentis νέωμαι, ſubiunctiui modi, ab indicatiuo νέομαι, redeo.

ſic dixit: timuit verò ſenex, & obediebat ſermoni,
Ὣς ἔφατ'. ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ,
iuit verò ſilens iuxta litus multum ſtrepentis maris.
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
multum verò poſtea ſeorſum iens precabatur ſenex,
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς,
Apolloni regi, quem pulchricoma peperit Latona.
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
audi me argenteum arcum tenens qui Chryſam tueris
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Cillamque valdè diuinam, Tenedoque fortiter imperas,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,

ſminthen

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſmintheu ſi aliquando tibi gratioſum templum texi,
Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
vel ſi certe aliquando tibi pingues coxas combuſſi
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
taurorum, vel caprarum: hoc mihi perfice deſiderium,
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ,
ſoluant Danaï meas lachrymas tuis telis.
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

ἐφάμην ἔφασο ἔφατο.) Aor.2.med.verb.φημὶ,quod fit à φάω.

ἔδδεισε.) geminat. δ,metri cauſa, eſt que 3. ſing. Aoriſt.1. verb δείδω. ἐπείθετο,3.ſing.imperf.verb. πείθομαι, obedio, ſuadeo, actiuum πείθω,ſuadeo.

βῆ pro ἔβη.) 3.ſing.Aor.2.verb.βαίνω,tanquam à βῆμι.

ἀκέων.) tacens gen ἀκέοντος, particip. cuius thema non reperitur. Nam ἀκέω, habet aliam ſignificationem ſcilicet medeor. Componitur autem hoc participium ab α priuatiua particula & χαίνω, oſcito, aliàs χάσκω. Inde etiam aduerbium ἀκὴν tacite, abſque oſcitatione.

ὁ θὶν τοῦ θινός.) vel ὁ θὶς littus à verbo θείνω ferio, ita dictum quod feritur fluctibus, ſignificat etiam, aceruus, cumulus arenarum.

πολυφλοίσβοιο.) Ionicè pro πολυφλοίσβου, epithetum maris. Componitur autem à πολὺς & φλοῖσβος ſtrepitus: fit autem per onomatopœiam.

πολλὰ.) Atticè pro πολὺ multum. ἀπάνευθε ſeorſum. Eſt & ſimplex ἄνευθε.

ἠρᾶτο.) 3.ſing.imperf.verb.ἀράομαι,ῶμαι, precor, voueo. fut. ἀράσομαι.

γεραιὸς.) ſenex fit à γῆρας ſenectus

ἠΰκομος pro εὔκομος.) Ioniſmus & diſſolutio Componiturque ab εὖ & κόμη coma.

τέκε pro ἔτεκε.) ſing.Aor.2. verb.τίκτω, pario, quod ſumit ſua temp.tanquam à τέκω.

κλῦθι κλῦτ᾽ ὦ.) Imper.verb.κλῦμι 4in μι quod fit à κλύω.

μευ.) Doric.pro μου,aphæreſis pro ἐμοῦ,genit.ab ἐγώ.

ἀργυρότοξος.) argenteum arcum habens ab ἄργυρος argenteus,& τὸ τόξον,arcus.

Χρύσην.) Ionicè,pro Χρύσαν, à nominatiuo Χρύσα, vrbs Troa-

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

dis, ex qua erat Chryſes.

ἀμφιϐέϐηκας.) 2.ſing.perf.verb. ἀμφιϐαίνω circumeo, hoc in loco tueor ſignificat. metaphora ſumpta ab excubitoribus, qui vrbem circumeunt.

ζάθεος,α,ον.) valde diuinus à particula agendi ζα, & θεός, Deus.

Τενέδοιο.) pro τενέδου à nominatiuo ἡ τένεδος, Tenedus inſula Troadi vicina in ipſis Helleſponti faucibus ſita.

σμινθεῦ.) voc.ſingul.3.contr. epithetum Apollinis. Deriuatur autem à σμίνθος, quod Cretenſium lingua ſoricem, ſeu murem ſignificat. Cretenſes quidam ſeditione pulſi à patria ſedes quærentes ſciſcitantur Apollinem in Delphis, qui reſponſum dat vt vbi γηγενεῖς, hoc eſt gigantes inuenerint, ibi ſedes ponant. Cùm in Troadem veniſſent nocte facta obdormierunt, mures autem è terra prodeuntes, coria ſcutorum & lora corroſerunt. Expergefacti autem Cretenſes intellexerunt Apollinem per γηγενεῖς, non homines prodigioſæ magnitudinis, ſed mures à terra genitos ex τῆς γῆς γεγενημένους, ſignificare. Itaque ibi ſedes collocarunt, & ſacellum in honorem Sminthei Apollinis ædificarunt.

εἰ.) coniunctio ſi.

ποτὲ.) indefinite captum vt in hoc loco reiicit accentum, & ſignificat aliquando. Cum autem prima acuitur, interrogatiuum eſt & quando ſignificat.

τοι.) Doricè pro σοί.

χαρίεντα.) Acc.ſing. à nominatiuo χαρίεις, gratioſus gen. εντος, fitque à χάρις, id eſt gratia.

νηὸν.) Ion. pro ναὸν, templum, à nominatiuo, ναός.

ἔρεψα.) Aor.1.verb. ἐρέφω, tego, à quo ὀροφὴ, tectum.

ὁ καὶ ἡ πίων, καὶ τὸ ον.) gen. ονος, pinguis.

τὸ μηρίον, diminutiuum à μηρὸς, coxa. Quidam dictum volunt Homerum ab articulo, ὁ & μηρὸς, quod alterum femur pilis obductum haberet.

ἔκηα.) Aor.1.verb. καίω, vro, aliàs habet ἔκαυσα. Nam mutuatur ſua tempora à καύω.

αἰγῶν.) g. pl. à nomine αἴξ τῆς αἰγὸς capra, fit à verbo ἀΐσσω, ſalio, plurimùm enim ſalit hoc animal.

κρήηνον.) 2.ſing. Aor.1. verb. κραίνω, perficio, cuius fut. κρανῶ, Aor.1. ἔκρηνα, & diſſolutione facta ἐκρήηνα.

ἐέλδωρ.) pleonaſmus pro ἔλδωρ, deſiderium, τοῦ ἔλδωρος, hinc & ἔλδομαι, deſidero.

τίσειαν.) 3.pl.Aor.1. optatiui Æolici à verbo τίνω, ſeu τίνυμι, ſoluo, & etiam vlciſcor, punio, fut. τίσω tanquam à τίω, fut.

НБ ОНУ імені І. І. Мечникова

τίσω, Aor. 1. ἔπσα, optat τίσαιμι, Æolicè τίσεια.

Δαναοὶ) dicuntur Græci à Danao antiquo rege.

σοῖσι.) Ionicè pro σοῖς.

βέλεσι.) dat. pl. à nomine τὸ βέλος, gen. εος, ους, telum, iaculum, ſitque à βάλλω, iacio.

ſic dixit precans, hunc verò audiebat Phœbus Apollo.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.

deſcendit verò Olympi à verticibus iratus corde

Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,

arcum humeris habens, & circumtectam pharetram

Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην,

clangorem reddiderunt verò ſagittæ ſuper humeros iraſcentis

Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,

ipſo commoto, ille verò iuit nocti ſimilis.

Αὐτοῦ κινηθέντος, ὁ δ' ἤιε νυκτὶ ἐοικώς.

ſedebat poſtea ſeorſum à nauibus, immiſit verò ſagittam.

Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε.

grauis verò clangor factus eſt argenteo arcu.

Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.

εὐχόμενος, partici. præſentis ab εὔχομαι, precor, opto, & glorior ſæpiſſimè apud poëtas.

Φοῖβος.) ſic dicitur ſol qui per Apollinem intelligitur, quaſi φαόβιος, lumen vitæ. Alij purum interpretantur.

κατέβη.) Aor. 2. verb. καταβαίνω, deſcendo, eſt enim τμῆσις.

καρήνων, ſubaudiendum ἀπὸ, eſtque genit. pluralis à ſingulari, τὸ κάρηνον, caput, vertex.

ὤμοισιν.) dat. pl. à ſingul. ὦμος, gen. ου, humerus. ὠμὸς, verò cum accentu in vltima eſt adiectiuum, crudus, & crudelis ſignificat.

ἀμφηρεφέα.) Acc. ſing. ab ὁ καὶ ἡ ἀμφηρεφής, καὶ τὸ ες, vndique circumtectus, componitur ab ἀμφὶ, & ἐρέφω, tego. Pharetra autem circumtecta, hoc eſt plena ſagittis.

φαρέτρην.) Ionicè pro φαρέτραν, dicitur quaſi φέρουσα τὰ τρῶ, δυναμένα, ferens quæ perforare ſeu vulnerare valent.

ἔκλαγξαν.) Aor. 1. verb. κλάζω, clamo, reſono, frango, propriè dicitur de telis, de grue, ſuibus, & alijs, fut. κλάγξω, inſerto γ, euphoniæ cauſa.

ἤιε.) diſſolutio pro ᾔει, 3. ſing. perf. med. verb. εἶμι, eo.

κινηθεὶς, τοῦ κινηθέντος.) partic. Aor. 1. paſſ. verb. κινέω, moueo.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

νὺξ τῆς νυκτός.) nox, fortè à νύσσω, pungo quòd pungat oculos.
ἐοικώς.) particip. perf. medij ἔοικα, à verb. εἴκω aſſimilo, cedo.
ἕζετο.) ſing. imperf. à verb. ἕζομαι, ſedeo.
νεῶν.) Atticè pro ναῶν, à ſing. ναῦς, τῆς ναὸς, & Att. νεώς.
μεθέηκε.) 3. Aor. 1. verb. μεθίημι, immitto.
ὁ ἰὸς τοῦ ἰοῦ.) ſagitta, ab ἵημι, mitto, ſignificat etiam venenum, quo videlicet ſagittæ inficiuntur.
δεινός, ή, όν.) grauis, terribilis, qui metum incutit, à τὸ δέος, gen. εος, ους, metus, at δειλὸς meticuloſus.
κλαγγή.) clangor. fit à ſupra dicto κλάζω.
βιός, οῦ.) neruus, arcus, ἀπὸ τῆς βίας à vi, hac enim opus eſt, ad tendendum arcum, ſed βίος paroxytonum vita.

mulos quidem primùm inuadebat, & canes celeres
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς
ſed poſtea in ipſos telum exitiale immittens
Αὐτὰρ ἔπειτ᾽ αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς
iaciebat ſemper verò pyræ cadauerum comburebã-tur frequentes.
Βάλλ᾽, αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
per nouem dies quidem per exercitum ibant ſagittæ dei.
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο.
decima verò ad concionem vocauit populum Achilles.
Τῇ δεκάτῃ δ᾽ ἀγορὴνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
huic enim in mentibus poſuit dea albas vlnas habens Iuno,
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ſollicita erat enim pro Græcis, quia morientes videbat.
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
illi verò poſtquam igitur excitati ſunt & ſimul congregati fuerũt.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ᾽ ἐγένοντο.

Οὐρῆας.) duplex Ioniſmus pro ὀρέας, à ſing. ὀρεὺς mulus, ſic dictus ab ὄρος, g. εος, ους, mons, quia mulorum opera præcipue vtuntur in montibus.
ἐπῴχετο. ſing imperf à verbi, ἐποίχομαι, peruado.
κύνας.) Acc. pl. à ſingul. ὁ κύων τοῦ κυνός, & per ſyncop. κυνὸς canis ſic dicitur à κύω, oſculor. Iſtud enim animal amat oſculari.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ἀργὸς.) albus, item velox, quaſi valdè operans ab α augendi particula & ἔργον.

ὁ καὶ ἡ ἐχεπευκὴς, καὶ τὸ ές.) exitialis. componitur ab ἔχω habeo, & πεύκη, picea, per quam exitium, & pernicies intelligitur: hæc enim arbor ſemel ſecta, nunquam poſtea renaſcitur.

ἐφιεὶς.) particip. præſent. ἐφίημι, emitto.

πυραὶ.) nominat. pl. à ſingul. ἡ πυρὰ buſtum, rogus; primitiuum habet πῦρ.

καίοντο pro ἐκαίοντο.) 3 pl. imperf. à verb. καίομαι, vror.

θαμειὸς, α, ον.) aliàs θαμινὸς, frequens, quod fit ab aduerb. θάμα frequenter.

ἐννῆμαρ.) per nouem dies, aduerb. compoſitum ab ἐννέα, nouem & τὸ ἦμαρ dies.

τὸ κῆλον.) ſagitta, telum proprie ex ligno factum, quod ξύλον dicitur, fitque à καίω, vro, vnde & κάγκαλον epithetum hoc eſt combuſtibile.

φρεσὶ.) dat. pl. à ſingul. φρὴν τῆς φρενὸς mens: item diaphragma, ſeu ſeptum pectorale.

λευκώλενος.) componitur à λευκὸς albus, & ὠλένη, vlna.

κήδετο pro ἐκήδετο.) 3 ſing. imperf. à verb. κήδομαι, curo, ſum ſolicitus. Hinc τὸ κῆδος, cura, ſolicitudo, quod etiam affinitas ſignificat.

θνήσκοντας.) particip. præſent. θνήσκω morior, de quo videnda inueſtigatio.

ὁρᾶετο, ᾶτο.) 3. ſing imperf. verb. ὁράομαι, ῶμαι, cuius act. ὁράω, ῶ, video.

ἤγερθεν.) ſyncope Boëtica pro ἠγέρθησαν. 3. pl. Aoriſt. 1. paſſ. ἐγείρω, excito, cuius f. ἐγερῶ perf. ἤγερκα.

ὁμηγερέες, ὁμηγερεῖς,) nominat. pl. primæ contract. ὁ καὶ ἡ ὁμηγερὴς, εος, οῦς, ſimul congregatus, ab ὁμοῦ, & ἀγείρω.

his verò aſſurgens inter loquutus eſt pedib. velox Achilles.
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Atride nunc nos rurſum errantes puto
Ἀτρεΐδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
retro reuerſuros, ſi mortem fugerimus.
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν.
ſi certè ſimul bellumque domat, & peſtis Achiuos,
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſed age certè quendam vatem interrogemus aut ſacerdotem,
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα,
aut etiam ſomniorum interpretem, etenim inſomnium à Ioue eſt,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ διός ἐστιν,
qui dicat, quid tantum iratus eſt Phœbus Apollo:
Ὅς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.
ſi ille precationis cauſa conqueritur, aut hecatombæ,
Εἴτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, ἢ ἑκατόμβης,
ſi quodammodo agnorum nidoris, caprarumque maturarum
Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης, αἰγῶν τε τελείων
vult particeps factus nobis perniciem repellere.
Βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

ἀνιστάμενος.) partic. præſent ἀνίσταμαι, ſurgo, cuius act. ἀνίστημι, ſurgere facio, à cuius 2. ſing. perf paſſ. fit. ἡ ἀνάστασις, reſurrectio.

μετέφη.) 3. ſing. Aor. 2 verbi μετάφημι interloquor.

πόδας.) Acc. plur. à ſingul ποῦς τοῦ ποδὸς pes, fit à παύομαι, ceſſo, quòd ibi corpus deſinat.

ὠκύς, εια, υ.) celer, velox, gen. εος, ειας, εος.

ἄμμε.) Acc. Æolicè pro ἡμᾶς, à ſingul ἐγώ.

παλιμπλαγχθέντας. Acc. plur. partici. Aor. 1. paſſ. verb πλάζω, errare facio cuius fut. πλάγξω, inſerto γ euphoniæ cauſa, perf. πέπλαγχα perf. πέπλαγμαι, Aor. 1. ἐπλάγχθην, in paſſiua voce, ſignificat error, πάλιν autem rurſum ſignificat vnde compoſitum παλιμπλαγχθεὶς, θέντος. Sciendum autem quod Græci cum ad bellum Troicum profecti ſunt, à recta via aberrarunt: priùs enim in Myſiam, Telephi regnum, quæ ſupra Troadem, verſus, Septentrionem eſt deſcenderunt: ad quod nunc alludit Achilles.

οἴω.) puto, tantùm apud poëtas vſitatum, οἴομαι, verò, ſeu, οἶμαι, apud proſaice ſcribentes.

νοστέω, ῶ.) retro abeo, fut. ήσω.

φύγοιμεν.) prima pl. Aor. 2. optat. verb. φεύγω. fugio.

πόλεμος.) bellum dicitur παρὰ τὸ πόλεις μειοῦν, à diminuendis vrbibus, λοιμὸς τοῦ ὁ pestis.

ὁ μάντις τοῦ μάντεως.) vates primitiuum habet μαίνομαι, inſanio furore enim diuino ciebantur vates, dum futura prædicebant.

ἐρείομεν.) epentheſis pro ἐρέομεν. Corripit verò penultimam

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

metri cauſa. Debuit enim eſſe ω, ſic & ἴομεν, pro ἴωμεν, eamus.
ἐρέω, autem apud Homerum interrogo ſignificat, à quo & ἐρεείνω
idem ſignificans.

ἱερῆα. Ionicè pro ἱερέα à nominat. ἱερεὺς Sacerdos, quod fit ab
ἱερεύω, ſacrifico cuius primitiuum ἱερὸς, ſacer.

ὀνειροπόλος.) ſomniorum interpres, ſeu qui circa ſomniorum
interpretationem verſatur, ab ὄνειρος, inſomnium, & πολέω ver-
ſor. Dicitur autem ὄνειρος quaſi τὸ ὂν εἴρων, dicens id quod eſt.
Nam vt ait poëta καὶ γάρ τ᾽ ὄναρ ἐκ Διός ἐστι. A Ioue enim ſomnium
eſt nec ſemper falſum. Eſt autem ὄναρ indeclinabile. Ponunt ta-
men differentiam inter ὄναρ & ὕπαρ, vt ſit ὕπαρ, verum ſomnium,
ὄναρ verò falſum.

εἴποιμι, οις, οι.) opt. ab ἔπω, dico.

εὐχωλή.) precatio: votum ab εὔχομαι, precor.

μέμφω.) ſeu μέμφομαι, queror, hinc μεμφὴ & μέμψις, querela.

ἑκατόμβη.) centum boum ſacrificium ab ἑκατὸν centum, & βοῦς
bos, ſumitur tamen ſimpliciter pro ſacrificio.

ὁ ἀρνὸς τοῦ ἀρένος.) per ſyncop. ἀρνὸς, agnus. Eſt etiam ἀρνὸς τοῦ
ἀρνοῦ.

τέλειος.) perfectus, hoc eſt maturus, ex τέλος, finis, à quo & τε-
λέω, perficio, ad finem perduco.

βούλομαι, ει, εται.) volo ſumit tempora à βουλέομαι.

ἀντιάσας.) partic. Aor 1. verbi ἀντιάω, participo, de quo ſupe-
riùs dictum ἀμῦναι, inf. Aor. 1. verb. ἀμύνω, repello, auxilior, v-
ciſcor, hinc ἄμυνα, auxilium, defenſio, vltio. Componitur autem
ab α particula priuat. & μονὴ, mora, manſio, vt ſit ἀμονεῖν, abſque
mora & tardatione auxiliari.

λοιγὸς τοῦ λοιγοῦ.) pernicies, exitium fit per tranſpoſitionem ab
ὀλίγος modicus, paucus, quaſi ὀλιγῶν, diminuens, & ex multis pau
cos efficiens.

certè ille ſic loquutus ſedebat. illis verò aſſurrexit
Ἤτοι ὅγ᾽ ὣς εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Calchas Teſtoris filius augurum longè optimus,
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος,
qui nouerat quæ ſunt, & quæ futura ſunt, & quæ priùs erant
Ὃς ᾔδη τά τ᾽ ἐόντα, τά τ᾽ ἐσσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα,
& nauibus dux fuit Achiuorum ad Ilium
Καὶ νήεσσ᾽ ἡγήσατ᾽ Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſuum ob vaticinium , quod illi præbuit Phœbus Apollo
Ην διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων
qui ipſis beneuolus concionatus , & interloquutus eſt.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο , ϗ μετέειπεν.

ἦτοι,) ſanè aduerb.affirmandi,aliàs coniunctio ſeu ſiue.

εἰπών.) particip.Aor.2.verb.ἔπω,di co.ἑζόμην,ζου,ζετο.imperf. verb.ἕζομαι,ſedeo.

ἀνέστην,ης,η.) Aor.2. verb. ἀνίστημι, huius verb. præſens fut. & Aor.1.exigunt vt plurimùm ſignificationem actiuam; Aoriſt.verò ſecundus neutraliter ſignificat. Itaque ἀνίστημι, ſurgere facio, ἀνέστην,vero ſurrexi.

Κάλχας τοῦ αντος.)nomen vatis apud Græcos celeberrimi,quem & poëta ipſis itineris ducem fuiſſe ait. Erat autem Eubœenſis, & vnus ex poſteris Abantis , vt vult Porphyrius , ſciendum autem quod χάλχη,idem quod πόρφυρα eſt purpuram ſignificat, ex qua fit κάλχας ὁ πορφύρων, hoc eſt profunde cogitans vaticinia aut alia quædam.

Θεστορίδης.)g.ου,nomen patronymicum filius Theſtoris.

οἰωνοπόλος.) qui circa aues verſatur, augur ab οἰωνός , auis & πολέω.ὄχα pro ἔξοχα eximie,eminenter,ab ἐξέχω,emineo.

ἄριστος.) ſuperlat.ab ἀγαθὸς,bonus, comp. ἀρείων.

ᾔδη.)Atticè pro εἴδει. eſt tertia ſing. pluſquam prrf. ab εἴδω ſcio,cuius fut. εἴσομαι,vel εἰδήσω ab εἰδέω perf.εἴδηκα,per ſyncop. εἴδεα pluſquam perf.εἴδειν,εις,ει,Att.η.

ἠγησάμην,ω,ατο,Aor.1.

εἴσω.) pro εἰς ad.

ἥν.) accuſat ſing.pronominis poſſeſſiui.3.perſonæ , ὅς, ἥ,ὅν, g. οὗ, ῆς,οὗ,acc ὅν,ἥν,ὅν.

μαντοσύνη) vaticinium,aliòs μαντεία, τήν pro ἥν,quam.

πόρε pro ἔπορε.)3.ſing.Aor.2.à verb.πορέω,præbeo.

σφίν.) ſyncope pro σφίσι, dat. pl. pronominis ὅς tertiæ perſonæ.

εὐφρονέω.)beneuolus ſum,ſimplex φρονέω,ſapio,cogito.

ἀγορήσατο.) 3.ſing. Aoriſt.1.medij verb. ἀγορέω,concionor.fut. ήσω.

O Achilles iubes me Ioui chare loqui,
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με Διῒ φίλε μυθήσασθαι

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

iram Apollinis longè iaculantis regis.
Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
tibi enim ego dicam, tu verò paciſcere, & mihi promitte
Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον
certè mihi promptus verbis, & manibus auxiliari
Ἦ κέν μοι πρόφρων ἔπεσιν, καὶ χερσὶν ἀρήξειν,
certè enim puto virum iratum iri, qui valde omnibus
Ἦ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Argiuis dominatur, & illi obediunt Achiui,
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί,
potentior enim rex quando iraſcitur virò inferiori,
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ,
ſi enim iram & ea ipſa die concoxerit
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ſed & in poſterum habet iram, donec perfecerit
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ
in pectoribus ſuis, tu verò dic ſi me ſaluabis.
Ἐν στήθεσιν ἑοῖσι, σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.

κέλεαι.) Ionicè pro κέλῃ, 2. ſing. præſent. κέλομαι, iubeo.
μυθήσασθαι.) fut. infinitiui modi verb. μυθέομαι, οῦμαι, loquor, ſermocinor à μῦθος ſermo.
Μῆνιν.) Acc. ſing. à μῆνις, de quo ſuperiùs.
ἑκατηβελέταο.) Æolicè pro ἑκατηβελέτου, g. 1. ſimp. à nom. ἑκατηβελέτης, longè iaculans, ab ἑκὰς longè, & βέλος, iaculum. Quidam compoſitum volunt ab ἑκατὸν centum & βέλος, eo quod Apollo centum ſagittas in Pythonem ſerpentem effuderit.
ἐρέω.) diſſolutio pro ἐρῶ, fut. verb. ἀγορεύω, loquor, tanquam ab εἴρω, dico.
σύνθεο.) diſſolutio pro σύνθεσο, vel potius σύνθου, imperat. Aor. 2. medij verb. συντίθημι, compono, paſciſcor, fut. συνθήσω, Aor. 2. συνέθην. Aor. 2. medius συνεθέμην.
ὄμοσσον, σαίσω.) Aor. 1. imper. modi à verb. ὀμνύω ſeu ὄμνυμι, iuro quod ſumit ſua tempora ab ὀμόω.
ἦ.) aduerb affirmandi certè, ſanè.
ὁ καὶ ἡ πρόφρων, καὶ τὸ ον.) gen ονος, promptus, alacris.
ἔπεσιν.) dat. pl. à ſing. τὸ ἔπος, εος, ους, ſermo, verbum: ſed pro-

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

priè menſuratus ſermo, carmen.

ἀρήξειν.) fut. infinit. verbi ἀρήγω, auxilior. Hinc ἀρωγὸς, & ἀρηγὼν, ονος, auxiliator.

ὀΐομαι.) diſſolutio pro οἴομαι puto.

μέγα.) pro μεγάλω, valdè.

Ἀργείων.) gen. pl. à ſingulari ἀργεῖος. Dicuntur Græci Argiui Ἀργεῖοι ab Argo nobiliſſima Troïci belli temporibus totius Græciæ ciuitate, ſita in Peloponneſo. Poſt tamen euerſam Troiam Athenæ & Sparta principem locum tenuerunt.

πείθω.) ſuadeo, πείθομαι, ſuadeor & obedio.

κρείσσων.) vnus ex comparatiuis adiect. ἀγαθὸς, bonus, cuius ſuperlat. κράτιστος.

χώσομαι σῃ σεται.) fut. verb. χώομαι, iraſcor.

χέρηϊ.) ſyncop. pro χερείονι à nominat. χερείων, peior, deterior, cuius poſit. κακὸς malus. ſuperl. χείριστος.

αὐτῆμαρ) aduerb. ea ipſa die, compoſitum ab αὐτὸ & ἦμαρ, dies.

πέψω, ῃς, ῃ.) Aor. 1. ſubiunct. modi à πέπτω, coquo, digero, panem facio.

μετόπισθεν.) à tergo, in poſterum ſimplex ὄπισθεν.

κότος.) ira inhærens diu animo, ex κεῖμαι, iaceo, compoſitum ἔγκειμαι, inhæreo.

στήθεσι.) dat. pl. à ſing. τὸ στῆθος, g. εος, ους, pectus.

ἑοῖσι.) pro οἷς, ſuis.

φράσαι, φράσω.) Aor. 1 med. imperatiui modi, à verbo φράζω, loquor.

σαώσω, σεις, σει.) fut. à verb. σαόω, ſaluo, aliàs σώζω.

hunc autem excipiens, alloquutus eſt pedibus celer
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς
Achilles.
Ἀχιλλεύς.

confiſus valdè dic vaticinium quod noſti
Θαρσήσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶσθα
non per Apollinem Ioui dilectum cui tu Calchas
Οὐ μὰ γ' Ἀπόλλωνα Διῒ φίλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
precans, Danais diuinas prædictiones manifeſtas
Εὐχόμενος, Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

non quis me viuente, & in terram aſpiciente,
Οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
tibi cauas apud naues graues manus inferet
Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
omnium Danaorum, neque ſi Agamemnonem dixeris,
Συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπης,
qui nunc multùm optimus in exercitu gloriatur eſſe.
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.

ἀπαμειβόμενος.) particip. præſentis ἀπαμείβομαι, alterno, alternatim quid facio, viciſſim reſpondeo, retribuo, rependo, eſt & actiuum, ἀμείβω, inde ἀμοιβὴ retributio.

θαρσήσας.) partici. Aor. 1 verbi θαρσέω, ῶ, confido quod fit à θάρσος, confidentia, à quo & θαρσαλέος, vel Atticè θαῤῥαλέος, confidens.

εἰπέ.) Aor. 2. imperatiui modi ab ἔπω, dico.

θεοπρόπιος.) vel ἡ θεοπροπία, diuinitus facta reuelatio, prædictio, ſicut & θεοπρόπος, qui diuinitus prædicit, propheta, παρὰ τὸ θεόθεν προειπεῖν, à diuinitus prædicendo.

ὅς τις, ἥ τις, ὅ, τι.) quicunque quiſquis.

οἶσθα.) ſyncop. pro οἴδασθα. Æolicè pro οἶδας, 2. ſing. perf. medij à verb. εἴδω, ſcio.

μάλα) valde μᾶλλον, magis, μάλιστα, maximè.

μά.) per affirmandi vim habet.

Κάλχαν.) voc. ſing. à nomine Κάλχας.

φαίνω.) oſtendo fut. φανῶ 5. baryt.

ἐμεῦ pro ἐμοῦ.) Doricè.

ζῶντος.) gen. ſing. partici. ζάων, ῶν, à verbo ζάω, ῶ, viuo.

ἡ χθὼν τῆς χθονὸς, τῇ χθονὶ, terra.

δερκομένοιο.) pro δερκομένου, gen. ſing. partici. præſentis medij δέρκομαι, cuius actiuum, δέρκω, aſpicio.

συμπάντων.) omnium ſimul, compoſitum ex σὺν præpoſitione cum & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis.

πολλὸν.) multum aduerb poëticum pro πολύ.

ἄριστος.) optimus, ἀρείων, melior, ἀγαθὸς, bonus.

ἐνὶ.) Atticè, pro ἐν, in.

εὔχομαι, ῃ, εται.) glorior, aliàs precor, voueo, opto.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

& tunc certè confidit, & loquebatur vates irreprehenſibilis,
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων.
neque ille precationis conqueritur, neque hecatombæ
Οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης,
ſed cauſa ſacerdotis, quem dehonorauit Agamemnon,
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
neque ſoluit filiam, & non accepit dona:
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
ideo dolores dedit longè iaculans, atque adhuc dabit,
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει,
neque ille priùs à peſte graues manus amouebit,
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
priùſquam patri charo reddiderimus nigros oculos habentem puellam
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώ-
πιδα κούρην
inemptam, ſine pretio, duxerimuſque ſacram hecatombem
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ad Chryſam, tunc ipſum placantes perſuaſerimus.
Ἐς Χρύσην, τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.

ἀμύμων, ονος.) irreprehenſibilis, ab α priuatiua & μυμάω, ῶ, reprehendo.

ἄρ pro ἄρα.) hoc eſt ſanè.

ἠτίμησα, σας, σε.) Aor.1.verb. ἀτιμάω, dehonoro.

ἀπεδεξάμην, ξω, ξατο.) Aor.1.verb. ἀποδέχομαι, accipio, approbo.

τοὔνεκα.) pro τοῦ ἕνεκα, huius cauſa, ponitur autem articulus præpoſitiuus pro demonſtratiuo.

ἔδωκα, κας, κε.) & obſequentem vocalem κεν. Aor.1.verb. δίδωμι do, fut. δώσω, tanquam à δόω.

ἀπέχω.) fut. ξω, hoc in loco pro amoueo, atque Euſthatius ἀπέχειν ἄποθεν ἔχειν, τὸ παρέχειν, ἐγγὺς ἔχειν, ἀπέχειν, ſeorſum tenere, τὸ παρέχειν, propè tenere.

βαρύς, εῖα, ύ.) grauis.

πρίν.) priùs, vt plurimum præcedit infinitiuum.

δόμεναι.) Doricè pro δοῦναι, inf. Aor.2. ἔδων à verb. δίδωμι.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ἑλικώπις τῆς ἰδος.) nigros oculos habens ab ἑλικὸς, niger, & ὤψ, ὠπὸς, oculus: vel quæ ob pulchritudinem in ſe flectit aſpicientium oculos, ab ἑλίσσω, flecto.

κούρην.) Ionicè, pro κόρην, puellam.

ἀπρίατος, η, ον.) inemptus, ab α priuata particula, & inuſitato πριάω, pro quo πρίαμαι.

ὁ καὶ ἡ ἀνάποινος.) pro cuius redemptione nulla ſoluta ſunt ἄποινα, hoc eſt pretia, de quo ἄποινα ſuperiùs dictum.

ἱλασσάμενοι.) nom. pl. participij Aor. 1. medij verbi ἱλάσκω placo, quod ſumit ſua temp. ab ἱλάω.

πεπίθοιμεν.) metri cauſa pro πεποίθοιμεν, prima pl. perf. medij, optatiui modi, verbi πείθω, ſuadeo, cuius perf. medium πέποιθα.

ſanè ille ſic loquens ſedebat: illis verò aſſurrexit
Ἤτοι ὅγ᾽ ὡς εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο· τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Heros Atrides. latè regnans Agamemnon
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
dolens, ira verò valdè præcordia circum nigra
Ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
implebantur, oculi verò illi igni ſplendenti ſimiles erant.
Πίμπλαντ᾽, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
Calahantem primùm malè intuitus dixit.
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ᾽ ὀσσόμενος προσέειπεν.

ἤτοι.) hoc in loco pro ſanè, aliàs ſeu ſiue ſignificat.

καθέζομαι.) ſedeo, imperf. ἐκαθεζόμην, ζου, ζετο.

εὐρυκρείων.) latè regnans, componitur ab εὐρὺς, latus, & κρέων, ſeu per epentheſin κρείων, imperans. gen. οντος. Eſt & fœmininum κρέουσα, videtúrque eſſe particip. ſed thema ignoratur.

ἄχνυμαι.) doleo, anxius ſum. Primitiuum habet ἀχέω, à quo Doricè ἀχαύω, & per tranſpoſitionem ἀχνύω, à quo ἄχνυμαι.

φρένες τῶν φρενῶν.) à ſingul. ἡ φρὴν τῆς φρενὸς, non ſolum incorporè. & intellectualiter pro mente, & cogitatione ſumitur, ſed & pro parte viſcerum quæ diaphragma dicitur, eſtque pellicula cingens ea quæ ſub pulmone & corde ſunt.

ἀμφιμέλαιναι.) circum nigræ à ſingulari μέλας, αινα, αν. Nigra autem dicit, vel quia introrſum iacent, ac in profundo, nec videntur, vel quod irati nigreſcant præcordia, nocti & caligini ſimilia.

τὸ μῆνος.) gen. εος, robur, hîc pro ira.

πίμπλαντο.) 3. pl. imperf. à verbo πίπλαμαι, cuius act. πίμπλημι, impleo 2. in μι à πλέω πίπλημι per reduplicationem, & parentheſi, πίμπλημι.

ὄσσε.) apocope pro ὄσσεε nomina dual. ab ὄσσος τοῦ, εος οις, oculus quod fit ab ὄσσω vel ὄσσομαι, aſpicio, quod eſt Æolic. ab ὄπτω, ὄπτομαι.

τὸ πῦρ τοῦ πυρὸς τῷ πυρὶ, ignis.

λαμπετόωντι.) pleonaſmus pro λαμπετῶντι, à verb. λαμπετάω, ſplendeo, aliàs λάμπω.

ἐκτην.) diſſolutio pro ἔϊκτην, 3. dual. pluſquam perf. med. verb. ἔϊκω aſſimilor, item cedo, à quo perf. med. fit εἶκα, pluſquam per. εἴκειν tertia dualis, εἰκέιτην, ſyncope, ἔϊκτην, & dialyſi, ἐΐκτην ita Euſtathius: alij volunt eſſe præter. imperf. actiuum.

πρὸ.) præ hinc comparatiuus πρότερος, prior. & ſuperl. πρότατος, & per ſynco. πρῶτος, à quo & πρώτιστος. Eſt autem πρώτιστα. Atticiſmus pro πρώτιστον, ſicut & πρῶτα pro πρῶτον, & κακὰ pro κακῶς, male.

ἔειπα. ας. ε.) Attic. pro εἶπα, ſic & ἑώρηκα, & ἔηκα pro ὥρηκα & ἧκα, ab ἵημι, & alia eiuſmodi.

vates malorum, non vnquam mihi cordi gratum dixiſti.
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
ſemper tibi mala ſunt grata mentibus vaticinari,
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
bonum verò nondum dixiſti verbum, neque perfeciſti,
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας,
& nunc inter Danaos vaticinans concionaris,
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
quòd certè huius cauſa ipſis longè iaculans dolores facit,
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
eò quod ego puellæ Chryſeidis ſplendida dona
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
nolui accipere quandoquidem multò volo ipſam
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
domi habere. etenim Clytemneſtræ prætuli
Οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

legitimæ vxori, quia non illa eſt deterior,
Κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐστι χερείων,
non corpore,neque indole,neque mẽtibꝰ,neq; quidquã operibus:
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὐδ' ἂρ φρένας, οὐδέ τι ἔργα.
ſed & ſic volo reddere rurſus, ſi iſtud melius.
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον.
volo ego populum ſaluum eſſe, magis quàm perire,
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
ſed mihi præmium ſtatim apparate, vt non ſolus
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Argiuorum ſine præmio ſim, quia neque conſentaneum eſt
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε
videtis enim iſtud omnes, quod mihi præmium vadit aliò.
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.

πωτὲ & πώποτε, nunquam.

ὁ καὶ ἡ κρήγυος, καὶ τὸ ον, cordi gratus delectabilis. Compoſitum volunt à κῆρ cor, & ἡδὺ ſuaue quaſi κῆρ ἡδύνων, lætificans cor ſynco.facta & mutatione δ in γ.

αἰεὶ pro ἀεὶ, ſemper.

φίλα.) Atticè pro φίλον, vt dicat, ſemper tibi gratum eſt mala vaticinari.

ἐσθλὸς, ἡ, ὀν.) bonus, ſtrenuus.

ἐτέλεσσας.) Aor.1. à verb. τελέω, perficio, fut. έσω.

θεοπροπέων. partici. à verb. θεοπροπέω, ῶ diuinitus prædico, de eius origine ſuperiùs dictum in θεοπροπία.

τεύχω.) fabrico, facio.

οἴκοι.) domi, aduerb. circumflexum verò οἶκοι, nomin plural. ab οἶκος, domus.

προβέβουλα) prætuli, malui. perf. med. à βούλομαι, volo, πρὸ autem præ ſignificat.

κλυταιμνήστρης pro κλυταιμνήστρας.) genit. à nominatiuo κλυταιμνήστρα. Vxor Agamemnonis, & Helenæ ſoror, quæ maritum poſt bellum Troïcum ad proprios lares reuerſum, per ſummum nefas occidi curauit.

κουριδίης.) Ionicè pro κουριδίας. Dicitur autem κουριδία, vxor, quam quis κούρην ſeu κόρην, hoc eſt puellam exiſtentem duxit.

ἄλοχος.) vxor, quaſi ἅμα λεχομένη, ſimul cubans, videlicet cum marito.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ἕθεν.) gen. Att. pronominis. 3. perſona ὅς, gen. οὗ, Ion. ἕο, & Att. ἕοθεν, per ſyncop. ἕθεν.

τὸ δέμας.) corpus, indeclinab. Eſt aliquando aduerb. & δίκην, hoc eſt inſtar ſignificat.

ἡ φυή.) indoles acc. φυήν. Laudatur autem hic verſus οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα, quaſi poëta in eo omnem mulieris virtutem comprehenderit, per δέμας, bonam corporis compoſitionem, per φυήν, comitatem morum & illecebras, ſine quibus pulchritudo eſt tanquam eſca abſque hamo natans δέλεαρ ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον, per φρένας ipſius prudentiam, per ἔργα, dexteritatem circa opera.

ἔμμεναι.) Doricè pro εἶναι. Metri autem cauſa geminatur μ.

ὀλέσθαι.) Inf. Aor. med. verb ὀλλύω ſeu ὄλλυμι perdo.

ἑτοιμάσατε.) 2. pl. Aor. 1. à verb. ἑτοιμάζω, præparo, fut. ασω, fit ab ἕτοιμος, promptus, paratus.

οἶος.) ſolus cum leni, ſed cum aſpero qualis.

ἔω.) diſſolutio pro ὦ, præſens ſubiun. à verb. εἰμὶ, ſum.

ἀγέραστος ἀντὶ ἀγέρατος.) abſque præmio.

λεύσσω.) aſpicio, video, poëticum.

ὅ.) apocope pro ὅτι, quod, quia.

ἄλλῃ.) aliunde aduerb. à datiuo fœminino pronominis ἄλλος, non alius.

hunc verò excipiebat poſtea pedibus valens diuus Achilles
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Atride glorioſiſſime, auariſſime omnium.
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
quomodo enim tibi dabunt præmium magnanimi Achiui.
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
neque adhuc ſcimus communia poſita multa,
Οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά,
ſed quæ quidem ex vrbibus diripuimus, illa diuiſa ſunt
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
populos verò non conuenit rurſus collecta iſta conferre
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν
ſed tu quidem nunc hanc Deo dimitte, ſed Achiui
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
triplicitet,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

triplicíter, & quadruplicíter ſoluemus, ſi aliquando Iupiter
Τριπλῆ, τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἴκε ποτε Ζεὺς
dederit vrbem Troiam bene muratam deſtruere.
Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

ποδάρκης, εος, ους.) pedibus valens, ſeu præſtans à πούς pes τοῦ ποδὸς & ἀρκέω, ſufficio præſto.

κυδίστος.) glorioſiſſimus, honoratiſſimus, pro poſitiuo habet ſubſtantiuum τὸ κῦδος, εος, ους, gloria, honor.

φιλοκτέανος, ωτερος, ωτατος.) auarus, amans poſſidendi, à φιλέω, & τὸ κτέανον, poſſeſſio, poëticum eſt.

οὐδέπω,) nondum.

τί.) abundat.

ἴδμεν.) Doricè pro ἰσμὲν, quod eſt ſyncope pro ἴσαμεν, prima pl. verb. ἴσημι ſcio.

ξυνός.) communis per extaſin ξυνεὸς, & facta diſſolutione ξυνήϊος.

κείμενος, η, ον.) iacens particip. verb. κεῖμαι, iaceo.

ἐξεπράθομεν.) prima pl. Aor. 2. verb. ἐκπέρθω vaſto, diripio. Aor. 2. ἐξέπραθον, facta tranſpoſitione, pro ἐξέπαρθον.

δέδασαι.) 3. ſing. perf. δέδασμαι, verb. δαζομαι, diuido partior.

ἔοικε.) conſentaneum eſt, par eſt, impersonaliter ſumitur. Eſt autem 3. ſing. perf. medij verb. εἴκω, aſſimilor, cedo.

ὁ καὶ ἡ παλίλλογος καὶ τὸ, ον.) rurſus collectus, ex πάλιν rurſus & λέγω, quod dum componitur à σὺν præpoſitione, colligere ſignificat huius autem perf. med. λέλογα.

ἐπαγείρω.) congrego, hinc ἀγορὴ, congregatio, concio.

πρόες ἔτω.) Aor. 2. imp. modi à verb. προΐημι dimitto.

τριπλῆ.) tripliciter, ſic τετραπλῆ, quadrupliciter: fiunt autem hæc aduerbia ab adiectiuis τριπλόος, & τετράπλοος, triplex, quadruplex ſcilicet à datiuo ſing. fœminino.

τίσομεν.) prima pl. fut. verb. τινύω, ſeu τίνυμι, ſoluo, quod ſumit ſua temp. à τίω.

αἴκε.) Æolicè pro εἴκε.

ποτε.) aliquando.

δῶσι. Ion. pro δῷ 3. ſing. Aor. ſubiunctiui modi verb. δίδωμι.

Τροίην pro Τροίαν.) Troia, aliàs Ilium nomen vrbis, prouincia verò, Τρωάς αδος.

ὁ καὶ ἡ εὐτείχεος, καὶ τὸ ον.) bene muratus ab εὖ & τεῖχος, murus g. εος, ους.

ἐξαλαπάξαι.) Aor.1.infinit. modi verbi ἐξαλαπάζω, fut. ξω. Deductum volunt ἀλαπάζω, à nomine λαπάρα, quod ventriculum ſignificat, qui quidem oſſibus vacuus eſt, vnde & κενέων, ῶνος, dicitur ab adiectiuo κενὸς, vacuus, inanis, ita vt nihil ſit aliud ἀλαπάζειν, quàm euacuare, deſtruere.

hunc verò excipiens alloquutus eſt rex Agamemnon.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
neque ſi ſtrenuus quamuis exiſtens diis ſimilis Achilles,
Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
furare mente, quandoquidem non præteribis, neque me ſuadebis
Κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις,
an vis, vt ipſe habeas præmium, ſed me ſic
Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
ſedere indigentem, iubes verò me hanc reddere.
Ἧσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι.
ſed ſi quidem dabunt præmium magnanimi Achiui,
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
congrua facientes ſecundum animum, vt condignum erit.
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται.
ſi verò non dabunt, ego verò ipſe cepero,
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
vel tuum, vel Aiacis vadens munus, vel Vlyſſis,
Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος,
ducam capiens. ille verò iraſcetur ad quem venero.
Ἄξω ἑλών. ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι.
ſed ſanè quidem hæc vnà deliberamus & rurſus.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις.
nunc verò age nauem nigram trahamus in mare diuinum,
Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
remiges verò opera data congregemus, intùs verò hecatombem
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
ponamus, ipſam verò Chryſeidem pulchras habentem genas
Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
aſcendere faciamus, vnus verò princeps vir conſiliarius ſit,
Βήσομεν, εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,

НБ ОНУ імені І. І. Мечникова

vel Aiax, vel Idomeneus, vel diuinus Vlyſſes,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς,
vel tu Pelide omnium terribiliſſime virorum
Ἠὲ σὺ Πηλείδη πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἀνδρῶν,
vt nobis longè operantem places, ſacra cûm feceris.
Ὄφρ᾽ ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσεαι, ἱερὰ ῥέξας.

περ.) pro καίπερ, quamuis.

ἐών.) pro ὢν, exiſtens, particip. præſentis εἰμὶ, ſum.

ὁ καὶ ἡ θεοείκελος.) diis ſimilis, compoſitus à θεὸς, Deus, & εἴκελος, ſimilis quod deriuatur ab εἴκω aſſimilo.

κλέπτε.) decipe, ſed propriè furare: furatur autem qui nobis aufert, quæ priùs certa fuerunt conſilia.

νόῳ.) mente, hoc eſt commentis tuis, ſubdolè excogitatis, eſtque datiuus ſing. à νόος οῦς, g. όου, ου, d. όῳ, ῷ, à quo νοέω, cogito.

παρελεύσεαι.) Ionicè pro παρελεύσῃ, ſecunda ſingul. fut. παρελεύσομαι, cuius præſens, παρέρχομαι.

ἦε.) an. ὄφρα, idem quod ἵνα, in proſa, hoc eſt, vt.

αὔτως.) eodem modo & fruſtra.

ἧσθαι.) ſedere, ab ἧμαι.

δευόμενον.) pro δεόμενον à verb. δέομαι, & per epentheſin Æolicè δεύομαι, indigeo.

ἄρσαντες.) nom. plur. particip. Æol. ἄρσας, ab ἄρω, congruo, adapto, cuius fut. ἀρῶ & Æol. ἄρσω, Aor. ἦρσα, à quo ἄρσας.

ἀντάξιος.) æqualis, & paris momenti ab ἀντὶ, pro, & ἄξιος.

ἔσαι.) ſyncop. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. ἔσομαι, ab εἰμί.

ἕλωμαι. Aor. 2. med. ſubiunct. modi à verbo, αἱρέω, capio.

τεὸν.) Doricè pro σὸν, tuum.

αἴας τοῦ αἴαντος.) Aiax, hic omnium Græcorum poſt Achillem erat fortiſſimus, ſed ad extremum vitæ minimè fœlix, vt qui ſibi manus violentas intulit, vnde & quidam ipſius nomen infauſtum quid prætendere volunt, tanquam ab αἰάζειν, dictum, quod lamentari ſignificat, inter quos eſt Sophocles.

ἰὼν.) particip. Aor. 2. verb. εἶμι, eo, cuius Aor. 2. ἶον, ες, ε, tanquam ab ἴω.

κεχολώσομαι, σῃ, σεται.) paulò poſt fut. à χολόομαι. οῦμαι, iraſcor.

ἵκωμαι, ῃ, ηται.) Aor. 2. ſubiun. à verbo ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, cuius fut ἵξομαι, tanquam ab ἵκομαι, 2. Aor. ἱκόμην, μεταφρασσόμεσθα, inſeris metri cauſa σ pro όμεθα, ſimul deliberabi-

mus. Componitur à μετὰ cum, ſeu ſimul, & φράζομαι, caueo, obſeruo delibero.

ἐρύσσομεν.) pro ἐρύσωμεν metri causa geminat σ in ſecundo & corripit penult. eſt enim prima pl. Aor. 1. ſubiunct. à verb. ἐρύω, traho.

ἐρέτας.) ac. pl. à ſingulari, ἐρέτης τοῦ ἐρέτου, remex. fit autem ab ἐρέσσω, remigo, à quo & ἐρετμὸς.

ἅλα δῖαν. vocat mare diuinum, vel propter immenſam vaſtitatem, vel propter commoditates quæ ex eo percipiuntur. Eſt & fama Plutonem ab Ægyptiis ſacerdotibus, immerſione marina morbo ſuo comitiali liberatum dixiſſe. Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά. Mare abluit omnia hominum mala. ἐπιτηδές. Quidam volunt eſſe nomen pro ἐπιτηδεῖς, ablatione ι. à ſingulari ὁ καὶ ἡ ἐπιτηδὴς, idoneus, εος, ους. Alij volunt eſſe aduerb. ab adiectiuo neutro ἐπιτηδὲς factum ſtudioſè de induſtria.

ἀγείρομεν.) pro ἀγείρωμεν congregemus, ſic & θείομεν, pro θῶμεν, pl. Aor. 2. ſubiunct. modi cuius ſingul. θῶ, per diſſolutionem θέω, & metri cauſa θείω.

καλλιπάρηον.) pulchras habentem genas, à καλὸς pulcher, & ἡ παρεία gena.

βήσομεν.) pro βήσωμεν, metri cauſa 1. pl. Aor. 1. ſubiunct. modi verbi βαίνω gradio. Compoſitum ἀναβαίνω, aſcendo fut. ac. ἀναβήσω exigit. nam ſignificat aſcendere faciam, ſicut & Aor 1. ἀνέβησα, aſcendere feci. vnde & ſubiunct. ἀναβήσωμεν, aſcendere faciamus.

εἷς, μία, ἕν.) vnus g. ἑνὸς μιᾶς ἑνός.

ἔστω.) præſens imperat. à verb. εἰμὶ ſum.

ἐκπαγλότατος.) ſuperlat. à poſitiuo ἔκπαγλος terribilis, qui deriuatur ab Aor. 2. act. ἐξέπλαγον, verb. ἐκπλήσσω, terreo, terrefacio, facta tranſpoſitione λ ante α, & metri cauſa mutato ω in ο.

ἑκάεργον.) ſolem intelligit, cuius radij longè operantur terrarum orbem illuſtrantes. Componitur ab ἑκὰς longè & ἐργάζομαι operor.

ἱλάσσεαι. Ionicè pro ἱλάσῃ, 2. ſing. fut. medij ἱλάσομαι, à verb. ἱλάσκω, propitio, placo, quod ſumit ſua temp. ab ἱλάω.

ῥέξας.) particip. Aor. 1. verb. ῥέζω, facio, fut. ξω.

hunc autem torue intuitus, alloquutus eſt pedibus celer
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πόδας ὠκὺς

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

Achilles.
Ἀχιλλεύς.
hei mihi impudentiam indute, vulpina mente prædite.
Ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον.
quomodo quis tibi promptus ſermonibus obediat Achiuorum
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν
vel viam ire, vel viris fortiter pugnare.
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι.
non enim ego Troianorum cauſa veni bellatorum
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ᾽ ἤλυθον αἰχμητάων
huc pugnaturus, quia nequaquam mihi in cauſa ſunt.
Δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
non enim vnquam meas boues abegerunt, neque quidem equos,
Οὐ γάρ πώποτ᾽ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
neque vnquam in Phthia gleboſa, viros paſcente
Οὐδέ ποτ᾽ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι, βωτιανείρῃ
fructum vaſtarunt, quandoquidem valdè multi interſunt
Καρπὸν ἐδηλήσαντ᾽, ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ
monteſque vmbroſi, & mare ſonorum.
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα.
ſed te ô valde impudens ſimul ſequuti ſumus, vt tu
Ἀλλὰ σοὶ ὦ μέγ᾽ ἀναιδὲς ἅμ᾽ ἑσπόμεθ᾽, ὄφρα σὺ
gaudeas.
χαίρῃς,
honorem redimentes Menelao, tibiq; caninum habens vultum.
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,
à Troianis, quorum nequaquam rationem habes neq; curas,
Πρὸς Τρώων, τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ᾽ ἀλεγίζεις,
& certè mihi præmium ipſe, auferre minaris,
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ob quod multum laboraui, dederunt verò mihi filij Achiuorum,
Ὧ ἔπι πόλλ᾽ ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν,
non quidem vnquam tibi æquale habeo præmium quando Achiui
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ᾽ Ἀχαιοὶ

НБОНУ імені І. Мечникова

Troianorum vaſtarint benè habitatam vrbem.
Τρώων ἐκπέρσωσ' ἐυναιόμενον πτολίεθρον.
ſed quidem quod plus eſt impetuoſi belli
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
manus meæ exequuntur, ſed ſi quando diuiſio venerit,
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
tibi præmium multo maius, ego verò modicum & dilectum
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
eo habens ad naues, poſtquam defatigatus belligerans.
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
nunc verò eo ad Phthiam, quia multò melius ſic
Νῦν δ' εἶμι Φθίην δ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερον οὕτως
domum ire cum nauibus roſtratis, neque te puto
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀΐω
hic inhonoratus exiſtens opes, & diuitias hauſturum.
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος, καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

ὑπόδρα.) aduerb. ab ὑπὸ, & δέρκω aſpicio, per ſyncop. vt ſit dimiſſis in terram oculis truculenter aſpiciendo.

ὤμοι.) exclamatio indignantis.

ἀναιδείην.) Ionicè pro ἀναίδειαν impudentiam, fit ab adiectiuo ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς impudens, quod componitur ab α priuandi, & αἰδὼς, pudor.

ἐπιειμένος, η, ον.) particip. perf. paſſ. ἕω, induo, inuſitato, pro ἕννυω, ſeu ἕννυμι, induo.

κερδαλεόφρων., ονος.) vulpinam habens mentem, ſeu lucris deditam. componitur à κερδαλέος, & φρὴν. mens, fit autem κερδαλέος, vel à τὸ κέρδος, εος, ους, lucrum, vel à κερδὼ, οος, οῦς, vulpes.

ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι.) vincendi duæ rationes, vna per inſidias. hocque vocat ὁδὸν ἐλθέμεναι. altera verò aperto marte, & hoc innuit pro ἶφι μάχεσθαι. Eſt autem ἐλθέμεναι, Doricum pro ἐλθεῖν.

αἰχμητάων.) Æolicè pro αἰχμητῶν, g. pl. ab αἰχμητὴς, τ. ſim. bellator, quod fit ab αἰχμὴ, cuſpis, vt ſit αἰχμητὴς, qui cuſpidem, ſeu haſtam geſtat.

μαχησόμενος.) particip. fut. verb. μάχομαι, pugno, quod habet in fut. μαχέσομαι, vel μαχήσομαι, & etiam μαχοῦμαι.

αἴτιος.) culpabilis, qui eſt in cauſa.

ἤλασαν.) Aor.1.verb.ἐλαύνω,pello, agito, equito, inſector, ſumit temp.ab ἐλάω.

βόας,βοῦς.) Accuſ.pl.à ſing.ἡ βοῦς,τῆς βοὸς,bos.

Φθίῃ.) pro φθίᾳ, vrbs Theſſaliæ in qua regnabat Peleus Achillis pater, à qua pars vna Theſſaliæ Φθιῶτις dicta fuit.

βωτιανείρῃ.) populoſa,multos viros paſcente, ex βόσκω, paſco, cuius fut.βόσω tanquam à βόω.perf βέβοκα, perf. paſſ. βέβομαι, à cuius 3.fit βότης.paſtor,pro quo Ion.βώτης,& Dor.βώτας.

ἐριβώλαξ.) gleboſa,ſeu ferax,ab ἐρι particula augendi, & βῶλαξ ſeu βῶλος,gleba.

δηλέω,ῶ.) deſtruo,lædo, noceo, fut. ήσω. hinc δηλήμων, deſtructor,& τὸ δηλητήριον,venenum.

ἐπεὶ.) pro ἐπὶ,quandoquidem.

μεταξὺ) inter,ſup.ἐστὶ ſunt.

οὔρεα.) pro ὄρεα,nom.pl.à ſing.τὸ ὄρος,mons,g.εος.ους.

σκιόεντα.) neutrum pl.à ſing.σκιόεις,εσσα,εν,vmbroſus:deriuatur à σκιὰ,τῆς σκιᾶς,vmbra.

ἠχήεις,εσσα,εν.) ſonorus:fit ab ἦχος,ſonus.

ἕσπομαι.) idem quod ἕπομαι,hoc eſt ſequor.

ἄρνυμαι.) redimo,ſuſcipio libero,commuto, part. ἀρνύμενος.

κυνῶπα.) vocat. à nominat. κυνώπης, caninos habens oculos, hoc eſt impudens, à κύων τοῦ κυνὸς, per ſyncop. κυνὸς, canis, & ὤψ, ὠπὸς,vultus,oculus.

μετατρέπομαι.η,εται.) curro.

ἀλεγίζω.) curo,rationem habeo aliàs ἀλέγω, ſit ab α augendi particula,& λέγομαι,rationem habeo.

ἀφαιρήσεσθαι.) fut medij infinitiui modi verb. ἀφαιρέω, aufero.

ἀπειλέω,ῶ.minor.hinc ἀπειλὴ,minæ.

ἐμόγησα.) Aor.1.à verb.μογέω,laboro.

δόσαν.) pro ἔδοσαν, 3.pl.Aor.2.verb.δίδωμι,do,fut.δώσω.Aor.2.ἔδων.

υἷες.) ſyncop.pro υἱέες,nom.pl.à ſing.υἱεὺς filius,aliàs υἱός.

ἐκπέρσωσι.) 3.pl.Aor. ſubiunct. modi verb. ἐκπέρθω, vaſto, diripio.

ναίω.) habito,paſſ.ναίομαι, particip. ναιόμενος, comp. εὖ ναιόμενος.

πτολίεθρον.) pro πολίεθρον,ſic πτόλις pro πόλις,vrbs,oppidum.

ὁ καὶ ἡ πολυάϊξ,τοῦ καὶ τῆς πολυάϊκος.) multum impetuoſus, à πολὺ,multum,& ἀΐσσω,ſalio.

διέπω.) adminiſtro,rego,vnde δίοπος,rex,adminiſtrator.

ἐπὴν.) idem quod ἐπὰν,quod eſt ſyncop.pro ἐπειδὰν,poſtquā.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

κεκάμω,) reduplicatio Ion. pro *κάμω*, Aor. 2. ſubiunct. modi verbi *κάμνω* fatiſcor, cuius Aor. 2. *ἔκαμον*.

φέρτερον.) melius, fortius. Comparatiuus, fit à verb. *φέρω*. Reperitur tamen *φερτός*.

ἴμεν.) Ionicè pro *εἶναι* ire. Infinitiuus verbi *εἶμι* eo.

κορωνίσι.) dat. pl. à ſingulari *κορωνὶς*, epithetum nauis, quæ roſtrum habet inſtar cornicis, quæ *κορώνη* dicitur.

τὸ ἄφενος.) g. *εος, ους*, diuitiæ, ſcilicet ab anno acquiſitæ quaſi *ἀφένους*, ab anno. *πλοῦτος* verò *διὰ πολλῶν ἐτῶν*, hoc eſt per multos annos acquiſitæ.

ἀφύσσω.) haurio, fut. *ξω*.

hunc verò excipiebat poſtea rex virorum Agamemnon.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
fuge valdè, ſi tibi animus incitatur, neque te ego
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
precabor, propter me manere apud me & alij
Λίσσομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν, παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
qui me honorabunt, præcipuè verò prudens Iupiter.
Οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
inimiciſſimus verò mihi & à Ioue nutritorum regum.
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων.
ſemper enim tibi contentioque grata, bellaque, & pugnæ.
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
ſi valde fortis es, Deus tibi iſtud dedit
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσὶ, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
domum vadens cum nauibuſque tuis, & tuis amicis,
Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Myrmidonibus impera, te verò ego non curo,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
neque moueor irato, minabor verò tibi ſic.
Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος, ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.
vt mihi aufert Chryſeidem Phœbus Apollo,
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
hanc quidem ego cum naue mea, & meis ſodalibus
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

mittam, ego verò abducam Briſeidem pulchras genas habentem
Πέμψω, ἐγὼ δέ τ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
ipſe iens ad tentorium tuum præmium, vt bene ſcias
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
quantùm potentior ſum te, horreſcat verò & alius
Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
æqualem mihi ſe dicere & aſſimilari ex aduerſo.
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.

ἐπέσυμαι, συσαι, συται.) pro ἐπισέσυμαι, facta metatheſi perf. paſſ. ἐπισύω, incito, impello, fut. σύσω, perf. σέσυκα, perf. paſſ. σέσυμαι, & facta metatheſi ἔσυμαι.

λίσσομαι.) de hoc fut. ſuperiùs dictum.

μητιέτα.) Antiptoſis, vocatiuus pro nominatiuo μητιέτης, conſiliarius, prudens, ſapiens, g. ου, deriuatur μῆτις, τῆς ιος, conſilium.

εἰμὶ, εἶ) vel ἐσσὶ, ſum.

διοτρεφέων.) g. pl. à ſing. ὁ καὶ ἡ διοτρεφὴς, à Ioue nutritus, à ζεὺς τοῦ διὸς, & τρέφω, nutrio. ſic reges appellat, quòd Iuppiter, hoc eſt Deus illos præcipuè fouet, ac nutrit.

ἡ ἔρις τῆς ἔριδος.) contentio, ἐρίζω, contendo.

μυρμιδὼν τοῦ μυρμιδόνος.) dat. plur. poëticus, μυρμιδόνεσσι pro μυρμιδόσι. Dicebantur Myrmidones Achillis milites vtique oriundi ab Ægineris illis, qui Peleum ab Ægina in Theſſaliam ſequuti ſunt, cùm ille ob necatum à ſe fratrem Phocum, iram Æaci patris fugeret. Dicebantur autem Æginetæ illi μυρμιδόνες, quòd è formicis in homines mutati fuiſſent. μύρμηξ, autem formica, fabula enim fert, quod cum Aeginæ inſulæ omnes incolæ peſte abſumpti eſſent, ſoluſque remanſiſſet Aeacus: ille à patre Ioue petit, vt quotquot formicas in radice quercus conſpicabatur, in totidem homines verterentur, quod & obtinuit.

ὄθομαι.) curo, moueor.

φάσθαι.) infin. Aor. 2. ἐφάμην à φημί.

ὁμοιωθήμεναι.) Doricè pro ὁμοιωθῆναι, infin. Aor. 2. paſſ. verbi ὁμοιόω, aſſimilo, quod fit ab ὅμοιος adiectiuo ſimilis.

ἄντην.) ex aduerſo.

ſic dixit. Palidæ verò dolor factus eſt, in verò illo cor
Ὣς φάτο. Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

pectoribus hirſutis biſariam cogitauit.
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν.
an ipſe enſem acutum trahens à femore,
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
illos quidem ſemoueret, ille verò Atridem interficeret,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι,
vel iram ſedarat, cohiberet verò animum,
Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειε δὲ θυμόν,
donec ille hæc agitabat in mente, & ſecundum animum,
Ἕως ὁ ταῦθ' ὅρμαινε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
trahebat verò è vagina magnum enſem, venit verò Minerua
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
cœlitus, præmiſit enim dea albas vlnas hrbens Iuno,
Οὐρανόθεν, πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ambos ſimiliter animo amans, curanſque.
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
ſtetit verò retrò, flaua autem coma prehendit Pelidem
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα
ſoli apparens, aliorum verò nullus videbat.
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
obſtupuit verò Achilles, conuerſus eſt verò, ſtatim verò agnouit
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Palladem Mineruam, terribiles verò illi oculi apparuerun
Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν,
& illam compellans verba alata alloquebatur.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Πηλείων τοῦ Πηλείωνος.) idem quod Πηλείδης, Pelides, nomen Achillis patronymicum à Peleo eius patre.

τὸ ἄχος.) dolor, g. εος, ους.

τὸ ἦτορ, τοῦ ἤτορος.) cor, animus primitiuum habet ἄω, flo.

στήθεσσι.) dat. pl. à ſing. τὸ στῆθος, pectus.

λάσιος, α, ον.) hirſutus, aliàs δασύς, εια, υ. Componitur à

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

particulis augendi λα, & δα, & σύω, impello, vbi ſcilicet multa ſunt ſubtus quæ hirſutiam mouent. Dicuntur autem pectora λάσια, hirſuta, vel denſa, quæ videlicet conſilia ex ſe promunt ſolida, non autem inania.

διχ' ἄνδιχα.) bifariam, item ſeorſum. Componitur à διὰ & ἀνὰ & δίχα. quarum præpoſitionum prior diuiſionem ſignificat, altera verò quid ſecundum.

μερμηρίζω.) cogito, fut. ξω, Aor. I. ἐμερμήριξα, deriuatur ā nomine μέρμηρα, cura. quod fit à verbo μείρω, partior, quod cura animum in diuerſa partitur, & rapit.

τὸ φάσγανον.) g. ου enſis dicitur, quaſi σφαγαῖς γανύμενον, cædibus gaudens, à verb. γάννυμαι, gaudeo.

ὀξύς, εῖα, ύ.) acutus, acris, acerbus.

ἐρύω.) traho. fut. ύσω. Aor. I. εἴρυσα. med. ἐρυσάμην, part. ἐρυσάμενος.

ὁ μηρὸς, τοῦ μηροῦ.) femur.

ἀναστήσειε, ας, ε.) Aor. I. Æol. optatiui modi verb. ἀνίσημι, ſurgere facio, fut. ἀναστήσω.

ἐναρίζω.) fut. ἐναρίξω, optat. ἐναρίξοιμι, ξοις, ξοι, ſignificat hoc verb. occido. ſpolio. habetque primitiuum ἐναίρω, idem ſignificans, deductum ab Ἄρης, Mars, bellum, vt ſit ἐναίρω, in bello occido, ἐνάρει, hinc & τὰ ἔναρα, ſpolia.

παύσειε, ας, ε.) Aor. I. Aeolicus optat. modi à verb. παύω, ceſſare facio.

ἐρητύω.) ſedo, cohibeo, fut. ἐρητύσω, Aor. I. ἠρήτυσα, opt. ἐρητύσαιμι. Aeol. ἐρητύσειε.

ὁρμαίνω.) agito, in animo verſo.

ἕλκετο.) pro εἵλκετο, 3. ſing. imperf. εἱλκόμην; à verb. ἕλκομαι, cuius actiuum ἕλκω, traho.

κολεὸς, τοῦ κολεοῦ.) Ionicè κολεοῖο, vagina.

Ἀθήνη.) Minerua, ſic dicta quaſi ἀθήλη, quæ minimùm lactauit, ab α priuatiuo, & θηλάζω, lacto. Iam enim grandior natu è cerebro Iouis prodiit.

οὐρανόθεν.) aduerb. loci ab οὐρανὸς cœlum, quod componitur ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν ἄνω, ſurſum videri.

πρὸ γὰρ ἧκε.) tmeſis pro προῆκε γὰρ, eſt autem ἧκα, ας, ε, Aor. I. verbi ἵημι, mitto fut. ἥσω, Aor. I. ἧκα.

λευκώλενος.) componitur à λευκὸς, ή, όν, albus, & ὠλένη, vlna.

Ἥρη.) Ionicè pro Ἥρα, Iuno.

ὁμῶς.) idem quod ὁμοίως, ſimiliter.

κήδομαι, η, εται.) curor, ſollicitus ſum.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἄμφω.) ambo, eſt accuſat. dualis, quod neque ſingul. neque pl. habet.

ἕλε pro εἷλε.) 3. ſingul. Aor. 2. verb. αἱρέω, capio, tanquam ab ἕλω.

οἶος.) priore lenigata, ſolus, poëticum eſt, cum aſpero qualis.

ὁρᾶτο.) 3. ſing. imperf. verbi ὁράομαι, cuius act. ὁράω, video.

θαμβέω.) ſtupeo, propriè ad Dei aſpectum. hinc τὸ θάμβος, τοῦ εος, ους ſtupor.

ἐτράπομαι, ου, ετο.) Aor 2. med verb. τρέπω verto.

δεινώ.) Acc. dual. adiect. δεινὸς, ή, ον, terribilis, à δέος metus, qui metum aliis incutit. δειλὸς verò meticuloſus.

ὄσσε.) apocope pro ὄσσεε. de hoc nomine ſuperiùs dictum.

φάανθεν.) pleonaſmus & ſyncop. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. Aor. 1. paſſ. verb. φαίνω, oſtendo, appareo.

cur rurſus Aegidem tenentis Iouis filia veniſti,
Τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας,
an vt contumeliam videas Agamemnonis Atridæ,
Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
ſed edicam tibi, quod & perfectum erit
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται
ſuis ſuperbiis celeriter aliquando animam perdet.
Ἧς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.

τίπτε pro τίποτε.) quid tandem.

αὖτε.) iterum, rurſum.

αἰγιόχοιο.) Ionicè pro αἰγιόχου, à nominatiuo αἰγίοχος, ægidem tenens, epithetum Iouis, qui capræ Amaltheæ, à qua nutritus fuerat, pellem pro ſcuto gerebat. αἰγὶς enim pellis caprina, ἔχω, autem teneo.

τὸ τέκος.) g. εος, ους, filius vel filia, fit ab inuſitato τέκω, pro quo τίκτω, pario.

εἰλήλουθας.) metri cauſa pro ἐλήλυθας, prima & penultima productis. Eſt autem 2. ſing. perf. medij à verb. ἔρχομαι, venio, quod ſumit ſua temp. ab ἐλεύθω, habetque in perf. medio ἤλευθα, & repetitione Attica facta ἐλήλυθα cum autem iſtiuſmodi fit repetitio, penultima longa corripitur ευ in υ, quam demum poëta metri cauſa vertit in ου.

ἴδωμαι, ἴδῃ, ἴδηται.) Aor. 2. medius ſubiunctiui modi, à verb

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ὁράω, video, cuius Aor.2. εἶδον, vel ἴδον ab εἴδω.

ὕβρις τῆς ὕβριος.) contumelia: hinc ὑβρίζω, contumelioſè ago.

ἐρέω.) ſolutio pro ἐρῶ, fut. verb. ἀγορεύω, loquor, concionor, tanquam εἴρω.

τετελεσμένος, η, ον.) particip. perf. paſſ. verb. τελέω, perficio.

ἔσται pro ἔσεται.) 3 ſing. fut. ἔσομαι, ab εἰμὶ, ſum.

ᾗς pro αἷς.) dat. pl. poſſeſſiui 3. perſonæ, ὃ, ἣ, ὃν, ſuus, ſua, ſuum, in dat. pl. οἷς, αἷς, οἷς.

ὑπεροπλίῃσι.) Ionicè pro ὑπεροπλίαις, dat. pl. à ſing. ὑπεροπλία, ſuperbia, ab adiectiuo ὁ καὶ ἡ ὑπέροπλος, ὁ ὑπὲρ τὸ δέον ὅπλοις θαρσυνόμενος, qui armis ſupra quàm oportet confidit, & ſibi arrogat, ab ὑπὲρ, ſuper, & ὅπλα, arma.

τάχα.) celeriter, & etiam fortaſſe.

ὀλέσσω, ῃς, ῃ.) Aor.2. ſubiunctiui modi, verb. ὀλλύω, ſeu ὄλλυμι, perdo, quod ſumit ſua temp. ab ὀλέω.

hunc verò rurſus allocuta eſt dea cæruleos oculos habens Minerua
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
veni ego ſedatura tuam iram, ſi obedias,
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴκε πίθηαι.
cœlitus, præmiſit verò me dea albas vlnas habens Iuno,
Οὐρανόθεν, πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ambos ſimiliter animo diligens, curanſque.
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
ſed age ceſſa à contentione, neq; gladium trahe manu.
Ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί.
ſed ſanè verbis quidem exprobra, vtcunque erit,
Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
ſic enim dicam, quod & perfectum erit.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
& aliquando tibi ter tot aderunt ſplendida dona,
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
contumeliæ cauſa iſtius, tu verò cohibearis. obtẽpera verò nobis.
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε, σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.

ἡ γλαυκῶπις.) glaucos ſeu terribiles, cæſios, cædem minantes

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

habens oculos, à γλαυκὸς, cæſius, & ὢψ τοῦ ὠπὸς, oculus.

παύσων, παύσουσα.) particip. fut. verb. παύω, ceſſare facio, ſedo.

τεόν.) Doricè pro σόν.

τὸ μένος, εος, ους.) hoc in loco pro ira.

αἴκε.) Aeolicè pro εἴκε.

πίθηαι.) Ionicè pro πείθῃ, 2. ſingul. præſent. ſubiunctiui. πείθομαι, metri verò cauſa corripit antepenultimam ι pro ει.

οὐρανόθεν.) cœlitus, aduerb. ab οὐρανὸς.

λῆγε.) 2. ſing. præſent. imperat. verb. λήγω, ceſſo, deſino.

τὸ ξίφος.) g. εος, ους, gladius.

ἕλκεο.) Ionicè pro ἕλκου, præſens imperatiui à verbo ἕλκομαι, cuius actiuum ἕλκω, traho.

ὀνείδισον.) ατω, Aor. 1. imperatiui, à verb. ὀνειδίζω, exprobro, cuius primitiuum. τὸ ὄνειδος, probrum.

τετελεσμένον.) particip paſſ. verb. τελέω, perficio.

ἴσχεν.) Ionicè pro ἴσχου, imperatiui modi à verbo, ἴσχομαι, cohibeor, cuius primitiuum σχέω, pro quo ἔχω, teneo.

hanc verò excipiens alloquutus eſt pedibus celer
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
Achilles.
Ἀχιλλεύς.
oportet quidem veſtrum dea ſermonem obſeruare,
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι,
& valdè quamuis animo iratum, ſic enim melius.
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον, ὡς γὰρ ἄμεινον.
qui Diis obediat, valdéque audierunt ipſum.
Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
dixit & in argenteo manubrio tenuit manum grauem,
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
retrò verò invaginam pepulit magnum enſem, neq; inobediẽs fuit
Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
ſermoni Mineruæ, illa verò in Olympum iuerat
Μύθῳ Ἀθηναίης, ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,
ad domos Aegidem tenentis Iouis ad dæmonas alios.
Δώματ' ἐς Αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

σφωΐτερος, α, ον.) veſter duorum eſt poſſeſſiuum pronominis 2. perſonæ σφῶ dualis numeri à ſingulari σὺ tu.

ἐρύσσασθαι.) metri cauſa pro ἐρύσασθαι, Aor. 1. medius infinitiui modi verbi ἐρύω, traho, item ſeruo, obſeruo, libero.

ἦ.) Aphæreſis pro ἔφη, 3. ſingul. Aor. 2. ἔφην, ης, η, à verbo φημὶ aio.

ἀργυρέη.) Ionicè pro ἀργυρέᾳ, per contractionem ἀργυρᾷ, datiuus adiectiui ἀργύρεος, α, ον, argenteus, ab ἄργυρος τοῦ ἀργύρου, argentum.

κώπῃ.) hoc in loco pro manubrio, aliàs remo, à nominatiuo κώπη, remus cuius primitiuum, κόπτω, ſcindio, tundo, pulſo, quòd eo ſcindantur vndæ maris.

ὦσε, σας, σε.) Aor. 1. verb. ὠθέω, ῶ, pello, cuius fut. ὤσω, tanquam ab ὤθω, barytono.

ἀπίθησε.) pro ἠπείθησε, 3. ſing. Aor. 1. verb ἀπειθέω, ſum inobediens. Metri cauſa corripit antepenult. Eſt & adiectiuum ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, inobediens, ab α priuatiuo & πείθομαι, obedio, ſuadeor.

Ἀθηναίης.) Ionicè pro Ἀθηναίας, nominat. Ἀθηναία. quod poëticum eſt pro Ἀθηνῆ. ſic enim & γαῖα pro γῆ. Eſt autem notandum quòd vir Athenienſis Ἀθηναῖος dicitur, non autem mulier Ἀθηναία, ad differentiam Deæ Mineruæ, cuius nomen maritali fœminæ, & maritum expertæ tribuere nefas exiſtimarunt, antiqui. Itaque mulier Athenienſis dicebatur ἀττικὴ, vel ἀστή.

βεβήκειν, εις, ει.) pluſquam perf. verb. βαίνω, gradior.

μετὰ.) pro πρὸς, ad.

ὁ δαίμων τοῦ δαίμονος.) Deus, numen, ſic dicitur à δαίω, quod ſcio ſignificat interdum, Deus enim omnia nouit.

Pelides verò rurſus contumelioſis verbis
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσιν
Atreidem alloquutus eſt, & nondum ceſſabat ab ira.
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο.
vino grauis, canis oculos habens, cor verò cerui,
Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
neque vnquam ad bellum cum populo armari,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
neque ad inſidias ire cum optimatibus Achiuorum
Οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσιν Ἀχαιῶν

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

toleraſti animo. iſtud verò tibi mors videtur eſſe.
Τέτληκας θυμῷ. τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
certè multo melius eſt per exercitum latum Achiuorum
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
dona auferre, quiſquis tibi contrarium dixerit.
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ.
populi vorator rex, quandoquidem nullius precij viris imperas.
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις.
certè verò Attide nunc poſtremò contumelioſus fuiſſes.
Ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
ſed tibi edicam, & inſuper magnum iuramentum iurabo.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
etiam per hoc ſceptrum, quod quidem nunquam folia, & ramos
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα, καὶ ὄζους
producet, poſtquàm primum ſectionem in montibus reliquit,
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν,
neque refloreſcet, circum enim ipſum æs excorticauit
Οὐδ' ἀναθηλήσει, περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
foliaque, & corticem nunc rurſus ipſum filij Achiuorum
Φύλλα τε, καὶ φλοιόν. νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
in manibus ferunt iudices, qui iura
Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
à Ioue cuſtodiunt, iſtud verò tibi magnum erit iuramentum.
Πρὸς Διὸς εἰρύαται, ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος.
certè aliquandò Achillis deſiderium inuadet filios Achiuorum
Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
omnes, illis verò non quid poteris dolens quamuis
Ξύμπαντας, τοῖς δ' οὔ τι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ
prodeſſe, quando multi ſub Hectore homicida
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
morientes cadant, tu verò intus animum laniabis
Θνήσκοντες πίπτωσι, σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
iratus, quòd fortiſſimum Achiuorum nequicquam honoraſti.
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

ἀταρτηροῖς)

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ἀπαρτηροῖς.) noxiis, probroſis, ineſt pleonaſmus, παρ, pro ἀτηροῖς, dat.pl.adiectiui, ἀτηρὸς, ὰ, ὸν, quod fit ab ἄτη, noxa.

λῆγε pro ἔληγε) imperf à λήγω, deſino.

οἰνοβαρὲς.) voc.ſing.à nominatiuo, ὁ καὶ ἡ οἰνοβαρὴς, vino grauis. Componitur ab οἶνος vinum, & βαρὺς, εῖα, υ, grauis.

ὄμματα.) Ac.pl.à ſingul. τὸ ὄμμα τοῦ ὄμματος, oculus, quod deriuatur à prima perſ.paſſ. ὦμμαι, ab ὄπτομαι, pro quo ὁράω video.

θωρηχθῆναι.) Aor.1.paſſ. infinitiui modi à verb. θωρήσσω, armo quod per ſynecdochen fit à nomine θώρηξ, Ionicè pro θώραξ, lorica à parte videlicet pro toto.

ἰέναι.) tranſpoſitio pro εἶναι, præſens infinitiui modi à verb. εἶμι.

ἀριστήεσσιν.) Ionicè pro ἀριστέεσσιν, datiuus poëticus pro ἀριστεῦσιν à ſing. ἀριστεύς. ſtrenuus, qui fortiſſimè ſeu optimè ſe gerit, à verb. ἀριστεύω, cuius primitiuum ἄριστος, η, ον, optimus.

τέτληκας, ας, ε.) perf.verb. τλάω, ſuſtineo, tolero, audeo.

ἡ κὴρ τῆς κηρὸς.) mors, fatum. Circumflexus vero, cor.

εἴδομαι, η, εται.) videor, appareo, aſſimilor. Acutum verò, εἴδω, ſcio, intelligo.

ὁ καὶ ἡ λωΐων καὶ τὸ ον.) melior, comparatiuus adiect. ἀγαθὸς

ἀποαιρεῖσθαι.) Ionicè pro ἀφαιρεῖσθαι, neque enim ſynæreſim ſeruant Iones, eſtque præſens infinitiui modi à verb. ἀφαιρέομαι, cuius Act. ἀφαιρέω. aufero, ſimplex, αἱρέω, capio.

δημοβόρος, ὁ τὸν δῆμον βορῶν.) populi deuorator, populum vorans; tyranni epithetum, qui ſubditorum opes rapit.

οὐτιδανοῖσιν pro οὐτιδανοῖς.) dat.pl.à ſingul. οὐτιδανὸς, nullius pretij ſeu nullius dignus, fit ab οὔτι, & ὤν, quaſi nullus exiſtens, pleonaſmo ſyllabæ δα.

ὕστατα.) aduerb. ſuperlatiui gradus, poſtrèmo, cuius comparatiuus, ὕστερον abſque poſitiuo.

λωβήσαιο, αιο, αιτο.) Aor.1. optatiui modi à verb. λωβάομαι, contumeliam facio fut. ασομαι, quod fit à λώβη, contumelia, propriè quæ in conſpectu fit populi, diciturque quaſi λαίβη, ſeu διὰ τοῦ λαοῦ βαίνουσα, per populum gradiens.

ὀμοῦμαι.) fut.medium verb. ὀμνύω ſeu ὄμνυμι, iuro, quod aliud habet futurum ὀμόσω ab ὀμόω.

ναί.) affirmatiuo, etiam.

τὸ φύλλον τοῦ φύλλου.) folium, cum ſimplici φῦλον, gens.

φύω ſeu φῦμι.) produco, naſcor, gigno f. φύσω, εις, ει.

τομὴν λέλοιπεν.) ſectionem reliquit, hoc eſt ſectum fuit, fit autem ἡ τομὴ ſectio à perf.medio τέτομα, verbi τέμνω, ſeco.

ὄρεσιν pro ὄρεσι.

ἀναθηλέω.) fut. ησω, refloreſco, formatur à τέθηλα, perf. medio verb. θάλλω, floreo.

περὶ.) circum, eſt tmeſis referturque ad ἔλεψε, quod eſt Aor. 1. verbi, λέπω, excortico, denudo.

φλοιὸς τοῦ φλοιοῦ.) cortex, quod fit à φλέω fœcundus ſum, abundo.

παλάμῃς pro παλάμαις.) Ionicè à ſingulari παλάμη, palma manus, & manus ipſa, item machinatio.

δικασπόλος.) iudex qui verſatur circa iura, à δίκη ius, & πολέομαι, verſor.

ἡ θέμις τῆς θέμιστος.) ius, item Dea Iuſtitiæ.

εἰρύαται.) Ionicè pro εἴρυνται mutatione facta ν in α. Eſtque tertia pl. perf. paſſiui εἴρυμαι, ab actiuo ἐρύω ſeruo, traho, cuſtodio. Perfectum autem paſſiuum nonnumquam actiuè ſignificat.

ἡ ποθὴ.) alias πόθος deſiderium.

ἵξομαι, η, εται.) fut. verb. ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, quod ſumit tempora ab ἵκομαι.

υἷας.) ſyncop. pro υἱέας, à ſingul. υἱεὺς τοῦ υἱέος, filius, aliàs υἱός

χραισμέω, ῶ) proſum, poëticum.

ἀνδροφόνος.) homicida ab ἀνὴρ, & inuſitato φένω, pro quo πέφνω, occido.

ἀμύσσω.) lanio, fut. ξω, hinc ἀμυχὴ laniatio.

ἔτισα, ας, ε.) Aor. 1. à verb. τίω, honoro.

ſic dixit Pelides, ad verò ſceptrum iecit terram
Ὣς φάτο Πηλείδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
aureis clauis fixum, ſedebat verò ipſe.
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἕζετο δ᾽ αὐτός.
Atrides verò alia ex parte iraſcebatur, illis verò Neſtor
Ἀτρείδης δ᾽ ἑτέρωθεν ἐμήνιε, τοῖσι δὲ Νέστωρ
ſuauiloquus aſſiliit argutus Pyliorum concionator
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητὴς
cuius & à lingua melle dulcior fluebat uox.
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
huic verò iã duæ quidẽ generation. variis linguis vetẽtiũ hominum
Τῷ δ᾽ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
corruptæ erant, qui cum illo antea ſimul nutriti fuerũt, atq; etiam
Ἐφθίαθ᾽, οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν, ἠδ᾽

geniti fuerunt
ἐγένοντο
in Pylo diuina, inter verò tertios regnabat
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν,
qui ipſis beneuolus concionatus eſt, & interloquutus eſt.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

ποτὶ.) Doricè pro πρὸς ad.

ἥλοισι pro ἥλοις.) dat.pl.ab ἧλος τοῦ ἥλου, clauis.

πεπαρμένος, η, ον.) particip.perf.paſſ.verbi πείρω, figo, fut. περῶ, perf. πέπαρκα, perf.paſſ. πέπαρμαι.

ἑτέρωθεν.) ab alia parte adue. quod ab adiectiuo ἕτερος, alter.

ὁ καὶ ἡ ἡδυεπής.) ſuauiloquus ab ἡδὺς, ſuauis, & τὸ ἔπος, ſermo.

ὀρούω.) ruo, impetum facio, fut. ὀρούσω, primus Aor. ὤρουσα. Poëta autem non ſeruat augmentum.

τὸ μέλι, τοῦ μέλιτος, mel.

μέροπες.) dicuntur homines, quaſi infinitis vocibus, hoc eſt linguis vtentes à μυρίος, α, ον, infinitus & ὄψ τῆς ὀπὸς, vox, vel potius quia homines μεμερισμένην τὴν ὄπα ἔχουσι, diuiſam, hoc eſt articulatam vocem habent.

ἐφθίατο pro ἔφθιντο.) 3. pl. pluſquam perf. paſſ. à verbo φθίω, corrumpo, cuius futurum, φθίσω, perf. ἔφθικα, paſſ. ἔφθιμαι, pluſquam perf. ἐφθίμην.

τράφεν pro ἐτράφησαν.) ſyncope Poëtica, 3 pl. Aor. 2. paſſ. verbi τρέφω, nutrio, ſecundus Aor. ἔτραφον, 2. Aor. paſſ. ἐτράφην, cuius 3. pl. ἐτράφησαν.

τριτάτοισιν pro τρίτοις.) pleonaſmo, τα.

ἐϋφρονέων pro εὐφρονέων.) particip. præſentis, εὐφρονέω, ſum beneuolus.

ἀγορήσατο pro ἠγορήσατο) 3. ſing Aor. 1. verb. ἀγορέομαι, concionor.

O papæ, certè magnus luctus Achaïcam terram inuadit.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
certè gauiſus fuerit Priamus, & Priami liberi,
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
aliique Troiani multum gauiſi fuerint animo,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſi vobis hæc omnia audierint contendentibus,
Εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
qui ſuperiores eſtis quidem conſilio Danais, ſuperiores verò eſtis
Οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ
pugnando.
μάχεσθαι.
ſed obtemperate, ambo verò iuniores eſtis me
Ἀλλὰ πίθεσθ', ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο,
iam enim aliquando, & melioribus quam vobis
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼν, καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
viris conuerſatus ſum, & nunquam me illi deſpiciebant.
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
nondum enim tales vidi viros, neque videbo,
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
qualem Pirithoumque, Dryantemque, paſtorem populorum.
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
Cæneumque, Exadiumque, & diis comparabilem Polyphemum
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Theſeumque Ægidem, ſimilem immortalibus.
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
fortiſſimi certè illi terreſtrium nutriti ſunt virorum,
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν,
fortiſſimi quidem erant, & cum fortiſſimis pugnabant
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
belluis montanis, & terribiliter perdiderunt.
Φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν:
& quidem cum illis ego verſabar è Pylo profectus
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼν μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
longè ab Apia terra, vocarunt enim ipſi,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης, καλέσαντο γὰρ αὐτοὶ,
& pugnabam ſecundum me ipſum ego, aduerſus illos verò nõ quis
Καὶ μαχόμην κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ, κείνοισι δ' ἂν οὔτις
eorum qui nunc mortales ſunt terreſtres pugnet,
Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

& quidem mea conſilia intelligebant, obtemperabantq; ſermoni.
Καί μήν μοί βȣλέων ξυνίον, πίθοντό τε μύθῳ.

ὢ πόποι.) quidam explicant ô Papæ, vt ſit duplex aduerbium exclamationis, Alij πόποι, volunt eſſe pro ἔποποι, quo nomine Deos dici, quaſi omnium quæ fiunt inſpectores, ab inuſitato, ἐπόπτομαι, cuius perfectum medium ἐπόπωπα.

γηθήσαιμι, σαις, σαι.) Aor. 1. optatiui modi à verbo γηθέω, gaudeo.

κεχαροίατο.) reduplicatio pro χαροίατο, quod eſt Ioniſmus pro χάροιντο, 3. pl. Aor. 2. med. ἐχαρόμην, verbi χαίρω, gaudeo.

σφῶϊν pro σφῶν.) genit. dualis à ſingulari, σύ, tu.

πυθοίατο pro πύθοιντο.) 3. pl. Aor. 2. opt. modi verb. πυνθάνομαι, audio, & interrogo, quod ſumit ſua tempora à πεύθομαι.

μαρναμένοιϊν) pleonaſmus pro μαρναμένοιν, gen. dual. à ſingulari μαρνάμενος, particip. præſentis μάρναμαι, pugno, quod coniugatur vt ἵσαμαι, 2 verb. in μι. Videtur autem hoc verbum deduci à nomine μάρη τῆς μάρης, manus, quemadmodum Latinum pugno à pugnis.

περὶ.) eſt tmeſis, referturque ad ἐςὲ ſignificatque περίεςε, ſupereſtis, hoc eſt ſuperatis, à περίειμι, ſuperſtes ſum, ſupero.

πείθεσθε pro πείθεσθε.) metri cauſa eſt 2. pl. præſent. πείθου, imperatiui modi à verb. πείθομαι, obedio.

νεωτέρω.) nom. dual. ſingulari νεώτερος, comparatiuus cuius poſitiuus νέος iuuenis.

ἐςὸν.) 2. dual. præſentis, εἰμὶ, ſum.

ἀρείοσιν.) dat. pl. comparatiui ἀρείων, gen. ἀρείονος, quod pro poſitiuo habet, ἀγαθὸς, pro ſuperlatiuo, ἄριςος.

ἠέ.) pleonaſmus pro ἤ, quam.

ὡμίλησα.) Aor. 1. verb. ὁμιλέω, conuerſor.

ἀθέριζον pro ἠθέριζον.) 3. pl. imperf. à verbo ἀθερίζω, negligo, contemno. Componitur ab à priuatiuo, & θερίζω, meto, facta metaphora à vilibus ſpicis quas meſſores non metunt, ſed negligunt. quæ & ea de cauſa, ἀθέρες, dicuntur.

ἴδωμαι.) prima ſingul. Aor. 2. medij ſubiunct. modi verbi ὁράω, ῶ, video, cuius Aor. 2. εἶδον vel ἴδον, tanquam ab εἴδω, & medius ἰδόμην.

Πειρίθοος, ους.) g. ου ac. οον, ουν, Pirithous Ixionis filius Theſeo tanto amicitiæ vinculo coniunctus, vt ipſius cauſa Theſeus non dubitarit ad inferos deſcendere, rapiendæ Proſerpinæ cauſa,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

quam ipſe Pirithous deperibat.

ποιμένα.) Acc.ſing. à nomine *ποιμὴν τοῦ ποιμένος*, paſtor, hoc nomine ſæpe reges appellat poëta, oſtendens quodnam ſit officium boni regis, qui ſibi ſubditos ſeruare, & protegere debet, non ſecus quàm paſtor ſuas pecudes. Compoſitum autem volunt hoc nomen à *πόα*, herba, & *μένω*, maneo, quòd paſtor vt plurimùm in herba maneat.

ὁ καινεὺς τοῦ καινέως) nomen herois, quàm fabulantur poëtæ primò elegantiſſimam fuiſſe puellam quæ cum ſui copiam feciſſet Neptuno, ab ipſo in virum mutata fuit, toto corpore inuulnerabilem.

ἀντίθεος.) Deo æqualis ab *ἀντὶ* præpoſitione, quæ æqualitatem ſignificat & Θεὸς Deus.

κάρτιστοι.) optimi, potentiſſimi, fortiſſimi, metatheſis pro *κράτιστοι*.

ἔσαν pro *ἦσαν*. metri cauſa, 3. pl. imperf. verbi *εἰμὶ*, ſum.

φηρσὶν) Æolicè pro *θηρσὶν*, dat. pl. à ſingulari *φὴρ*, fera. Per has autem feras Centauros intelligit.

ὀρεσκῴοισι.) Ion. pro *ὀρεσκῴοις*, dat. pl. ſing. *ὁ καὶ ἡ ὀρέσκωος*, in montibus cubans, ſeu iacens, ab *ὄρος*, mons, & *κέω* pro quo *κεῖμαι*, iaceo.

ἐκπάγλως.) terribiliter ab *ἐκπλήσσω*, terreſacio, de hoc ſuperiùs.

ἡ Πύλος τῆς Πύλου.) Pylus vrbs in Peloponneſo patria Neſtoris.

τῆλε.) longe, *τηλόθεν* à longè.

ἀπίης.) Ionicè pro *ἀπίας* à nominatiuo Ἀπία, quo nomine priùs dicta fuit Peloponneſus ab Api rege.

μαχέοιτο.) diſſolutio pro *μαχοῖτο*.

βουλέων.) Ionicè pro *βουλῶν*, gen. pl. ſingulari, *βουλή*, conſilium voluntas.

ξύνιον.). pl. imperf. verb. *ξυνίω*, intelligo, aliàs, *ξυνίημι*.

ſed obedite, & vos quandoquidem obedire melius ſit,
Ἀλλὰ πίθεσθε, καὶ ὔμμες ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον
neque tu Pelide velis contendere cum rege
Μήτε σὺ Πηλείδ' ἤθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
ex aduerſo, quia nunquam ſimilem ſortitus eſt honorem
Ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ſceptriger Rex, cui Iupiter gloriam dedit,
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ᾧτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
ſi verò tu fortis es, dea verò te genuit mater,
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
ſed ille potentior eſt, quia pluribus dominatur.
Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Atride, tu verò ſeda tuam iram, ſed ego
Ἀτρείδη σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος, αὐτὰρ ἔγωγε
precabor Achillem dimittere iam, qui valde omnibus
Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
propugnaculum Achiuis eſt belli mali.
Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

ὔμμες.) Æolicè pro ὑμεῖς, vos.

ἀποαίρεο.) Ion. pro ἀφαιροῦ, quod eſt præſens imperatiui modi verb. ἀποαιρέομαι, οῦμαι, non ſeruata ſynæreſi pro ἀφαιρέομαι, οῦμαι. Nam, vt ſuprà dictum eſt, Iones non ſeruant ſynæreſin.

ἔα ε, ἔα.) præſens imperatiui modi ab indicatiuo, ἐάω, ῶ, ſino fut. ἐάσω.

ἤθελε.) pleonaſmus η pro θέλε, imperat. ab indicatiuo, θέλω. ſic in 2. Iliad. ἐπὶ δ' ἠμύει ἀσταχύεσσι, pro μύει σταχύεσσι inclinat ſpicis.

ἔμμορε, ες, ρε.) metatheſis pro μέμορε, perf. medium verb. μείρομαι, partior, fortior.

σκηπτοῦχος.) ſceptriger, Euphoniæ cauſa pro σκηπτροῦχος. Compoſitum à σκῆπτρον, & ἔχω, teneo.

ἀντιβίην.) aduerb. contrà aduerſum, ſeu vi contraria ſic ἀντίβιος, hoſtis qui contrà ſeu ex aduerſo vim infert.

ἐσσι pro εἶ.) 2. perſona verb. εἰμὶ, ſum.

θεὰ μήτηρ.) erat enim filius Thetidis deæ marinæ.

μεθέμεν. Ion. pro μεθεῖναι, infinit. præſent. μεθίημι, dimitto.

τὸ ἕρκος.) g. εος, ους, ſeptum, propugnaculum ab ἔργω, arceo.

πέλομαι, η, εται.) ſum, es, eſt, verb. poëticum, aliàs, πέλω, in actiua voce.

hunc verò excipiens alloquutus Rex Aga-
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγα-

menmon.
μέμνων.
etiam certè hæc omnia ô ſenex ſecundum decens dixiſti.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπας.
ſed hic vir vult ſupra omnes eſſe alios
Ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων
omnibus verò dominari vult, omnibus verò imperare,
Πάντων δὲ κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ᾽ ἀνάσσειν,
omnibus verò ſignum dare quæ non paſſurum me puto.
Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν᾽ οὐ πείσεσθαι οἴω.
ſi verò ipſum bellatorum poſuerunt Dij ſemper exiſtentes.
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
huius cauſa illi præcurrunt probra ad loquendum.
Τοὔνεκα οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι.

μοῖρα τῆς μοίρας.) Acc. μοῖραν, fatum, parca, fit à μείρω, partior, ſumitur etiam pro decens, vt in hoc loco.

ἔμμεναι.) Doricè pro εἶναι metri autem cauſa geminatur μ.

κρατέω.) dominor, impero.

σημαίνω.) ſignum do, ſignifico, hinc σημάντωρ τοῦ σημάντορος dux qui ſignum dat ſuis militibus pugnandi. Primitiuum σῆμα ſignum.

πείσεσθαι.) fut. infinitiui modi, ab indicatiuo πείσομαι, cuius præſens πάσχω patior, ſumitur autem id futurum tanquam à πείθομαι.

αἰχμητής.) bellator, qui haſtam videlicet tractat, fit ab αἰχμὴ cuſpis, haſta.

ἔθεσαν.) 3. pl. Aor. 2. ἔθην, à verb. τίθημι, pono.

θέω.) curro, προθέω præcurro.

μυθήσασθαι). Inf. Aor. primi ἐμυθησάμην cuius præſens, μυθέομαι, οῦμαι, loquor.

hunc verò interpellando excipiebat diuinus Achilles.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς.
certè autem timiduſque, & nullius precii vocer,
Ἦ γάρ κεν δειλός τε, καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſi certè tibi omne opus cedam, quodcumque loquutus fueris

Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς

aliis certè iſta manda, ne enim mihi

Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε

impera. non enim ego amplius tibi obediturnm me puto.

Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀΐω.

aliud verò tibi dicam. tu verò in mentibus iace tuis.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.

manibus quidem nequaquam ego pugnabo cauſa puellæ,

Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,

neque tibi, neque cuiquam alij, quandoquidem mihi abſtuliſtis

Οὔτέ σοι, οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε

poſtquam dediſtis.

δόντες.

aliorum verò, quæ mihi ſunt celerem apud nauem nigram,

Τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,

horum non quid feras ſumens inuito me.

Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.

eia age tenta, vt cognoſcant & iſti,

Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,

ſtatim tibi ſanguis niger fluet circa haſtam.

Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.

ὑποβλήδην.) aduerbium quod Latinè reddi non poteſt per aduerbium. Itaque interpellando ſeu ſermonem ſuum loquentis ſermoni ſubiiciendo explicatur. Nam deriuatur ab ὑποβάλλω, ſubiicio.

ὑπείξομαι.) fut. med. verb. ὑπείκω, cedo, quod componitur ab ὑπὸ & εἴκω, cedo, & etiam aſſimilo.

ὅττι pro ὅτι.) metri cauſa, neutrum, cuius maſculinum, ὅστις, fœmininum, ἥτις quicumque, quæcumque, &c.

ἐπιτέλλεο.) Ionicè pro ἐπιτέλλου, præſens imperat. modi verb. ἐπιτέλλομαι mando, cuius actiuum ἐπιτέλλω, idem. Compoſitum ab ἐπὶ & τέλλω, quod pro compoſitione diuerſa ſignificat. Nam compoſitum ab ἐπὶ & ἐν, ſignificat mando. ab ἀνὰ, orior.

πείσεσθαι.) fut. infinitiui modi à πείθομαι, obedio, ſuadeor, ob-

НБОНУ імені І.І.Мечникова

tempero,fut.πείσομαι,act.πείθω,ſuadeo.

μαχέσσομαι.) vel μαχέσομαι,fut.verb.μάχομαι,pugno.

τῷ pro τινί.) Atticè ſic τοῦ pro τινός.

ἀφέλεσθε pro ἀφείλεσθε.) 2.pl.Aor. 2. medij verb.ἀφαιρέω, ῶ, auferro Aor.2.ἄφειλον,ab ἕλω,& medius,ἀφειλόμην.

δοὺς δόντος.) in pl.δόντες particip. Aor. 2. ἔδων verb. δίδωμι, do.

ἀέκων.) & per ſyncop. ἄκων inuitus. Compoſitum ab α priuatiuo & ἑκὼν libens,volens.

πείρησαν.) Ionicè pro πείρασαν, Aor.1. medius imperat. modi verb.πειράομαι,ῶμαι,conor,tento,fut.άσομαι.

γνώωσι.) pleonaſmus pro γνῶσι, 3.pl. Aor. 2. ſubiunct. modi verb.γινώσκω,cognoſco,cuius Aor.2.ἔγνων,tanquam à γνῶμι.

αἶψα.)ſtatim,continuo,pro ἄψα ab ἅπτω,ἄπτω,tango.

κελαινὸς,ή,όν.) niger.

ἐρωέω.) fut.ήσω,fluo cum impetu. Nam ἐρωὴ impetus.

τὸ δόρυ.) haſta τοῦ δόρυος, & per tranſpoſitionem δουρὸς,ſic datiuus δόρει, δουρί.Eſt tamen δόρυ,propriè omne lignum excorticatum,fitque à δέρω,excorioo

ſic illi contrariis cum contendiſſent ſermonibus
Ὡς τώγ᾽ ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
ſurrexerunt, ſoluerunt verò concionem apud nauem Achiuorum.
Ἀνστήτην, λῦσαν δ᾽ ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Pelides quidem apud tentoria,& naues æquales
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας, καὶ νῆας ἐΐσας
venit, cum Menœciade, & ſuis ſodalibus.
Ἤϊε, σύν τε Μενοιτιάδῃ, καὶ οἷς ἑτάροισιν.
Atrides verò nauem celerem in mare protraxit,
Ἀτρείδης δ᾽ ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
intus verò remiges ſelegit viginti, intus verò hecatombem
Ἐς δ᾽ ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ᾽ ἑκατόμβην
impoſuit Deo, verò Chryſeidem pulchras habentem genas
Βῆσε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
collocauit ducens,in eam verò princeps intrauit multum ſapiens
Εἷσεν ἄγων, ἐν δ᾽ ἀρχὸς ἔβη πολύμητις

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Vlyſſes.
Ὀδυσσεύς.

illi quidem poſtquàm, aſcendiſſent nauigabant humidas vias.
Οἱ μὲν ἔπει ἀναβάντες, ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.

ἀντιβίοισιν pro ἀντιβίοις.) à ſingulari ἀντίβιος, contrarius, ſeu qui è contra vim infert.

ἀνστήτην.) ſyncop. pro ἀνεστήτην, 3. dual. Aor 2. ἀνέστην, à verb. ἀνίστημι, ſurgere facio notandum quod verb. ἵστημι, præſens fut. & Aor. 1. vt plurimum actiuam ſignificationem exigunt, Aor. 2. verb. neutraliter ſignificat.

λῦσαν pro ἔλυσαν.) 3. Aor. 1. verb. λύω, ſoluo fut. υσω.

κλισία τῆς κλισίας.) tentorium, ligna in inuicem inclinata ex κλίνω.

ἐΐσας.) per proſtheſin pro ἴσας, æquales ἰσοπλεύρους, quæ æqualia habent latera. Nauis enim ſuper aquam ita libratur vt in neutram partem propendeat, & magis inclinet, ſed eius latera ex æquo extent. Crediderunt tamen nonnulli naues ἐΐσας vocari, quaſi ποδώκεις, graſſiles, à verbo πορεύομαι, quibus homines gradiuntur ſuper aquas.

ᾔια, ας, ε.) diſſolutio pro ᾖα, perf. medium ab εἶμι, eo.

Μενοιτιάδῃ.) dat. ſing. à nomin. Μενοιτιάδης Menoëtiades, hoc eſt Patroclus Menoëtij filius.

ἑτάροισιν pro ἑταίροισιν.) à ſingulari ἑταῖρος ſodalis, amicus.

ἐρέτας.) ac. pl. ſingulari ἐρέτης, τοῦ remex.

ἐείκοσι.) proſtheſis, pro εἴκοσι, viginti.

βῆσε pro ἔβησε.) Ad illud verò referenda eſt præpoſit. præcedentis verſus ἐς ἑκατόμβην autem ας, ε, Aor. 1. induxi, tantum apud poëtas vſitatum tanquam à βάω.

Θεῷ.) Deo intelligit Apollinem, cuius placandi cauſa, remittebatur puella ad patrem.

ἀνά.) eſt tmeſis refertur enim ad εἷσε quod eſt, Aor. 1. vérb. inuſitati ἕω, colloco, impono, fut. ἕσω, Aor. 1. εἷσα, σας, σε.

πολύμητις.) multi conſilij, ſeu multum prudens à πολύς, multus, & μῆτις τῆς μήτιος, conſilium.

ἀναβάς. ἀναβάντος.) particip. Aor. 2. ἀνέβην à verbo ἀναβαίνω, aſcendo.

κέλευθα.) Ac. pl. à ſingul ἡ κέλευθος, via. Eſt fœmininum in ſing. in pl. verò neutrius, & etiam fœminini generis dicitur

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

βέλδεθω, vado.

ὑγρὸς,α,ον.) humidus.

populos verò Atrides purgari iubebat.

Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

illi veró purgabantur, & in mare ſordes iaciebant,

Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,

faciebant verò Apollini perfectas hecatombas,

Ἕρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας,

taurorum, atque etiam capratum, apud litus maris infertilis.

Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.

nidor verò ad cœlum ibat inuoluta circa fumum.

Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.

ἀπολυμαίνεσθαι.) inf. præſent. ἀπολυμαίνομαι, cuius actiuum, ἀπολυμαίνω, ſordes expurgo. Deriuatur à λύμα τοῦ λύματος, ſordes, propriè ex lauacro, diciturque tamquam λοῦμα, lautio, cuius primitiuum λούω.

ἄνωγα,ας,ε.) pro ἤνωγα, perf. med. à verbo, ἀνώγω, iubeo, quod eſt poëticum.

τεληέσσας.) Ac pl. à ſingul. τεληέσσα, cuius maſculinum τελήεις, perfectus. Dicitur autem hecatomba perfecta quæ animalibus ſelectis & integerrimis conſtat.

ἕρδοι.) pro ἦρδον ab ἕρδω, facio, quod fieri volunt à ῥέζω, facta tranſpoſitione, & mutato ζ in δ, quæ quidem mutatio amat fieri, vt poſtea apparebit.

ἀτρύγετος.) dicitur θάλασσα mare, quod in eius litoribus non fiant vindemiæ. In locis enim maritimis, vtique ſaliginoſis non creſcunt fructus. Componitur ab α priuato, & τρυγετὸς vindemia, vel ἀτρύγετος, dicitur θάλασσα, mare profundum, cuius fœx, ſeu fundum non inuenitur, ab α priuatiua, τρὺξ τῆς τρυγὸς, fœx.

κνίσση pro κνίσσα.) nidor, ſeu mactatarum victimarum exhalatio.

ἑλίσσω.) flecto voluo, paſſ. ἑλίσσομαι.

καπνὸς.) fumus, deductum volunt à κάπω, flo quòd ſit inſtar flatus.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſic illi quidē hæc exequebātur, per exercitum, neque Agamemnon
Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο, κατὰ στρατὸν, οὐδ᾽ Ἀγαμέμνων
ceſſabat à contentione, quâm primò minatus eſt Achilli.
Λῆγ᾽ ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ᾽ Ἀχιλλῆϊ.
ſed illi Talthybium, & Eurybatem alloquutus eſt
Ἀλλ᾽ ὅγε Ταλθύβιον, τε Εὐρυβάτην προσέειπε
qui illi erant præcones, & ſeduli famuli.
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε, καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε.
ire ad tentorium Pelidæ Achillis.
Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
manu capientes ducite Briſeidem pulchras habentem genas
Χειρὸς ἑλόντ᾽ ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον
ſi verò non dederit, ego verò ipſe cepero,
Εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
veniens cum pluribus, quod illi & horribilius erit.
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι, τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.

πένοντο pro ἐπένοντο.) 3.pl.imperf. πένομαι, laboro, à cuius perf. medio πέπονα fit πόνος, labor & πονέω laboro.

ἐπηπείλησα, σας, σε.) Aor.1. verb. ἐπαπειλέω, minor, fut. ἐπαπειλήσω, ſimplex ἀπειλέω.

ταλθύβιος.) nomen præconis, ſicuti & εὐρυβάτης. Vult Euſthatius ταλθύβιον dictum ἀπὸ θάλλειν κατὰ τὴν βοὴν, quod floreret voce, quæ laus eſt præconis. Εὐρυβάτην verò quod latis incederet paſſibus, quod diligentiæ eſt: εὐρὺ autem latus, & βαίνω, gradior, quod à βάω, ſua ſumit tempora.

κήρυκε.) à ſingul. κήρυξ, præco, quod fit à κηρύσσω, proclamo, prædico. ἔσαν pro ἦσαν.

ὀτρηρώ.) dual. à ſing. ὀτρηρὸς, ά, όν, ſedulus, & quaſi incitatus ab ὀτρύνω, incito, impello.

ἔρχεσθον.) 2. dualis præſent. imperatiui modi ἔρχου, ab ἔρχομαι, eo. κλισίην, ſubaudi ἐς.

ἑλὼν ἑλόντος.) in dual. ἑλόντε, particip. Aor.2. verb. αἱρέω, capio, tanquam ab ἕλω.

ἀγέμεν.) Ionicè pro ἄγειν, infinitiuus pro imperatiuo Attico more.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

δώην,ης,η.) Atticè pro δοίην, Ionicè autem 3. perſonæ additur σι eſt autem Aor.2.optat.modi verb.δίδωμι.

ἕλωμαι.) Aor.2.medij ſubiunct. modi ſupradicti αἱρέω, ῶ, capio.

ῥίγιον.) horribilius, pro poſitiuo habet ſubſtantiuum, τὸ ῥῖγος, εος,ους,horror.

ſic loquutus præmittebat,durum autem ſermonem mandabat.
Ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
illi autem inuiti iuerunt ad litus maris infertilis.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Myrmidonum verò ad tentorium, & naues venerunt.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας, καὶ νῆας ἵκοντο.
hunc verò inuenerunt ad tentorium & nauem nigram
Τὸν δ' εὗρον παρὰ κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
ſedentem, neque ſane illos intuitus gauiſus eſt Achilles.
Ἥμενον, οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
ille quidem ſtupeſcentes & reueriti Regem
Τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
ſteterunt,neque quidquã ipſum cõpellarunt, neq; interrogabant.
Στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέεινον.
ſed ille cognouit ſuis in mentibus,compellauitque.
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε.

προΐεον,ουν,εες,εις,εε,ει.) imperf.verb προΐημι, præmitto,tamquam ab ἱέω. Nam verba in μι ſumunt ſua imperf. quandoque à circumflexis.

ἀέκοντε.) à ſing. ἀέκων per craſin, ἄκων inuitus, cuius ſimplex, ἑκὼν libens,volens.

βάτην.) Doricè pro βήτην,dual.Aor.2 verb.βαίνω.

ἥμενον,η,ον.) particip.præſent.ἧμαι,ſedeo.

ταρβήσαντε.) nominatiuus dualis à ſingulari ταρβήσας, τοῦ ταρβήσαντος, quod eſt particip. Aor 1. verb. ταρβέω, ſtupeo, fut. ήσω:compoſitum vult Euſtathius à ταράττομαι, perturbor, & βοὴ, clamor, ſeu vox, quòd qui terrore perculſi ſunt turbata voce, nec diſtincta loquantur.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

αἰδομένω.) dual. à ſingulari αἰδόμενος, particip. præſentis αἴδομαι, aliàs αἰδέομαι, reuereor.

ϛήτην pro ἐϛήτην.) 3. dualis Aor. 2. ἔϛην à verb. ἵϛημι.

προσφωνέω, ῶ alloquor, compello, fit à φωνὴ vox.

ἐρέοντο.) diſſolutio pro ἤροντο, 3. pl. imperf. à verb. ἔρομαι, interrogo.

ἔγνων, ων, ω.) Aor. 2. verb. γιγνώσκω, cognoſco, tanquam à γνῶμι.

ᾗσιν pro αἷς.) Ionicè datiuus pl. pronominis poſſeſſiui, ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, ſua, ſuum, tertiæ perſonæ.

ſaluete præcones Iouis nuncij atque etiam virorum
Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
propius venire nequaquam mihi vos culpabiles, ſed Agamemnon,
Ἆσσον ἴτ' οὔ τι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
qui vos emiſit Briſeidis cauſa puellæ.
Ὅς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
ſed age generoſe Petrocle educ puellam
Ἀλλ' ἄγε Διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην
& ipſis da ducere, illi verò ipſi teſtes ſint.
Καί σφωϊν δὸς ἄγειν, τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔςων.
apud que Deos beatos, apud que mortales homines,
Πρός τε Θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
& apud regem immitem. ſi quando rurſus
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος. εἴ ποτε δ' αὖτε
neceſſitas mei fuerit duram pernitiem repetere
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
aliis certè enim ille pernitioſis mentibus fuerit,
Τοῖς ἄλλοις, ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσιν φρεσὶ θύει,
neque nouit animaduertere ſimul ante & retro,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
vt ipſis apud naues ſalui pugnent Achiui.
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.

χαίρετε.) 2.pl.præſentis imperat.verb. χαίρω, gaudeo.

ἄσσον) ſyncop.pro ἀγχίον, propius, ab ἄγχοσ ſeu ἄγχι prope.

ἴτε ἴτωσαν.pl.præſent.imperat.modi à verbo εἶμι, eo.

ὔμμες.) Æolicè pro ὑμεῖς.

ὁ καὶ ἡ ἐπαίτιος.) qui eſt in cauſa, culpabilis, ab ἐπὶ & αἰτία, cauſa.

σφῶϊ) pleonaſmus pro σφῶ pronominis 2 perſonæ σύ, tu.

Πατροκλεις.) vocat.ſingul.à nominat πατροκλῆς, εος, οις, primæ contract.aliàs ὁ πάτροκλος. Eſt autem πατροκλῆς, craſis pro πατροκλεῆς, ſic & vocat. πατροκλεις pro πατροκλεες, quod fit in nominibus compoſitis à κλέος.

διογενές.) voc. ſing à nominatiuo ὁ καὶ ἡ διογενὴς, genus trahens à Ioue, nobilis, generoſus. Componitur à Ζεὺς τοῦ διὸς, & γένος.

σφῶϊν.) pleonaſmus pro σφὶν, dat. dual. pronominis, 3 perſonæ ὅς, οὗ, ſui ſibi.

μαρτυροι.) teſtes nominat pl.à ſingul. μάρτυρος τοῦ μαρτύρου, qui nominatiuus fit à genitiuo ſing. ὁ μάρτυρ τοῦ μάρτυρος.

ἔστων.) 3.dual.præſent.imperat.modi à verbo εἰμὶ ſum.

μακάρων.) g. pl. à ſing. μάκαρ τοῦ μάκαρος beatus, ſic dicuntur Dij quaſi immortales nec legi naturæ ſubditi, à particula priuandi, μὴ, & κὴρ mors.

ἀνθρώπων.) g.pl. à ſingul. ἄνθρωπος homo, compoſitum ab ἄνω, ſurſum, τρέπω, verto, & ὦπας oculos. Nam Deus, vt ait Latinus poëta, os homini ſublime dedit cœlumque tueri.

ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς καὶ τὸ ες.) g. εος, οις immitis. Compoſitum volunt ab ἀπὸ & αἰνὸς, grauis vel ab ἀπὸ priuatiua, & ἐνόω, aduno, qui adunari non poteſt.

ἡ χρειὼ τῆς, οος, οις.) opus, neceſſitas.

ὁ καὶ ἡ ἀεικὴς καὶ τὸ ες) g. εος, οις, Ac. εα ἢ durus, non cedens, ab α priuatiua, & εἴκω, cedo.

ἀμῦναι.) Aor. 1. infinitiui modi à verbo ἀμύνω, iniuriam, vim repello, vlciſcor.

θύω, εις, ει.) inſanio, furore ciеor.

οἶδα, δας, ε.) perf. med. verb. εἴδω ſcio.

νοῆσαι.) Aor. 1. infinit. modi verb. νοέω, cogito, animaduerto, quod fit à νόος, ο, mens.

πρόσσω.) ante, vltra, ὀπίσσω retro intelligit autem præterita, & futura.

ὅππως.) metri cauſa, pro ὅπως, vt.

μαχέοιντο) 3. pl. præſent. optatiui modi verb. μαχέομαι, pro quo μάχομαι, pugno.

ſic

ſic dixit, Patroclus verò charo obediebat ſodali,
Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
ex vxor eduxit tentorio Briſcidem pulchras genas habentem,
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
dedit ducere, illi verò rurſus ibant ad litus maris.
Δῶκεν ἄγειν, τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ θῖνα θαλάσσης·
illa verò inuita ſimul cum illis mulier iuit, ſed Achilles,
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
plorans à ſodalibus ſtatim ſedebat ſeorſum recedens,
Δακρύσας ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς
in litus maris cani, reſpiciens in nigrum pontum
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον
multa verò matri charæ precatus eſt manus porrigens.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς.

ἴτην) 3. dual. imperf. verb. εἶμι, eo.
κίεν pro ἔκιε.) imperf. verb. κίω, eo.
δακρύσας.) particip. Aor. 1. verb. δακρύω, lachrymo, fut. υσω.
ἄφαρ.) ſtatim, repente.
ἑζόμην, η, ετο.) imperf. ἕζομαι, ſedeo.
νόσφι.) ſeorſum hinc νοσφίζω, ſegrego.
λιασθεὶς.) particip. Aor. 1 verb. λιάζομαι, cuius actiuum λιάζω, fugio, euito. ὁρόων pro ὁρῶν.
οἴνωψ, οἴνοπος.) nigrum habens vultum, inſtar vini veteris, ab οἶνος, vinum, & ὤψ, ὠπός. vultus, oculus. Per nigrum autem profundum intelligit.

mater quandoquidē me peperiſti breuis vitæ quamuis exiſtentem,
Μῆτερ ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
honorem mihi debebat Olympius prebere.
Τιμήν πέρ μοι ὄφειλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι.
Iupiter altitonans, nunc verò neque me paululum honorauit.
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
certè enim me Atrides latè regnans Agamemnon
Ἢ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

dehonorauit, capiens enim habet præmium ipſe poſtquam eripuit.
Ητίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.

ἔτεκον, ες, ε.) Aor. 2. verb. τίκτω pario, tanquam à τέκω.
μινυνθάδιος α, ον.) qui eſt breuis vitæ quod fit ab aduerbio μίνυνθα, minutim, modicè, cuius primitiuum μινύθω, diminuo.
περ.) abundat hoc in loco.
ὄφελλον, ες, ε.) imperf. verb. ὀφείλω, debeo.
ἐγγυαλίξαι.) infinit. Aor. 1. verb. ἐγγυαλίζω in manum trado, fut. ξω. Compoſitum ab ἐν in, & τὸ γύαλον, cauitas manus.
ὑψιβρεμέτης, g. ου.) altè fremens ſeu tonans. Compoſitum ab ὑψὶ altè, & βρέμω, fremo.
τυτθόν.) modicum.
ἠτίμησεν.) Aor. 1. ab ἀτιμάω, dehonoro.
ἀπούρας.) tria ſunt animaduertenda in hac dictione; duo Ioniſmi, quorum primus π, pro φ. Iones enim plerumque non obſeruant aſpirationem: ſecundus ου pro ο, & ſyncope ρας, pro ρίσας, vt ſit ἀπούρας, pro ἀφορίσας, quod eſt particip. Aor. 1. verb. ἀφορίζω, aufero, ſegrego.

ſic loquutus eſt flens, hunc autem audiebat veneranda mater
Ως φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ſedens in profunditatibus maris apud patrem ſenem,
Ημένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
celeriter verò emerſit è cano mari veluti nebula,
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠΰτ' ὀμίχλη,
& ante illum ſedebat lachrymantem,
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
manuq; ipſum demulſit, verbumque loquuta eſt, nominauit, verò
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ δ' ὀνόμαζε.

δακρυχέων) g. οντος, particip. præſentis δακρυχέω, quod eſt compoſitum à δάκρυ τοῦ δάκρυος, lachryma, & χέω, fundo.
πότνια.) veneranda ad quam prementibus malis, ποτνιαζόμενοι, hoc eſt ſupplicantes accedimus. Primitiuum autem, ποτνιάω, cado, ſupplices enim cadunt ad genua eorum quos ſupplicant.
ἥμενος, ου.) particip. præſentis ἧμαι, ſedeo.
βένθεσι.) dat. pl. à ſing. τὸ βένθος, gen. εος, ους, aliàs βάθος, profunditas.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

πατρὶ γέροντι.) Nereum intelligit patrem Thetidis.

καρπαλίμως.) celeriter, deductum volunt à κάπω, flo quaſi καπαλιμως celeriter inſtar flatus, vel quaſi ἁρπαλίμως, raptim.

ἀνέδυν, ς, υ.) Aor. 2. verb. ἀναδύω, ſeu ἀνάδυμι, emergo, ſimpl. δύω ſeu δῦμι, ſubeo, mergo.

πολιῆς.) pro πολιᾶς, g à ſing. πολιὸς, ά, όν, canus, ſubſtantiuatur autem πολιά, canities.

ἠΰτε.) pro ὥστε, veluti quemadmodum ὀμίχλη, nebula.

ῥέζω.) facio fut. ξω. Compoſitum καταρέζω, demulceo.

fili, quid ploras, quis verò te mentem inuaſit luctus?
Τέκνον, τί κλαίεις, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
eloquere ne abſcondas mente, vt ſciamus ambo.
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

κεύθω.) abſcondo imperat. κεῦθε, inde κευμὼν, latibulum.
εἴδομεν, pro εἰδῶμεν.) metri cauſa.

hanc verò grauiter ſuſpirans alloquutus eſt pedibus celer Achilles.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
noſti; cur tibi iſta ſcienti omnia eloquor?
Οἶσθα, τίη τοι ταῦτ᾽ εἰδυίῃ πάντ᾽ ἀγορεύω,
iuimus ad Theben ſacram vrbem Eetionis,
Ὠχόμεθ᾽ ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
hanc verò diripuimus, & adduximus huc omnia,
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα,
& hæc quidem bene diuiſerunt inter ſe filij Achiuorum.
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν.
ſelegerunt verò Atridæ Chryſeidem pulchras habentem genas,
Ἐκ δ᾽ ἕλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον,
Chryſes verò rurſus ſacerdos longè iaculantis Apollinis,
Χρύσης δ᾽ αὖθ᾽ ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος

НБОНУ імені І.І.Мечникова

venit celeres ad naues Achiuorum ære indutorum
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ſoluturus filiam, ferenſque infinita dona,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
corollas habens in manibus longè iaculantis Apollinis,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
aureo cum ſceptro, & precabatur omnes Achiuos,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Atridas verò maximè duos inſtructores reges populorum.
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.
tunc alii quidem omnes aſſenſerunt Achiui,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
veneratique ſacerdotem, & ſplendida ſumere dona
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ſed non Atridæ Agamemnoni placebat animo,
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ſed male dimittebant durum autem ſermonem
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον
mandabat.
ἔτελλεν.
iratus verò ſenex rurſus abiit, hunc verò Apollo
Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων
precantem audiit, quandoquidem valde ipſi dilectus erat.
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
immiſit verò in Argiuos malam ſagittam, populi vere
Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος, οἱ δέ νυ λαοὶ
moriebantur conferti, peruadebant verò tela Dei
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
vndequaque per exercitum latum Achiuorum, nobis verò vates
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν, ἄμμι δὲ μάντις
bene ſciens loquebatur vaticinia longe iaculantis.
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο.
ſtatim ego primus iubebam Deum placari,
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

Atridem verò poſtea ira cepit, ſtatim verò aſſurgens
Ἀτρείωνα δ᾽ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ᾽ ἀναστὰς
minatus eſt ſermonem, qui certè perfectus eſt.
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.

βαρυστενάχων.) Compoſitum à *βαρὺ* ſeu *βαρέως*, grauiter, & *στενάχων*, quod eſt particip. præſentis *στενάχω* gemo, cuius primitiuum *στένω*, à quo & *στενάζω*.

οἶσθα.) ſyncop. pro *οἴδασθα*, quod eſt Æoliſmus pro *οἶδας*, 2. ſing. perf. medij *οἶδα*, à verb. *εἴδω*, ſcio.

τίη) pro *τί* quid.

εἰδυίῃ.) Ionicè pro *εἰδυίᾳ*. dat. à nominat. *εἰδὼς εἰδυῖα*, gen. *εἰδότος*, *εἰδυίας* quod eſt particip. perf. *εἶδα*, à verb *εἴδω*, & fit per ſyncop. pro *εἰδηκυῖα*, tanquam ab *εἰδέω*.

ᾠχόμεθα.) 1. pl. imperf. *ᾠχόμην* ου *ετο*, à verb. *οἴχομαι*.

Θήβην.) multæ Thebæ memorantur, ſed præcipuè illa quæ ab Homero, aliiſque, *ἑπτάπυλος*, vocatur, hoc eſt ſeptem habens portas, ſed hæc eſt Bœotiæ prouinciæ in Græcia, & alia ab ea, de qua nunc loquitur Achilles, quæ erat Troadis.

διεπράθομεν.) pro *διεπάρθομεν*, eſt 1. pl. Aor. 2. verb. *διαπέρθω*, vaſto, diripio.

δάσσαντο.) pro *ἐδάσαντο*, 3. pl. Aor. 1. medij verb. *δάζομαι*, partior, diuido.

χαλκοχίτων, ωνος.) æream habens tunicam, hoc eſt, ære, ſeu ferro egregie armatus, à *χαλκὸς* æs, & *χίτων* tunica.

Ἀτρείωνα.) idem quod *Ἀτρείδην*, patronymicum nomen Agamemnonis.

ἑκάτοιο.) pro *ἑκάτου*, ab *ἕκατος*, epithetum Apollinis, longè iaculantis, ab *ἕκας*, longè.

illam enim cum naue celeri oculos nigros habentes Achiui
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
in Chryſam mittunt, ducunt verò dona regi.
Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι.
hanc verò recentem è tentorio iuerunt præcones abducentes
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
filiam Briſei, quam mihi dederunt filij Achiuorum.
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſed tu, ſi potes tuere filium bonum,
Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε περίσχεο υἷος ἑῆος,
veniens ad Olympum Iouem precare, ſi quando certè quodãmodo
Ἐλθοῦσ' οὔλυμπόν δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι,
vel ſermone iuuiſti cor Iouis, vel & opere.
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.
multoties enim te patris in domibus audiui
Πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
gloriantem, quando dicebas nigras nubes cogenti Saturnio,
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι,
ſola inter immortales duram perniciem repuliſſe.
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι.
quando ipſum vincire Olympij volebant alij,
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Iunoque, & Neptunus, & Pallas Minerua.
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ſed tu eum veniens ô Dea ſoluiſti à vinculis,
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν,
celeriter centimanum vocans in longum cœlum,
Ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν ὄλυμπον,
quem Briareum vocant Dij, viri vero omnes
Ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Ægæonem, ille enim rurſus viribus ſuo patre præſtantior.
Αἰγαίων', ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων.
qui apud Saturnium ſedebat gloria gaudens,
Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
quem & timuerunt beati Dei, neque ligarunt.
Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ, οὐδέ τ' ἔδησαν.
illorum nunc ipſum commone faciens aſſide, & cape per genua,
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,
ſi quodammodo velit Troianis auxiliari,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
illos verò ad puppes, & circa mare diſpergere Achiuos
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε, καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

occiſos; vt omnes fruantur Rege.
Κτεινομένους ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.
cognoſcat verò & Atrides late regnans Agamemnon
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ſuam noxam, quòd optimum Achiuorum nequaquam honorauit.
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

ἑλίκωπας.) nigros oculos habentes: ab ἕλικος niger, & ὢψ oculus, vel componitur ab ἑλίσσω, quod flectunt in ſe oculos ob ſuam pulchritudinem.

ἔβαν pro ἔβησαν.) 3. pl. Aor. 2. ἔβην à βαίνω.

περίσχεο.) Ion. pro περίσχου, quod eſt Aor. 2. medius imperatiui modi, à verbo περιέχω, amplector, curam gero, cuius Aor. 2. περιέσχον, tanquam ab σχέω, & medius περιεσχόμην, χου, χετο.

ἑῆος.) Ion. pro ἑέος, quod eſt genitiuus adiectiui ἐὺς bonus, quod fit ab εὖ aduerbio.

λίσαι, λισάσθω.) Aor. 1. imperat. modi verb. λίσσομαι, precor, fut. λίσομαι, Aor. 1. ἐλισάμην.

ὤνησα, σας, σε.) Aor. 1. verb ὀνέω, iuuo.

ἔφησθα pro ἔφης.) imperf. à φημὶ, ας, ω.

κελαινεφέϊ.) dat. ſing. ab adiectiuo ὁ καὶ ἡ κελαινεφὴς, compoſitum à κελαινὸς niger, & τὸ νέφος nubes, qui nubes nigras cogit.

Κρονίων.) Saturnius, patronymicum Iouis, cuius pater Saturnus.

ἀεικέα.) Acc. ſingularis à nominatiuo ὁ καὶ ἡ ἀεικὴς, καὶ τὸ ες durus aſper, ab α priuatiuo, & εἴκω cedo, quaſi non cedens.

ἀμῦναι.) inf. Aor. 1. verb. ἀμύνω, repello, vi iniuriam vlciſcor.

ξυνδῆσαι.) Aor. 1. infinitiui modi, verb. ξυνδέω, colligo, ſimul ligo, fut. ησω.

ποσειδάων.) pleonaſmus pro Ποσειδῶν, ῶνος, Neptunus, Deus maris, ſic dictus quod potum præbeat per aquas quæ à mari tranſmittuntur, ὁ ποσιν διδοὺς διὰ τῶν ὑδάτων ἐκ θαλάττης διηθουμένων.

ὑπελύσαο.) dierefis Ionicè pro ὑπελύσω, quod eſt 2. ſing. Aor. 1. medij, ὑπελυσάμην, à verb. ὑπολύω.

ὦκα.) celeriter, ſed propter ſequentem aſpiratam, mutatur κ in χ.

ἑκατόγχειρος.) centimanus ab ἑκατὸν, & χείρ.

βριάρεων.) 4. Attic. τὸ κῦδος. g. εος, ους, honor, gloria.

γαίων.) particip. verb. γαίω, lætor.

ὑπέδδεισαν.) metri cauſa, pro ὑπέδεισαν, 3. pl. Aor. 1. verb. ὑποδείδω, ſubtimeo.

μάκαρες.) nom. pl. à ſing. μάκαρ, beatus.

ἔδησαν.) 3. pl. Aor. 1. verb. δέω, ligo.

μνήσας, σασα, σαν.) particip. Aor. 1. verb. μιμνήσκω, commonefacio, ſumit tempora à μνάω.

παρέζεο pro παρέζου.) imperat. à verb. παρέζομαι, aſſideo.

λάβε.) Aor. 2. imperatiui modi verbi λαμβάνω capio, quod ſumit tempora à λήβω.

γουνῶν.) metatheſis pro γονύων, à ſingulari γόνυ, genu.

ἀρῆξαι.) Aor. 1. infinit. modi verbi ἀρήγω, auxilior.

πρύμνας.) accuſatiuus plural. à ſing. πρύμνα τῆς πρύμνης, puppis, fit ab adiectiuo πρυμνὸς, ἡ, ὀν, vltimus, poſtremus. Eſt enim puppis poſtrema pars nauis. Primitiuum autem eſt præpoſitio πέρα vltra, trans, à qua fit περυμνὸς & per ſyucop. πρυμνός.

ἔλσαι.) ſyncop. pro ἐλάσαι. Infinit. Aor. 1. verbi ἐλαύνω, pello, quod ſumit ſua temp. ab ἐλάω.

ἐπαύρομαι.) fruor, poëticum aliàs, ἐπαυρίσκομαι.

γνῶ, γνῷς, γνῷ.) Aor. ſubiunctiui modi verbi γινώσκω, cognoſco, tanquam à γνῶμι.

hunc verò excipiebat poſtea Thetis lachrymas fundens.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα.
heu me fili mi cur te nutriebam graui fato enixa,
Ω μοι τέκνον ἐμὸν τί νυ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα,
vtinam debuiſti apud naues abſque lachrymis, & indemnis
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων
ſedere, quandoquidem tibi fatum modicè, non valde diu.
Ησθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δὴν.
nunc verò ſimul celeris fati, & calamitoſus ſupra omnes
Νῦν δ' ἄμα τ' ὠκύμορος, καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
eras, ideo te malo fato peperi in ædibus.
Επλεο, τῶ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
hunc verò tibi dictura ſermonem Ioui fulmine gaudenti
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ

vado ipſe ad Olympum valde niuoſum, ſi obediat.
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴκε πίθηται.
ſed tu quidem nunc nauibus aſſidens celeriter gradientibus
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
iraſcere Achiuis. à bello verò abſtine prorſus,
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν. πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Iupiter enim ad Oceanum apud irreprehenſibiles Æthiopes
Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
heſternus iuit ad epulum, Dei autem ſimul omnes ſequebantur.
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
duodecima verò tibi rurſus veniet ad Olympum.
Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται οὔλυμπόνδε.
& tunc poſtea tibi vado Iouis, ad æreum fundamen-
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβα-
tum habentem domum,
τὲς δῶ,
& ipſum genibus amplectar, & ipſum perſuaſum iri puto.
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.

Ὤμοι.) Dolentis exclamatio, idem ſonans quod heu me.

τὸ τέκνον.) filius, vel filia, fit à τέκω, pro quo τίκτω, pario.

αἰνά.) aduerbialiter, ſignificat grauiter ſeu graui fato

τεκών, τεκοῦσα.) particip. Aor. 2. verb. τίκτω, pario, tanquam à τέκω.

ὁ καὶ ἡ ἀπήμων.) g. ονος indemnis, incolumis, ab α priuatiua, & τὸ πῆμα, malum, calamitas.

ἧσθαι.) inf. præſentis ἧμαι, ſedeo.

αἶσα.) fatum, parca, fit à δαίω, partior, quaſi δαῖσα, quemadmodum μοῖρα, quod idem ſignificat, fit à μείρω, partior. Vtrumque ſumitur etiam pro decens.

δήν.) diu, inde τὰ δήνεα conſilia, in quibus capiendis diu morandum.

ὠκύμορος.) qui eſt celeris fati, ſeu cui fatale eſt cito mori: ab ὠκὺς celer, & μόρος fatum, quod fit etiam à μείρω, partior.

ὀϊζυρὸς, ά, όν.) calimitoſus, miſer deriuatur ab adiectiuo ὀϊζὺς, τῆς. ύος, miſeria, calamitas.

ἔπλεο.) Ion. pro ἔπλου, quod eſt ſyncop. pro ἐπέλου, 2. ſingularis

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

imperf. ἐπελόμην, à verb. πέλομαι ſum, aliàs πέλω.

πῶ.) idem ſonat quod διὸ, vel διὰ τοῦτο.

μεγαροισι pro μεγάροις.) à ſingulari τὸ μέγαρον, ædes alicuius magni.

ἐρέουσα.) diſſolutio, pro ἐροῦσα, participium fut. verb. ἀγορεύω, cuius fut. ἐρῶ, & per diſſolutionem, ἐρέω, tanquam ab εἴρω.

τερπικεραύνῳ.) Iouis epithetum, qui fulmine oblectatur, dum maleficos punit, ex τέρπω, delecto, & κεραυνὸς fulmen, quod dicitur quaſi κέρας, cornu & αὔον vrens. Inſtar cornu enim vel facis cadit fulmen.

ἀγάννιφον.) valdè niuoſum, ab ἄγαν nimis, & νίφας, νιφάδος, vel νιφετὸς nix. Conuenit autem hoc epithetum maximè montibus excelſis, non tamen Olympo monti Theſſaliæ qui ita altus perhibetur vt ipſas nubes attingat & etiam penetret, & ideo nequaquam niues in eius vertice eſſe queant.

ὠκυπόρος.) celeriter gradiens ab ὠκέως & πορεύομαι, eo.

ὠκεανὸς.) Oceanus, magnum mare, ita dictum propter celeres fluxus, & refluxus, ab ὠκέα celeriter & νάω, fluo.

αἰθιοπῆας.) Ion. pro αἰθιοπέας à ſingul. αἰθιοπεὺς g. εος, quod eſt poëticum pro αἰθίοψ Æthiops, qui faciem aduſtam habet ab αἴθω & ὤψ ὠπὸς vultus, oculus.

χθιζὸς.) heſternus fit à χθὲς, heri.

ἡ δαὶς τῆς δαιτός.) epulum ita dicitur quod antiquitus in conuiuiis Græcorum vnicuique ſua portio æqualiter tribuebatur, à δαίω partior, quod & videre eſt ex ipſo Homero, qui ſæpiſſimè epulum ἐίσην vocat, hoc eſt æquale.

μετὰ.) hoc in loco idem quod πρὸς ad.

ἕποιντο pro εἵποιντο.) 3. pl. imper. à verb. ἕπομαι ſequor.

δωδεκάτη ſuple ἡμέρα.

δῶ.) apocope pro δῶμα, domus, ædificium, habet primitiuum δέμω, ædifico, à quo & δόμος

ὁ καὶ ἡ χαλκοβατὴς, καὶ τὸ ἐς.) æreum habens fundamentum, ex χαλκὸς, & βάσις, fundamentum.

γουνάζομαι.) genua alicuius amplector, fut. ασομαι, fit à γοῦνας, pro quo γόνυ, vſitatius.

πείσεσθαι.) inf. fut. medii πείσομαι, à verb. πείθομαι, ſuadeor, obtempero.

οἴω.) poëticum pro quo οἴομαι, puto.

ſic ſane loquuta abiit, hunc verò reliquit ibi
Ὣς ἄρα φωνήσασ᾽ ἀπεβήσατο, τὸν δὲ λίπ᾽ αὐτοῦ

НБ ОНУ імені І. І. Мечникова

iraſcentem circa animum cauſa bene cinctæ mulieris,
Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός,
quam vi inuito abſtulerunt.
Τὴν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων.

ἀπεβησάμην, σω, σατο.) Aor.1. medius ab ἀποβαίνω, diſcedo abeo, quod à βάω, ſua ſumit tempora.

λίπε pro ἔλιπε.) Aor.2. verb. λείπω. αὐτοῦ, illic.

ἐϋζώνοιο, pro ἐϋζώνου.) ſubauditur. ἕνεκα cauſa bene cinctæ mulieris ab εὖ & ζώνη, zona ſeu cinctura. Idem ac ſi dicas & benè comptam, indutam à parte pro toto.

ἀπηύρων.) 3. pl. imperf. verbi ἀπαυρέω, aufero, quod poëticum eſt.

ſed Vlyſſes
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ad Chryſam venit, ducens ſacram hecatomben.
Ἐς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
illi verò quando certè portum multum profundum intra venerũt.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο.
vela quidem demiſerunt, poſuerunt verò in naue nigra,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
malum verò thencæ impoſuerunt, rudentibus dimittentes,
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες,
celeriter, illam verò in portum protraxerunt
Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν
ramis,
ἐρετμοῖς,
iecerunt verò anchoras, circa verò tonſillas alligarunt,
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν,
regediebantur verò & ipſi in littus maris,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
hecatombem verò eduxerunt longè iaculanti Apollini,
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ex verò Chryſeis naue iuit per pontum gradiente.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
hanc verò poſteà ad altare adducens multùm prudens
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις
Vlyſſes.
Ὀδυσσεύς.
Patri dilecto in manibus ponebat, & illum alloquutus eſt.
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε.

ἵκανον, ες, ε.) imperf. verb. ἱκάνω, venio.

ὁ λιμὴν τοῦ λιμένος) portus.

ὁ καὶ ἡ πολυβενθὴς καὶ τὸ ές.) ge. εος, ους, multum profundus. Compoſitum à πολὺ & τὸ βένθος, multam habens profunditatem Deducunt autem τὸ βένθος à τὸ βάθος, quemadmodum, & τὸ πένθος, luctus à τὸ πάθος ἐντὸς intra intus.

ἵκοντο.) 3. pl. Aor. 2. verb. ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, quod ſumit tempora ab ἵκομαι.

τὸ ἱστίον, τοῦ ἱστίου.) velum.

ἐστειλάμην, λω, λατο.) in 3. pl. ἐστείλαντο. Aor. 1. medius verb. στέλλω, mitto.

θέσαν pro ἔθεσαν) 3. pl Aor. 2. verbi τίθημι, pono.

ὁ ἱστὸς.) malus, ſeu clauus nauis. Item tela.

Ἱστοδόκη) foramen in naui vbi malus imponitur. Componitur ab ἱστὸς malus & δέχομαι, capio.

πέλασαν.) pro ἐπέλασαν. 3. pl. Aor. 1. verbi πελάζω, appropinquare facio admoueo. Deriuatur à πέλας, propè.

προτόνοισιν) pro προτόνοις, dat. pl. à ſingulari τὸ πρότονον funis quo velum tollitur, & dimittitur fit à verbo προτείνω, protendo.

ὑφέντες.) nominatiuus pl. à ſingulari ὑφεὶς, έντος, quod eſt participium Aor. 2. ὑφίημι, ſubmitto, inclino, fut. ὑφήσω. Aor 2. ὑφῆν.

ὅρμος.) portus, pars in qua ſtant naues, & tunc eſt paroxytonum, ὁρμὸς verò monile oxytonum, fitque in hac ſignificatione ab εἴρω necto.

προέρυσσαν.) 3. pl. Aor. 1. verb. προερύω, protraho, fut. σω.

ἐρετμοῖς.) remis. De eo alibi dictum.

εὐνὰς.) Acc pl. à ſing. εὐνὴ cubile, hoc verò in loco pro anchora. Nam anchoræ τὴν ναῦν ἐν τῷ λιμένι εὐνάζουσι nauem in portu quieſcere faciunt.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

πρυμνήσια.) ligna ſunt, & pali in littore defixi, quibus πρύμνα, id eſt puppis alligatur, ne nauis à littore longiùs feratur. Latini tonſillas appellant.

ἔδησαν.) à verb. δέω ligo fut. δήσω.

ὁ ῥηγμὶν.) gen. τοῦ ῥηγμῖνος, litus ad quod videlicet rumpuntur fluctus, ex ῥηγνύω, ſeu ῥήγνυμι, rumpo.

βῆ pro ἔβη.) Aor. 2. verb. βαίνω, tanquam à βῆμι.

ὁ βωμὸς τοῦ βωμοῦ.) ara, altare, delubrum.

τίθει pro ἐτίθει.) imperf. verb. τίθημι, tanquam à τιθέω.

O Chryſa præmiſit me Rex virorum Agamemnon.
Ὦ Χρύση πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
filiamque tibi adducere, Phœboque ſacram hecatomben
Παῖδά τε σοι ἀγέμεν, φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ſacrificare pro Danais, vt placemus Regem,
Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθ' ἄνακτα,
qui nunc Argiuis multum gemere facientes ſolicitudines immiſit,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν,

ἀγέμεν.) Ion. pro ἄγειν.

ῥέξαι.) inf. Aor. 1. verbi ῥέζω, facio, item ſacrifico.

ἱλασόμεσθα.) 1. pl. fut. medij verbi ἱλάσκω, placo, quod ſumit ſua tempora tanquam ab ἱλάω.

ὁ καὶ ἡ πολύστονος.) multum gemens, ſeu gemere faciens, à πολὺ multum & στένω gemo.

τὸ κῆδος.) ſolicitudo, & etiam affinitas.

ſic loquutus in manibus ponebat, ille verò excepit gaudens
Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων
filiam charam. illi verò celeriter Deo inclytam hecatomben
Παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλυτὴν ἑκατόμβην
de ordine poſuerunt bene ædificatum iuxta altare.
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
manus lauerunt verò poſtea, & placentulas ſumpſerunt.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

illis verò Chryſes alta voce precabatur manus attollens.
Τοῖσιν δὲ χρύσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀναχών.

κλειτὸς, ὴ, ὸν.) glorioſus fit à κλέος, gloria.
ὁ καὶ ἡ ἐΰδμητος, καὶ τὸ, ον.) bene ædificatus, ab εὖ & δέμω, ædifico.
χερνίψαντο.) 3 pl. Aor. 1. medij verb. χερνίπτω manus lauo. Componitur ex χεὶρ, & νίπτω, lauo.
οὐλοχύτης.) Ecce προθύματα, hoc eſt primitias ſacrificij. Antequam ad ſacrificium veniretur, aris οὐλοχύτας infundebant. Erant autem οὐλοχύται placentulæ ex hordeo & ſale confectæ, ab οὐλὴ hordeum, & χύω, fundo.
ἀνέλοντο.) 3. pl. Aor. 2. medij verb. ἀναιρέω, quod hic pro aſſumo capitur. Aliàs enim interficio, ſumitque hunc Aor. ab ἕλω.
μεγάλα.) magno affectu, & ideo alta voce
ἀναχὼν.) particip. Aor. 2. verb. ἀνέχω, attollo.

audi me ô argenteum arcum habens, qui Chryſam tueris,
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Cillamque diuinam, Tenedoque fortiter imperas
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις
iam quidem aliquando me anteà audiebas precantem.
Ηδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο.
honoraſti quidem me, valdè autem læſiſti populum Achiuorum.
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν.
atque etiam & nunc mihi hoc perfice deſiderium.
Ηδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
iam nunc Danais duram perniciem repelle.
Ηδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.

De his omnibus ſuperiùs dictum eſt.
ſic loquutus eſt precans, hunc verò audiebat Phœbus Apollo.
Ως ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
ſed poſtquam precati ſunt, & placentulas proiecerunt,
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

retro traxerunt quidem primùm, & iugularunt & excoriarunt,

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

femoraque exciderunt, & nidore cooperuerunt

Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν

duplicata facientes, ſuper ipſis verò cruda poſuerunt,

Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν,

adoleuit verò in lignis fiſſilibus ſenex, inſuper verò ardens vinum

Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον

libabat, iuuenes verò iuxta eum tenebant verua manibus.

Λεῖβε, νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

ſed poſtquam combuſtæ ſunt coxæ, & viſcera guſtarunt.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο.

minutim ſecarunt ſanè alia, & circum verubus fixerunt,

Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

toſſeruntque ſedulò, traxeruntque omnia.

Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

δάσαντο.) 3.pl.Aor.1.verbi δάχομαι.

προβάλοιντο.) pro προβάλοιντο, 3.pl.Aor.2.medij verbi προβάλλω, proiicio

αὖ.) ſignificat retro. ἔρυσαν, autem pro εἴρυσαν, 3.pl. Aor.1. verbi ἐρύω, traho. Hoc dictum eſt ex inſtituto priſcæ Theologiæ, quæ ſacrificantibus hanc legem præſcribebat, vt cœlitibus rem diuinam obeuntes, hoſtiæ collum refringerent ac retorquerent, vt reſupinata ea & in cœlum ſpectans Deum cui mactabatur, pro mactante velut rogaret. Contrà ſi ad inferos ſacra ſpectabant, quod immolabatur terram inſpiciebat.

ἔσφαξαν.) 3.pl.Aor.1.σφάττω, iugulo.

ἔδειραν.) 3.pl.Aor.1.verb.δέρω excorio.

ἐξέταμον.) 3.pl.Aor.2.verbi ἐκτέμνω, exſcindo, Μηρούς autem hoc eſt coxas cum inguinibus ſcindendo auferebant. Nam hæc pars animalis precioſa in primis cenſebatur, vel inceſſus ratione, vel quòd inde ſe promeret ſemen genitale.

κατά.) refertur ad ἐκάλυψαν, hoc eſt operuerunt coxas aruina, & pinguedine. Eſt autem 3.pl. Aor. 1. verbi καλύπτω, operio.

δίπτυχα) neutrum plurale à ſingulari, ὁ καὶ ἡ δίπτυχος, καὶ τὸ ον, duplicatus. Compoſitum à δίς, bis, & πτύσσω, plico, δίπτυχα, autem ποιήσαντες, gemina facientes, hoc eſt adipem duplicantes. Nam præter eam quæ in ipſis femoribus erat, adiungebant & aliam aliunde ſumptam, putà de renibus vel aliis internis victimarum partibus.

ἐπ' αὐτῶν δ'.) ſubaudi μηρῶν, deinde ſuper ipſa femora omento conſperſa ὠμοθέτησαν, ab omni parte cruda portiunculam acceptam femoribus adiiciebant, ne nulla pars carnium Deo ſacratarum neglecta videretur, ſed victima hac ratione quodammodo videretur Deo tota incendi. Componitur autem ὠμοθετεῖν ab adiectiuo ὠμὸς crudus & θετέω, quod fit à τίθημι, pono.

καῖε pro ἔκαιε.) 3. ſing. imperf. verb. καίω vro, cuius fut. καύσω, tanquam à καύω.

σχίζης.) Ionicè pro σχίζαις, à ſingulari σχίζα, lignum fiſſile, quod fit à σχίζω, findo.

ἐπὶ.) refertur ad λεῖβε pro ἐπέλειβε inſuper libabat, à λείβω. Vinum autem libabat hoc eſt inſpergebat in id quod coquebatur. Αἴθοπα autem οἶνον dicit ab αἴθω, ardeo, ſed alia ratione. Affirmant enim nonnulli per hoc intelligi nigrum, cuius coloris ſunt quæ aduſta ſunt ligna. Idcirco Homerus antea dixit οἴνοπα πόντον. Nigra autem potius, quàm alba, in hunc vſum eſſe commodiora, quòd eſſent fortiora, & generoſiora. Quandoquidem vinum quod libabatur, merum erat, nec vllatenus dilutum, ſignificabat enim oportere mentem ſacrificantium integram eſſe, & omni dolo mendacioque vacuam.

ἔχον pro εἶχον, tenebat.

πεμπώβολα.) quinque verua, vox compoſita à πέμπε, quod pro πέντε, ie eſt quinque Æoles dicunt, & ὀβελὸς veru. Numerus autem carminis ο in ω mutat pro πεμπόβολα πεμπώβολα faciens. Herodotus autem dum Homerum Æolenſem fuiſſe contendit, hinc probat quod dum meminit carnium, quæ à ſacerdote vrebantur ilia tacuit, μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει ὀσφύν, hoc eſt. Ex omni gente Græca ſola Æolica non cremat ilia. Poſtmodum ſubdit Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα, ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσι. οἱ δ' ἄλλοι ἕλληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσι, οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε, πέμπε. Æoles ſoli inteſtina quinque verubus aſſant. Reliqui Græ. tribus. Et Æoles πέντε proferunt πέμπε. Hinc vides parata verua ad torrenda inteſtina victimarum. Coxæ enim à ſacerdote in fiſſilibus cremabantur.

μηρ'

μηρά.) neutraliter tanquam à ſingulari μηρὸν, femur. Vſitatius tamen maſculinum ὁ μηρὸς, cuius diminutiuum, τὸ μηρίον.

ἐκάην, ης, η.) Aor.2 paſſ. verb. καίω, vro.

τὸ σπλάγχνον.) viſcus, cor, inteſtina vitaliora, qualia ſunt cor, pulmo, iecur. Item miſericordia. Conuiuij autem agitandi primus cibus erant ipſa viſcera.

ἐπάσαντο.) 3.pl. Aor.1. verbi πάομαι, guſto Aliàs poſſideo, acquiro, fut. πάσομαι.

μιστύλλω.) minutim ſeco. Deriuatur ab inuſitato ſuperlatiuo μεῖστος, cuius comparatiuus μείων, poſitiuus μικρὸς, paruus.

ἔπειραν.) 3.pl. Aor.1. verbi πείρω, figo, fut. περῶ, Aor.1. ἔπειρα.

ὤπτησαν.) 3.pl. Aor.1. verbi ὀπτάω, torreo, fut. ήσω.

περιφραδέως.) valde ſcienter, peritè, cautè. Compoſitum à περὶ quod in compoſitione ſupra modum, valde aliquando ſignificat, & φράζομαι, obſeruo, caueo, conſulo.

ἐρύσαντο.) 3.pl. Aor.1. verbi ἐρύω, traho.

ſed postquam ceſſarunt à labore, feceruntque conuiuium,
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
epulabantur, neque quidquam animus egebat epulo æquali.
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
ſed poſtquam potus & eſus deſiderium emiſerunt,
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
iuuenes quidem pateras coronauerunt potu.
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
diſtribuerunt verò omnibus inchoantes poculis,
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
illi verò tota die cantu Deum placabant,
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
pulchrum canentes Pæonem filii Achiuorum,
Καλὸν ἀείδοντες Παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν,
canentes longe operantem, ille verò mente delectabatur audiens,
Μέλποντες ἑκάεργον, ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
quando verò ſol occidit, & crepuſculum aduenit,
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
certè tunc dormierunt iuxta rudentes nauis,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

παύσαντο.) 3.pl.Aor.medij verbi παύω,ceſſare facio. παύομαι, autem ceſſo.

τετύκοντο.)reduplicatio pro ἐτύκοντο,3.pl.Aor.2.verbi.

τεύχω.) apparo,inſtruo fabrico cuius Aor.2. ἔτυχον, & Ionicè non ſeruata aſpiratione, ἔτυκον,medius ἐτυκόμην.

δαίνυντο.)pro ἐδαίνυντο,3.pl.imperf.δαίνυμαι,epulor.Deriuatur à δαὶς τῆς δαιτὸς epulum, cuius primitiuum δαίω, partior, vt ſuprà dictum eſt.

τι ſubaudi κατὰ ſecundum quid quodammodo.

ἐδεύετο.) epentheſis pro ἐδέετο,à δέομαι,indigeo,item rogo.

ἡ πόσις τῆς πόσιος.) potio fit à 2. perf.paſſ. verb. πίνω,bibo,cuius fut. πώσω tanquam à πόω.

ἡ ἐδητὺς τῆς ἐδητύος,eſus ab ἔδω, comedo.

ἐξ refertur ad ἔντο eſt tertia.pl.Aor.2.medij verbi ἐξίημι, emitto, cuius fut. ἐξήσω,2 Aor. ἔξην,medius ἐξέμην.

ὁ ἔρος, τοῦ ἔρου.) deſiderium,amor,aliàs,ὁ ἔρως τοῦ ἔρωτος.

κρητῆρες.) Ionicè pro κρατῆρες.Acc pl.à ſingul. κρατὴρ τοῦ ῆρος patera.Deducitur à verb. κεράω, miſceo, in pateris enim miſcebatur vinum & aqua.

ἐπεστέψαντο.) 3.pl.Aor.1.medij verbi ἐπιστέφω, corono.fut. στέψω.Primus Aor.ἔστεψα, medius ἐστεψάμην, ψω, ψατο. Iſtud autem ἐπεστέψαντο, idem eſt quod ad ſumma vſque craterum labra fuderunt. Vinum enim in ſumma poculi margine veluti coronam facit.

ποτὸς τοῦ ποτοῦ.) Ionicè ποτοῖο potus, fit à 3 perf. verb. πίνω, de quo paulò ante.

νώμησαν.) pro ἐνώμησαν,3. pl. Aor.1. verbi νωμάω, diſtribuo quod eſt poëticum,pro quo in proſa νέμω vſurpatur.

ἐπαρξάμενοι.)ſcilicet quibus partiendi epuli negotium datum erat.

δεπάεσσι.) datiuus,poëticus pro δέπασι à ſing. τὸ δέπας, τοῦ δέπατος,poculum.

πανημέριοι.) toto die, ſic dicuntur qui per totam diem aliquid faciunt, vt enim & ſingularis πανημέριος cui opponitur παννύχιος.

ἡ μολπή.) cantus,à μέλπω,cano.

παιήων τοῦ παιήονος.) Hymnus in Apollinem vel ἐπὶ τῇ παύσει τοῦ λοιμοῦ, ὡς ὁ νῦν ᾀδόμενος, vel ἐπὶ παύσει τοῦ πολέμου, ob ceſſationem peſtis,vt qui nunc cantatur, vel ob ceſſationem belli: fitque ideo hæc dictio à verb. παύω, ſedo, ceſſare facio. Et poëta quidem ipſum παιήονα vocat. Alij verò παιῶνα, & παι‑

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

να, vnde verba παιονίζειν, & παιανίζειν iſtuſmodi cantum canere.

Ἦμος & τῆμος.) aduerbia temporis quæ dum, & tum ſignificant, donec, tunc.

ἠέλιος pro ἥλιος.) dum autem fit iſta ἐπέκτασις, prior aſpirata leuigatur.

κατέδυν, υς, υ.) Aor. 2. verb. καταδύω, ſeu καταδύμι, demergo hoc in loco quando occidit ſol. hinc & occaſus δύσις, & δυσμή, dicitur.

τὸ κνέφας, ατος.) crepuſculum.

κοιμήσαντο.) 3. pl. Aor. 1. medij verbi κοιμάω, ſopio, dormire facio, κοιμάομαι verò, dormio.

πρυμνήσια.) de hoc nomine ſuperiùs.

quando verò mane genita apparuit roſeis digitis Aurora,
Ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
& tunc poſtea reducebantur ad exercitum latum Achiuorum
Καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
illis verò ſecundum ventum mittebat longè operans Apollo.
Τοῖσιν δ᾽ ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
illi verò malum erexerunt, & vela alba expanderunt.
Οἱ δ᾽ ἱστὸν στήσαντ᾽, ἀνά θ᾽ ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
inflauit verò ventus medium velum, circa verò fluctus
Ἐν δ᾽ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
carinam niger valde ſtrepebat nauis vadentis.
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ᾽ ἴαχε νηὸς ἰούσης.
illa verò currebat per fluctum traiiciens vias.
Ἡ δ᾽ ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
ſed poſtquam venerunt ad exercitum latum Achiuorum.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
nauem quidem illi nigram in continentem, traxerunt,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ᾽ ἠπείροιο ἔρυσσαν,
alte in arena ſubtus verò fulcra longa
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ᾽ ἕρματα μακρὰ
extenderunt,
τάνυσσαν.

НБОНУ імені І.І. Мечникова

ipſi verò diſpergebantur per tentoriaque naueſque.

Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

ἠριγένεια.) Auroræ epithetum, frequens apud poëtam. compoſitum ab ἦρ τοῦ ἦρος mane & γίνομαι, fio, naſcor, quæ videlicet mane naſcitur.

φάνη pro ἐφάνη) 3. ſing. Aor. 2. paſſ. verbi, φαίνω, oſtendo, appareo.

ὁ καὶ ἡ ῥοδοδάκτυλος.) roſeos habens digitos, à ῥόδον, roſa, & δάκτυλος, digitus.

ἡ ἠὼς τῆς ἠόος, οῦς) 4. contractorum, id eſt Aurora, Atticè ἕως; & Doricè, ἀώς.

ἀνάγοντο.) pro ἀνήγοντο, reducebantur.

εὐρὺς. εῖα, ὺ.) latus, g. εος, είας, εος, acc. ὺν, εῖαν, ὺ.

ἴκμενον.) quaſi ἰκνεῖσθαι ποιοῦμενον, ventum qui nauem ire faciebat, flans ſcilicet à puppe, quem & idem οὖρον vocat ab οὐρά τῆς οὐρᾶς cauda, puppis autem eſt poſterior pars nauis, & veluti cauda.

ἵει.) 3 ſing. imperf. verb. ἵημι, mitto, tanquam ab ἱέω.

στήσαντο.) pro ἐστήσαντο, ſtare fecerunt, erexerunt, 3. pl. Aor. 1. medij verbi ἵστημι, ſtatuo, ſtare facio.

πέτασσαν.) pro ἐπέτασαν, 3. pl. Aor. 1. verbi πετάννύω, ſeu πετάννυμι, expando, quod ſumit ſua temp. tanquam à πετάω.

ἐν.) refertur ad πρῆσεν, 3. ſing. Aor. 1. verbi, πρήθω, flo, & etiam incendo, fut. ήσω.

στείρῃ.) Ionicè pro στείρᾳ, dat. ſing. à nominatiuo στεῖρα, carina, aliàs στεῖρις, ιδος, ſignificat etiam ſterilem.

πορφύρεον.) hoc eſt nigrum, nam purpurea in nigrorem vergunt, vt iam dictum eſt.

ἴαχον, ες, ε.) imperf. verb. ἰάχω, clamo, à quo Iachus Bacchus dicitur, ob clamores ebriorum.

διαπρήσσουσα.) traiiciens, participium præſentis πρήσσω, traiicio, tranſeo quod deriuatum vult Euſtathius à περάω, ſcilicet à futuro περάσω. Ionicè περήσω, facta ſyncop. πρήσω & duplicato σ πρήσσω.

κέλευθα.) ſubaudiendum ὑγρά, humidas vias.

ἵκοντο.) 3 pl Aor. 2. medij verbi ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, quod ſumit ſua tempora ab ἵκομαι.

ἠπείροιο.) Ionicè pro ἠπείρου, à nominatiuo ἤπειρος, continens, hoc eſt immenſum terræ ſpatium, continens multa regna nullo

mari ſeparata, & videtur dici quaſi ἄπειρ☉, ſine fine, ab α priuatiua, & πέρας, finis. Eſt etiam nomen proprium regionis, quæ hodie Albania.

ἔρυσαν, pro εἴρυσαν.) 3. pl. Aor. 1 verb. ἐρύω, traho.

ὑπό.) refertur ad τάνυσαν, quod eſt 3 pl. Aor. 1. verbi τάνυω, extendo.

τὸ ἕρμα τοῦ ἕρματος.) fulcimentum, hoc eſt ligna quæ ſupponuntur nauibus in terram tractis, ne putreſcant. Dicitur autem ἕρμα, per ſyncop. quaſi ἔρεισμα, firmamentum, ab ἐρείδω, firmo, fulcio.

ἐσκίδναντο.) 3. pl. imperf. σκίδναμαι, diſpergor, quod fit à σκίδνημι cuius primitiuum σκιδνάω.

νέας.) Atticè pro ναῦς, eſtque accuſatiuus pluralis, à ſingul. ναῦς, g. ναός, Atticè νεώς.

ſed ille iraſcebatur nauibus aſſidens celeriter gradientibus
Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι 418.
nobilis Pelei filius pedibus celer Achilles.
Διογενὴς Πηλέως ὑιὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
neque vnquam in foro verſabatur honorante viros,
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
neque vnquam bello, ſed corrumpebat charum cor.
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον γ', ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
illic manens, deſiderabat vero clamorem, bellumque
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε, πόλεμόν τε.

μήνιε pro ἐμήνιε.) imperf. verb. μηνίω.

νηυσί pro νηυσι, Ionic.

παρήμεν☉.) particip. præſentis πάρημαι, aſſideo, ſimplex, ἧμαι, ſedeo.

ὠκυπόροισι.) Ionicè pro ὠκυπόροις, à ſingulari ὠκύπορ☉, celeriter gradiens, ab ὦκα, celeriter, & πορεύομαι, gradior.

πωλέσκετο.) 3. ſing. imperf. ἐπωλεσκόμην, cuius præſens πωλέσκομαι, verſor, aliàs πωλέω, cuius fut. πωλέσω, à quo interpoſito κ fit nouum thema, πωλέσκω.

κυδιάνειρα.) quæ honorat viros, à κῦδος, g. εος, ους, honor, gloria, & ἀνήρ vir. Crebrò hoc epithetum concioni, & loco in quem conueniunt homines de rebus acturi tribuit poëta.

φθινύθεσκε.) pro ἐφθινύθεσκε, formatur hoc imperf. à 2. ſing.

ἐφθίνυθες, imperf. verb. φθινύθω, corrumpo, tabeſcere facio, cuius primitiuum φθίνω, ſic & ποθέεσκε 3, ſing imperf. ἐπόθεον, ἐπόθεες, cuius præſens ποθέω deſiderò.

ἀϋτή.) clamor, vociferatio ab αὔω clamo, vociferor, capitur & pro ipſa pugna, in qua pugnantes ſe cum clamore inuicem adoriuntur.

ſed quando certè duodecima facta eſt Aurora,
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
& tunc certè ad Olympum ibant Dij ſemper exiſtentes,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
omnes ſimul, Iupiter verò præibat. Thetis verò non obliuiſcebatur mandatorum
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
filij ſui, ſed illa emerſit è fluctu maris,
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης.
matutina verò aſcendit magnum cœlum, Olympumque
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε.
Inuenit verò late videntem Saturnium, ſeorſum ſedentem ab aliis
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην, ἄτερ ἥμενον ἄλλων
In ſummo vertice multum iugoſi Olympi
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο
& ante ipſum ſedebat, & cepit per genua
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
ſiniſtra, dextera verò ſub mento prehendens
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα
precans alloquuta eſt Iouem Saturnium regem.
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα.

ἴσαν.) 3. pl. imperf. verbi εἶμι eo.
αἰὲν pro αἰεί.) ſemper.
ἦρχε.) præibat vt rex 3. ſing. imperf. verbi ἄρχω, impero.
λήθετο pro ἐλήθετο.) 3. ſing. imperf. verb. λήθομαι, pro quo λανθάνομαι, obliuiſcor.
ἐφετμέων.) Ionicè pro ἐφετμῶν, g. pl. à ſingulari ἐφετμή τῆς

ἐφετμῆς,mandatum præceptum,à verb. ἐφίημι,mando.

ἑοῦ pro οὗ.) ſui, g. ſing. pronominis poſſeſſiui 3. perſonæ ὅς, ἥ, ὅν.

ἀποδυσάμενος, σω, σατο.) Aor.1.medius verb. ἀποδύω, ſeu ἀποδύμι,exuo,emergo,fut. ἀποδύσω.

ἠερίη pro ἠερία.) matutina,fit ab ἦρ, ἦρος mane,& etiam ver pro ἔαρ per ſynæreſin.

εὐρύοπα τοῦ εὐρύοπος.) latos habens oculos, latè videns: Deus enim omnia videt.Componitur ab εὐρὺ latus, & ὤψ, ὠπός oculus, vultus. Metri autem cauſa ω mutatur in ο.

ἄτερ) ſeorſum,ſeparatim.

πολυδειράς.) g. πολυδειράδος multa iuga ſeu prominentias habens,à πολὺ multus, & δειρὰς άδος iugum,cacumen

καθέζετο.) pro ἐκαθέζετο, 3.ſing. imperf. verbi καθέζομαι, ſedeo.

στῆ pro ἔστη.) 3.ſingular.Aor 2. ἔστην ab ἵστημι ſto,ſtare facio.

σκαιῇ.) Ionicè pro σκαιᾷ, ſiniſtra, ſic δεξιτερᾷ. Dextra manu vt nobiliore, partem Iouis tangit nobiliorem, læua verô vt ignobiliore. Datum eſt memoriæ apud antiquos moris fuiſſe, vt qui ad aliquem ſupplices accederent, eius caput, dextram, ac genua manibus tangerent. Per caput tactum, conſenſum petebant,nam in capite eſt τὸ λογιστικὸν, id eſt ratio, qua dictante, & duce nos annuimus, vel abnuimus. Per dextram verò faciendi eius quod petebatur facultas notabatur; quoniam in dextera manu τὸ πρακτικὸν, rei agendæ ſumma poteſtas ineſt. Poſtremò per genua prompta rei perficiendæ diligentia, quandoquidem genua τὸ κινητικὸν, id eſt mouendi, & progrediendi vim habent. Dicitur autem σκαιὰ, quaſi σκάζουσα, claudicans, in agendo ſcilicet opere.

ἀνθερεὼν τοῦ ἀνθερεῶνος.) locus ſub mento, qui barba veſtitur, & quaſi effloreſcit, ideóque ſic dictus quaſi ἀνθεσι ῥέων floribus fluens.

Iupiter pater, ſi quando certè te inter immortales iuui,
Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα, 503.
vel ſermonem,vel opera iſtud mihi perfice deſiderium.
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ τό δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

honora mihi filium, qui celerrimi fati ſupra alios
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
fuit, ſed illum nunc rex virorum Agamemnon
Ἔπλετ᾽, ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
dehonorauit, capiens enim habet præmium ipſe auferens.
Ἠτίμησεν, ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
ſed tu illum honora Olympie prudens Iupiter.
Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ.
tantiſper verò Troianis impone victoriam, donec Achiui
Τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
filium meum honorauerint, augeant verò ipſum honore,
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν δέ ἑ τιμῇ.

ὄνησα.) Aor.1.verb. ὀνέω, iuuo pro ὤνησα.

τὸ ἔπος, εος, ους, εϊ, ει.) verbum, ſermo, vt plurimum verò pro carmine heroïco.

κρήηνον.) ſuperius dictum eſt, quemadmodum, & de ἐέλδωρ.

τίμησον.) Aor.1.imperatiui modi verbi τιμάω, honoro.

ὠκύμορος.) qui eſt celeris fati, ſeu cui fatale eſt celeriter mori; ab ὠκὺς celer, & μόρος fatum, huius ſuperlatiuus ὠκυμορώτατος.

ἔπλετο.) ſyncop. pro ἐπέλετο, 3.ſing. imperf. verb. πέλομαι, ſum.

ἠτίμησεν.) iam ductum, quemadmodum & ἀπούρας.

τῖσον.) Aor.1.imperatiui modi verbi, τίω honoro.

μητίετα.) vocatiuus à nominatiuo μητιέτης, ſapiens, mul. conſilij, à nomine μῆτις, g. ιος, conſilium.

Τόφρα.) tantiſper, ὄφρα, dum.

ὀφέλλω.) aureo.

ſic dixit, illam verò nequaquã alloquutus eſt nubiũ coactor Iupiter
Ὣς φάτο, τὴν δ᾽ οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
ſed tacitus diu ſedebat. Thetis verò vt tetigit genua,
Ἀλλ᾽ ἀκέων δὴν ἧστο. Θέτις δ᾽ ὡς ἥψατο γούνων,
ſic tenebat inhærens, & interrogabat ſecundò rurſus.
Ὣς ἔχετ᾽ ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖθις.
verum quidem certè mihi promitte & annue,
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον

НБ ОНУ імені І. І. Мечникова

vel nega quandoquidem non tibi ineſt metus, vt bene ſciam.
Η ἀπόειπ᾽ ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ.
quantùm ego inter omnes inhonorata dea ſum.
Οσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.

νεφεληγερέτα.) vocatiuus pro nominatiuo νεφεληγερέτης, nubiũ coactor, congregator, à νεφέλη, nubes, & ἀγείρω, congrego.

ἀκέων.) de hoc ſuperiùs.

ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧσο.) Imperf. verb. ἧμαι, ſedeo.

ἡψάμην, ψω, ψατο) Aor 1. verb. ἅπτομαι, tango, fut. ἅψομαι.

ἔχετο pro εἴχετο.) tenebat, 3. ſing. imperf. ἔχομαι, cuius actiuum ἔχω, habeo, teneo.

ἐμπεφυκὼς, ότος, ἐμπεφυῖα, υίας.) particip. perf. medij verbi ἐμφύω, ſeu ἐμφύμι, quod innaſcor ſignificat, vel ita tenaciter inhæreo. vt non ſolùm tangere ſed ſimul natus eſſe videar.

ἠρόμην, ου, ετο.) imperf. verb. ἔρομαι, interrogo.

Νημερτὲς.) aduerbiaſcit, poniturque pro νημερτῶς verè. Eſt autem νημερτὴς compoſitum à particula priuandi νη, & ἁμαρτέω pro quo ἁμαρτάνω erro, delinquo, pecco, vt ſit verus, qui non aberrat à verò.

ὑπόσχεο.) Ionicè pro ὑπόσχου. Aor. 1. imperatiui modi verbi ὑπισχνέομαι, promitto, quod ſumit ſua tempora à σχέω, fut. ὑποσχέσομαι, Aor. 2 ὑπεσχέμην.

εἶπε.) dic ἀπόειπε, denega.

ἔπι pro ἔπεσι ineſt.

τὸ δέος.) g. εος, ους, metus.

εἰδῶ, ῇς, ῇ.) Aor. 2. ſubiunct modi verbi εἴδω, ſcio.

hac verò magnũ ingemiſcens alloquutus eſt nubiũ coactor Iupiter
Τὴν δ᾽ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς
certè pernicioſa opera quando me altercari immittes
Ηδὴ λοίγια ἔργ᾽ ὅτ᾽ ἐμ᾽ ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
cum Iunone quando me irritet probroſis ſermonibus.
Ηρῃ, ὅτ᾽ ἄν μ᾽ ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
illa verò, & ſic me ſemper inter immortales Deos
Η δὲ καὶ αὔτως μ᾽ αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
obiurgat, & me ait in pugna Troianis auxiliari.
Νεικεῖ, καί τέ με φησὶ μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.

НБ ОНУ імені І. І. Мечникова

ſed tu quidem nunc rurſus recede, ne te animaduertat

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ

Iuno, mihi verò hæc curæ erunt donec perfecero.

Ἥρη, ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.

eia age tibi capite annuam, vt perſuaſa ſis.

Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.

iſtud enim ex me inter immortales maximum

Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον

ſignum. neque enim meum rurſus requirendũ, neque deceptiuum,

Τέκμωρ. οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν,

neque imperfectum, quod capite annuero.

Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅπι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

dixit & nigris ſuperciliis annuit Saturnius;

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,

immortales verò comæ fortiter commotæ regis

Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος

capite ab immortali, magnum autem concuſſit

Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν

Olympum.

Ὄλυμπον.

ὀχθήσας.) partip. Aor. 1. verbi ὀχθέω, ingemiſco, εἰς ὕψος αἴρω τὸν θυμὸν in altum animum effero, metaphora ſumpta à ripis fluuiorum quæ ὄχθαι, dicuntur, & ipſis alueis ſunt altiores.

λοίγια.) pernicioſa, ſit à λοιγὸς pernicies.

ἐχθοδοπέω.) voce inimica aliquem alloquor. Componitur ab ἔχθος odium, inimicitia, & ὢψ ὀπὸς, vox.

ἐφήσω, σεις, σει.) fut. ab ἐφίημι, immito.

ἐρέθῃσιν.) Ionicè pro ἐρέθῃ, 3. ſing. præſentis ἐρέθω, ſubiunctiui modi alias ἐρεθίζω.

τὸ ὄνειδος.) probrum εος, ους, hinc ὀνειδεῖος, α, ον, probroſus.

νεικέω, obiurgo, fut. έσω.

ἀποστειχε.) & metri cauſa ἀπόστιχε, præſens imperatiui modi, ab indicatiuo ἀποστείχω, recedo, ſimplex στείχω, propriè ordine eo, vnde & στίξ, στιχὸς, ordo.

νοήσω, σῃς, σῃ.) Aor. 1. ſubiunct. modi à νοέω, animaduerto.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

μελήσομαι, σῃ, σεται) fut. medium verbi μέλω, curæ ſum, quod ſumit ſua tempora à μελέω.

τελέσσω.) metri cauſa pro τελέσω, σῃς, σῃ, Aor. 1. ſubiunct. modi à verbo τελέω. perficio.

εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ.) ſimile eſt huic quod ſuperius εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ſuntque iſta εἰ δ' ἄγε aduerbia hortationis.

πεποίθω θῃς, θῃ.) perf. medium ſubiunctiui modi à verb. πείθω, ſuadeo.

τὸ τέκμωρ.) g. ορ Θ, ſignum, finis mors, terminus.

παλινάγρετον.) rurſus requirendum ſcilicet, à me. Componitur hæc dictio à πάλιν, rurſus, & ἀγρέω, venor, vt fera quæ ab eluſis venatoribus, per eaſdem vias quæritur: dicit igitur Iupiter; Conſtans eſt, quod ſemel dixi, & immutabilis mea promiſſio.

ἀπατηλὸς, η, ον.) deceptiuus fit ab ἀπάτη, deceptio.

ὁ καὶ ἡ ἀτελεύτητος, καὶ τὸ, ον.) imperfectus, ab α priuandi particula, & τελευτάω, finio.

ἦ aphæreſis pro ἔφη dixit.

κυανέῃσιν,) Ionicè pro κυανέαις à ſingul. κύανε Θ, α, ον, cæruleus. Dicitur autem quaſi κυμάνεος, color qui vndarum colorem refert. Mare autem & aquæ colorem cœli exprimunt.

ἐπ'.) refertur ad νεῦσε.

ὀφρύσι.) dat. pl. à ſingulari ἡ ὀφρύς, ύος, ſupercilium, compoſitum volunt ab ὄμμα, oculus, & ῥύω, conſeruo, quòd oculos conſeruent ſupercilia.

ἀμβρόσιαι.) immortales. Componitur ab α priuatiua & βροτὸς mortalis, euphoniæ cauſa interiecto μ.

χαῖται, χαίτης.) coma, iuba, ſeta, cæſaries. Componitur à χέω, fundo, & ἅλλω, ſalio, funditur enim huc & huc ſaliens præcipuè in equis, vt oſtendit iſtud ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται, circa verò humeros iubæ ſaliunt.

ἐπεῤῥώσαντο.) fortiter commotæ ſunt, eſt 3. pl. Aor. 1. medij verbi ἐπιῤῥωννύω, confirmo, corroboro, quod ſumit ſua tempora à ῥώω.

ὁ κρὰς τοῦ κρατὸς, caput.

ἐλέλιξεν.) 3. ſing. 1. Aor. verbi ἐλελίσσω, verto.

Illi verò poſtquā ita deliberarūt ſeparrti fuere, illa quidem poſtea

531. Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγεν. ἡ μὲν ἔπειτα

is mare ſaliit profundum à ſplendido Olympo.

Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

Iupiter verò ſuam ad domum, Dij verò ſimul omnes ſurrexerunt
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν
ex ſedibus ſuo patri obuiam, neque qui ſuſtinuit
Ἐξ ἑδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον, οὐδέ τις ἔτλη
expectare venientem, ſed obuii ſtererunt omnes,
Μεῖναι ἐπερχόμενον ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.
ſic ille quidem hic ſedebat in throno, neque illum Iuno
Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, οὐδέ μιν Ἥρη
ignorauit intuita quòd illi communicauit conſilia
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
argenteos pedes habens Thetis, filia marini ſenis.
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
ſtatim cor ſcindentibus Iouem Saturnium alloquebatur.
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα.

βουλεύσαντε.) nominatiuus dualis participij βουλεύσας, Aor. 1. verb. βουλεύω, conſulo.

διέτμαγεν.) ſyncop Boëotica pro διετμάγησαν, 3. pl. Aor. 2. paſſ verb. διατμήγω, diſcindo, ſeparo.

ἆλτο pro ἥλατο.) iam dictum.

ἀνέσαν pro ἀνέστησαν.) 3 pl. Aor. 2. ἀνέστην à verb. ἀνίστημι, ſurgere facio ſed Aor. 2. neutraliter ſignificat ſecus ac. Aor. 1. & præſens.

ἑδέων.) g. pl. à ſingulari τὸ ἕδος, ſedes, g. εος, ους, σφοῦ pro σφετέρου poſſeſſiuum 3. perſonæ, ἐναντίον, coram, obuiam, contra.

ἔτλην, ης, η.) Aor. 1. verbi τλῆμι tolero.

μεῖναι) Aor. 2. infinit modi, à verbo μένω, maneo.

ὁ θρόνος τοῦ θρόνου.) ſolium ſedes, fortè à θορέω, ſalio; iſtiuſmodi enim ſedes elatior exiſtens, videtur ab humiliore loco exilire & quodammodo erumpere.

ἠγνοίησεν.) epentheſis pro ἠγνόησεν, ſing. Aor. 1. verbi ἀγνοέω, ignoro fut. ησω.

συμφράσσατο pro συνεφράσατο.) 3. ſing. Aor. 1. medij verbi συμφράζω, communico, colloquor.

ἀργυρόπεζα.) pedes argenteos habens, ἀργύρεος, argenteus, & πέζα, quod idem ac πούς, ſignificat. Thetis autem habet pedes argenteos, quòd extremæ partes maris ſint interioribus albiores.

κερτόμιος.) mordax, cor ſcindens, componitur à κῆρ ſeu κέαρ, id eſt cor, & τέμνω, ſcindo.

quis verò iterũ tibi doloſis cõſiliis prædite Deorũ communicauit
Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο
conſilia.
βουλάς;
ſemper tibi gratum eſt à me ſeorſum exiſtentem
Αἰεί τι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα
occulta cogitantem determinare, nondum quidquam mihi
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι
lubens ſuſtinuiſti dicere ſermonem, quem mente conceperis
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅττι νοήσῃς.

δολομῆτα.) vocatiuus à nominatiuo δολομήτης, g. ὁ δόλος, dolus, μῆτις τῆς μήτιος, conſilium.
ἐμεῦ pro ἐμοῦ) pertinet ad aduerbium νόσφιν, ſeorſum.
ἀπὸ.) pertinet ad particip. ἐόντα, abſentem.
κρυπτάδιος, α, ον.) occultus, fit à κρύπτω, abſcondo.
δικαζέμεν.) Ionicè pro δικάζειν, determinare, exequi, ſtatuere, & velut lata ſententia irreuocabiliter definire.
οὐδὲ.) refertur ad πω & ſignificat nondum.
πρόφρων.) lubens, volens.
τέτληκα, ας, ε.) perf. verbi τλῆμι, tolero, ſuſtineo, tanquam à τλάω.
νοήσῃς.) 2. ſing. Aor. 1. ſubiunct. modi, à verb. νοέω, cogito, animaduerto, quod fit à νοῦς, mens.

hanc verò excipiebat poſtea pater virorum Deorumque
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Iuno ne certè omnes meos ſpera ſermones
Ἥρη μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
ſcire, difficiles tibi erunt vxori quamuis exiſtenti.
Εἰδήσειν, χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
ſed quem quidem conſentaneum audire, non quis poſtea
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
neque Deorum prior hunc ſciret, neque hominum.
Οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

quem verò ego ſeorſum à Diis velim cogitare.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼ ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι.
nequidquam tu iſta ſingula interroga, neque ſcrutare.
Μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.

ἔλπεο.) Ionicè pro ἔλπου, præſens imperatiui modi ἔλπομαι, ſpero, quod poëticum eſt, pro quo ἐλπίζω.

εἰδήσειν.) fut. infinit. modi tanquam ab εἰδέω, pro quo εἴδω, ſcio.

χαλεπὸς, ἡ, όν.) moleſtus, difficilis, grauis.

ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, καὶ τὸ ες.) beniguus. Apud Homerum ἐπιεικὲς idem quod ἐοικὸς, conſentaneum, ᾧ εἴκει τις διὰ τὸ λόγου ἄξιον εἶναι) cui quis cedit eo quod ratione dignum eſt.

εἴρεο.) Ionicè pro εἴρου, imperat. verb. εἴρομαι, interrogo.

μετάλλαε. μετάλλα.) Imperatiui verb. μεταλλάω, ῶ, ſcrutor, inquiro curioſè, fit metaphoricè à metallis quæ curioſè exquiruntur, & ex ipſis terræ viſceribus eruuntur. Dicta autem eſſe μέταλλα vult Euſtathius, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιζητεῖσθαι. quòd demum poſt alia omnia de iis cogitarint homines.

hūc verò excipiebat poſteà bouinos oculos habēs veneranda Iuno
551. Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη.
grauiſſime Saturnie, qualem ſermonem dixiſti.
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
& nimis te antea neque interrogo, neque percunctor.
Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ.
ſed valdè ſecurus ea conſultas, quæ velis,
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλῃσθα.
nunc verò grauiter timeo in mente, ne te deceperit
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
argenteos pedes habens Thetis, filia marini ſenis,
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
matutina enim tibi aſſidebat, & prehendit per genua.
Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
ideo te puto annuiſſe verum, quòd Achillem
Τῷ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

honoraueris, perdideris verò multos apud naues Achiuorum.
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

βοῶπι: τῆς βοώπιδος.) quæ eſt bubulis oculis, hoc eſt quæ oculos habet magnos & bene apertos, quod elegantiæ nota eſt.

ποῖος, α, ον.) qualis, hinc ποιότης qualitas.

λίην.) Ionicè pro λίαν nimis, valde.

ὁ καὶ ἡ ἀέκηλος.) pro ἔκηλος quietus, quaſi qui eſt ſeorſum à populo, ἑκὰς τοῦ λεῶ, vel qui ſe ipſum oblectat & demulcet ἑαυτὸν κηλέων.

ἅσσα.) Doricè pro ἅτινα componitur ab ἃ articulo neutro præpoſitiuo pl. numeri, & σα quod Doricè valet τινὰ neutrum plurale.

ἐθέλῃσθα.) Æolic. pro ἐθέλῃς velis.

δείδοικα.) metri cauſa pro δέδοικα perf. verbi δείδω timeo.

παρείπῃ.) alloquendo deceperit, in ſuas ſententias adduxerit, παραλογίσηται.

ὁ καὶ ἡ ἐτήτυμος καὶ τὸ ον.) verus, ineſt pleonaſmus τη pro ἔτυμος.

τιμήσῃς.) 2. ſing. Aor. 1. ſubiunct. modi verb. τιμάω honoro.

ὀλέσῃς.) 2. ſing. Aor. 1. ſubiunct. modi verb. ὀλλύω ſeu ὄλλυμι, perdo, quod ſua ſumit temp. ab ὀλέω.

hanc verò excipiens alloquebatur nubium coactor
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα
Iupiter.
Ζεύς.
infelix, ſemper quidem putas, neque te lateo.
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω.
facere verò tamen non quid poteris, ſed ab animo
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
magis mihi eris, hoc verò tibi horribilius erit.
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι, τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
ſi verò ita hoc eſt, mihi futurum eſt gratum eſſe,
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι,
ſed tacita ſede, meo verò obtempera ſermoni.
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ne tibi non proſint quot Dij ſunt in Olympo,
Μή νύ τοι οὐ χραισμῶσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
propiùs accedentes, quando tibi graues manus immiſero.
Ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.

δαιμόνι(ος.) -α & Ionicè -η hic in malam partem ſumitur, ſcilicet pro infelix, aliàs enim beatus.

ὀΐεαι.) Ionicè pro ὀΐῃ quod eſt 2. ſingu. præſentis οἴμαι puto; quæ tamen 2. vt plurimum οἴει per ει.

λήθω.) poëticum pro λανθάνω, lateo.

πρῆξαι.) Ionicè pro πρᾶξαι. Aor. 1. infinit. modi à πράσσω, facio.

δυνήσεαι.) Ionic. pro δυνήσῃ 2 ſingul. fut. verbi δύναμαι poſſum, cuius fut. δυνήσομαι, ſic ἔσσεαι pro ἔσῃ, futur. verbi εἰμὶ ſum.

ῥίγιον.) terribilius, pro poſitiuo habet ſubſtantiuum τὸ ῥῖγος horror.

ἔσται.) ſyncop. pro ἔσεται 3 ſing. fut. ἔσομαι, ab εἰμί.

ἀκέουσα.) de eo ſuperiùs dictum.

κάθησο καθῆσο.) imperatiuus præſentis κάθημαι ſedeo. χραίσμωσι 3. pl. præſentis χραίσμω, ſubiunctiui modi, ſignificat proſum, vtilis ſum.

ἰόντε.) dualis participii Aor. 2 ἴον, ἴες, à verb. εἶμι, eo.

ἀάπτους.) valde tangentes, ſeu lædentes, ab α augendi particula, & ἴπτω lædo vel ἅπτομαι tango.

ἐφείω.) metri cauſa pro ἐφέω, quod eſt diſſolutio pro ἐφῶ. Aor. 2. ſubiunctiui modi à verb. ἐφίημι immito.

ſic loquuta eſt, timuit verò bouinos oculos habens veneranda
Ὣς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια
Iuno,
Ἥρη,
& tacita ſedebat flectens charum cor.
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
ingemuerunt verò per domum Iouis Dij cœleſtes:
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίωνες.
iis verò Vulcanus arte inclytus incœpit concionari,
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,

НБ ОНУ імені І І Мечникова

Matri charæ amabilia ferens albas vlnas habenti Iunoni.
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ ἥρῃ.

γνάμψας,ψασα) flectens, particip. Aor 1. verbi γνάμπτω flecto, aliàs κάμπτω.

κλυτοτέχνης.) g.ꝯ arte inclytus, compoſitum à κλυτὸς celebris, qui auditur à κλύω audio,& τέχνη ars.

ὁ καὶ ἡ ἐπίηρος, καὶ τὸ,ον.) amabilis, quaſi ἐπίερατος ab ἐράω amo.

certè pernicioſa opera hæc erunt, nec ampliùs tolerabilia.
Η δὴ λοίγεια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά.
ſi certè vos cauſa mortalium contenditis ſic.
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε.
inter Deos verò tumultum impellitis, neque quidquam conuiuii,
Εν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
boni erit voluptas,quandoquidem deteriora vincunt.
Εσθλῆς ἔσσεται ἧδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
matri verò ego ſuadeo & ipſi quamuis prudenti,
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
patri dilecto amabilia ferre Ioui, vt non rurſus
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
obiurget pater nobis verò conuiuium turbet.
Νεικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
ſi enim velit Iupiter fulgurator
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ολύμπιος ἀστεροπητὴς
ex ſedibus euertere, ille enim multo fortior eſt:
Εξ ἑδέων στυφελίξαι, ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν·
ſed tu illum ſermonibus attinge mollibus.
Αλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσι.
ſtatim poſteà propitius Olympius erit nobis.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ολύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

ἀνεκτὸς,ἡ,ον.) tolerabilis, fit à 3.perf. paſſ. verbi ἀνέχομαι, tolero.

ἐριδαίνετον.) 2. dualis præſent. ἐριδαίνω contendo, aliàs, ἐρίζω.

κολῳὸς.) g.ꝯ tumultus,iurgium,rixa, fit per onomatopœiam,&

ab eo deducitur verbum κολοάω tumultuor.

ἐλαύνετον) 2. dual. præſent. ἐλαύνω impello, proficiſcor, vehor equo vel curru.

τὸ ἦδος.) g. εος delectatio, aliàs ἡδονή.

χερείων.) comparatiuus, peior, deterior, pro poſitiuo habet κακός.

νικάω, ῶ.) vinco, fit à νίκη victoria, quod nomen compoſitum volunt ab εἷς vnus & εἴκω cedo quaſi vni cedens. Nam vt ſit victoria, alterum alteri cedere neceſſe eſt.

προσφημι.) alloquor, perſuadeo, conſolor.

νοεούσῃ.) cogitanti, hoc eſt prudenti, participium præſentis νοέω cogito, animaduerto.

νεικείησι.) metri cauſa pro νεικέῃσι, quod eſt Ioniſmus pro νεικέῃ. 3. ſing. præſentis νεικέω ſubiunctiui modi, ſignificat hoc verbum obiurgo, contendo, à quo & τὸ νεῖκος iurgium, contentio: componitur autem à particula priuandi νὴ & εἴκω cedo.

σιὼ refertur ad ταράξῃ, quod eſt 3. ſing. Aor. 1. ſubiunctiui modi à verbo ταράσσω, vel ταράττω perturbo, fut. ξω.

ἀστεροπητὴς.) g. οῦ, fulgurator, fit ab ἀστεροπὴ fulgur quod dicitur quaſi ἀστέρος ὦπα ἔχουσα habens faciem, hoc eſt ſpeciem ſtellæ, per ſyncopem autem dicitur ἀστραπὴ, vnde verbum ἀστράπτω fulguro.

τὸ ἕδος.) ſedes, g. εος.

στυφελίξαι.) Aor. 1. infinitiui modi à verbo στυφελίζω duro moueo, agito, quatio, verto, deriuatur à στυφελὸς durus.

φέρτερος. φέρτατος.) fortior, fortiſſimus, pro poſitiuo habet ἐσθλὸν. Reperitur tamen φερτὸς, quod tolerabilis ſignificat.

καθάπτεσθαι) infinitiuus pro imperatiuo, qua phraſi plerumque vtuntur Attici. Eſt autem præſens infinitiui modi verbi ἅπτομαι, tango.

μαλακός, ή, όν.) mollis.

ſic dixit, & impetu ſurgens poculum rotundum

Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον

matri charæ in manibus ponebat, & illam alloquutus eſt.

Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν.

tolera mater mea & perfer triſtis quamuis.

Τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.

ne te charam quamuis exiſtentem in oculis videam

Μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι

НБ ОНУ імені І. І. Мечникова

percuſſam : tunc verò nequaquam potero dolens quamuis
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
prodeſſe, difficilis enim Olympius cui reſiſtatur.
Χραισμεῖν, ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
iam enim me, & aliter ſuccurrere cupientem
Ἤδη γάρ με, καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
deiecit pede extendens à pauimento diuino.
Ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
omni verò die ferebar, ſimul verò ſole occidente
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
decidi in Lemnum, modicus autem adhuc animus inerat.
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν.
hic me Sinties viri continuò fouerunt cadentem.
Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

ἀναΐξας.) particip. Aor. 1. verb. ἀναΐσσω aſſilio, ſurgo, ſimplex ἀΐσσω, ſalio fut. ξω.

ἀμφικύπελλον.) vel vtrimq; anſatum ἄμφωτον, quod poculi anſæ κυφαὶ, id eſt inflexæ ſint. coniectat alius per ἀμφικύπελλον, intelligi duplex poculum, id eſt cuius partes duæ ſibi ipſis imponuntur parte vtraque formam & vſum poculi præbente.

τίθει.) pro ἐτίθει. 3. ſing. imperf. ἐτίθεον à τιθέω, aliàs τίθημι pono.

ἀνάσχεο.) Ionicè pro ἀνάσχου. Aor. 2. imperatiui modi à verbo ἀνέχομαι, tolero, fut. ἀνέξομαι. Aor. 2. ἀνεσχόμην tanquam à σχέω.

θεινόμενος, η, ον.) particip. præſentis θείνομαι, cuius actiuum θείνω verbero, pulſo.

ἀργαλέος.) difficilis, moleſtus, quaſi ἀλγαλέος, ab ἄλγος, dolor.

ἀλεξέμεναι.) Doricè pro ἀλεξεῖν infinitiuus præſent. ἀλεξέω, auxilio, opitulor.

μεμαῶτα.) ac. ſing. particip. perf. verbi μάω valde cupio, cuius fut. μήσω perf. μέμηκα, & facta diſſolutione μέμαα, correpta penultima quæ producebatur, cuius particip. μεμαώς, υῖα, ός, g. αῶτος.

ῥίψε pro ἔρριψε.) 3. ſing. Aor. 1. verb. ῥίπτω iacio, emitto, iaculor.

НБОНУ імені І.І. Мечникова

τεταγών.) anadiploſis pro ταγών, particip. Aor.2.verb. τάζω, extendo.

βηλὸς τοῦ βηλοῦ.) pauimentum, deriuatum à βάω, pro quo βαίνω, gradior, ſuper quod videlicet inceditur: ſunt tamen qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum, alij ſupremum omniáque circumplectentem aëra. Nonnulli pro Olympo accipiunt, & pro ianua.

θεσπεσίοιο.) Ionic. pro θεσπεσίου, à nominatiuo θεσπέσιος diuinus quaſi θεόθεν πεσὼν diuinitus lapſus.

καταδὺς δύντος.) particip. verbi καταδύω ſeu καταδύμι, ſubeo, demergo. De eo ſuperiùs dictum.

κάππεσον pro κατέπεσον.) Aor.2.verb. καταπίπτω decido.

ἡ λῆμνος τῆς λήμνου.) Lemnos in mari Ægeo, non longè ab Atho monte qui Thraciæ eſt, ſacra autem Vulcano perhibebatur, quòd frequenter fulminibus peteretur, per Vulcanum autem ignis intelligitur qui ideo ἥφαιστος, dicitur quaſi ἄφαυστος, non tangibilis. Claudus autem fingitur, quòd ignis & fulmen ſinuosè ferantur.

σίντιες.) nom.pl. à ſingulari σίντις τοῦ ιος. Erant Sinties Lemni inſulæ incolæ, homines malefici, qui primi arma fabricarunt, eaque de cauſa ita dicti παρὰ τὸ σίνεσθαι hoc eſt à nocendo.

ſic dixit, ſubriſit verò Dea albas vlnas habens Iuno,
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
cum ſubriſiſſet verò, à filio cepit manu poculum.
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
ſed ille aliis Dijs dextera omnibus
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
fundebat dulce nectar à patera hauriens.
Οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
inextinguibilis verò excitatus erat riſus beatis Diis,
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
vt viderunt Vulcanum per domos laborantem.
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ſic tunc quidem tota die ad ſolem occidentem
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
epulabantur, neque ampliùs animus indigebat conuiuio æquali:
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

non quidem cithara perpulchra, quam tenebat Apollo,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ᾽ Ἀπόλλων,
muſiſque quæ canebant ſe inuicem excipientes voce pulchra.
Μουσάων θ᾽, αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

μείδησεν pro ἐμείδησεν.) 3 ſing. Aor.1.verb. μειδιάω, aliàs μειδιάω ſubrideo.

ἐνδέξια.) aduerbiaſcit, ſcitè, dextrè. Nam rebus gerendis aptos, dextros vocamus, vt contra ineptos ſiniſtros.

ᾠνοχόει pro ἐῳνοχόει.) 3.ſing.imperf.verb.οἰνοχοέω, vinum fundo, hoc in loco ponitur pro fundo ſimpliciter.

τὸ νέκταρ τοῦ νέκταρος.) Deorum potus, componitur à particula priuanti νε & κτῶ ſeu κτῶμαι poſſideo, quaſi τὸ ἄκτητον quod non poſſidetur, quod nullius mortalium eſt κτέαρ, hoc eſt poſſeſſio.

ἀφύσσω.) haurio fut. ξω.

ὁ καὶ ἡ ἄσβεστος.) inextinguibilis ab α priuatiuo, & σβεννύω ſeu σβέννυμι extinguo, quod ſua ſumit tempora tanquam à σβέω.

ἐνώρτο.) 3. ſing. plusquam perf. paſſ. verb. ὀρνύω ſeu ὄρνυμι excito, quod facit ſua temp. ab ὄρω, fut. ὀρῶ perf. ὦρκα perf. pa. ὦρμαι plusquam perf. ὤρμην, ὦρσο, ὦρτο. Compoſitum ἐνῶρτο.

ὁ γέλως τοῦ γέλωτος.) riſus.

μακάρεσσι.) datiuus pluralis poëticus à nominatiuo ſingulari ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ beatus. Conueniens Diis epithetum qui morti non ſunt obnoxij, τῇ κηρὶ μὴ ὑποκείμενοι. Nam componitur à particula priuatiua μὴ, & κὴρ, mors, fatum.

ποιπνύοντα.) ac. ſing. præſentis ποιπνύω, quod vt vult Euſtathius ſcitè laboro ſignificat, fitque à πονέω, πονύω, & per ſyncopem πνύω & per reduplicationem ποιπνύω.

πρόπαν.) ſubaudi. κατὰ, iſtud autem πρὸ iunctum τῷ παῖ, auget ſignificatum ſolido die, quantus fuit, ſine vlla intermiſſione.

ἡ φόρμιγξ τῆς φόρμιγγος.) cithara: quidam dictum volunt ἀπὸ τοῦ φροιμίου ſeu προοιμίου, hoc eſt à prooemio; hinc & φορμίζειν modulari.

ὁ καὶ ἡ περικαλλὴς καὶ τὸ ες.) perpulcher, περὶ auget.

ἔχε pro εἶχε.) tenebat.

ἡ ὄψ τοῦ ὀπὸς.) vox dat. τῇ ὀπί.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

ſed poſtquam occidit ſplendidum iubar ſolis.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
illi quidem dormiturientes iuerunt domum vnuſquiſque,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
vbi vnicuique domum valde inclytus vtroque pede mutilus
Ἡχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Vulcanus fecit peritis mentibus.
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Iupiter verò ad ſuum cubile iuit Olympius, fulgurator.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητής.
vbi antea dormiebat cùm ipſum dulcis ſomnus occuparet:
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
vbi dormiebat aſcendens, iuxta verò auream ſellam habens Iuno.
Ἔνθα καθεῦδ' ἀναβὰς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

κακκείοντες.) nominatiuus pl. particip. præſentis κακκείω, quod eſt dormiturio, ſeu deſiderium dormiendi habeo ἔφεσιν ἔχω τοῦ κατακεῖσθαι εἰς ὕπνον. Eſt autem ſyncope pro κατακείω, κέω ſeu κέω parum vſitatum, primitiuum eſt τοῦ κεῖμαι, quod iaceo ſignificat.

ἔβαν.) ſyncope pro ἔβησαν 3. pl. Aor. 2. ἔβην tanquam à βίβημι, pro quo βαίνω gradior.

ἧχι.) qua, abundat χι.

ἀμφιγυήεις, τοῦ ἀμφιγυήεντος.) vtrumque, ſeu vtroque pede mutilatus compoſitum ab ἀμφὶ vtrimq; & γυὸς claudus, mutilus.

πραπίδεσσι.) datiuus poëticus à ſingulari ἡ πραπὶς τῆς πραπίδος mens, quod ſit παρὰ τὸ προορᾶν à præuidendo.

εἰδυίῃσι.) Ionic. pro εἰδυίαις dat. plu. partici. εἰδυῖα, cuius maſculinum εἰδὼς, perf. verbi εἴδω ſcio.

τὸ λέχος g. εος, ους.) cubile, fit à λέχομαι, quod etiam cubo ſignificat.

κοιμᾶτο pro ἐκοιμᾶτο.) 3 ſin. imperf. verb. κοιμάομαι, ῶμαι dormio cuius actiuum κοιμάω dormire facio, ſopio.

ὕπνος.) ſomnus, videtur dici quaſi ὑπόπονος, qui ex labore paritur.

ἱκάνοιμι, οις, οι.) optat. ab indicatiuo *ἱκάνω* venio.

κάθευδε pro *ἐκάθευδε.*) dormiebat, à *καθεύδω*, dormio, cuius ſimplex *εὕδω.*

ἀναβὰς. αὐτος.) particip. Aor. 2. verb. *ἀναβαίνω*, aſcendo.

χρυσόθρονος.) aureum thronum habens, tanquam regina, Thronus enim regiæ dignitatis indicium, aurum aútem elegantiam denotat.

FINIS.

НБ ОНУ імені І.І. Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова